

Νέος εφιάλτης αντιλαϊκών
έμμεσων φόρων

ΣΕΛΙΔΑ 8

Last (?) tango in Paris

ΣΕΛΙΔΑ 9

Στοιχείο του νεο-αποικισμού
οι ιδιωτικοποιήσεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

Γιαούρτι με γάλα
εβαπορέ και νεράκι
(ή αλλιώς: ταφόπλακα στην
ελληνική κτηνοτροφία)

ΣΕΛΙΔΑ 7

Αντιεκπαιδευτικές και
αντεργατικές ρυθμίσεις

ΣΕΛΙΔΑ 10

Γιατί είναι παράνομη
η παραχώρηση του
οικοπέδου στην εταιρία
του Μελισσανίδη

ΣΕΛΙΔΑ 13

«Ολάντ, Βαλς,
προδότες του λαού»!

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 866 - 16 Απρίλη 2016

www.eksegersi.gr

**Τελευταία
παράσταση των
κυβερνητικών
κλόουν πριν
εξαπολύσουν τον
Αρμαγεδδώνα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**ΜΟΝΟ Ο ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ ΤΑΞΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ**

Scripta... Verba...

Θα βρούμε μια λύση τις επόμενες εβδομάδες, αλλά αυτή δεν θα αφορά καθόλου την ανακούφιση του χρέους, αλλά μάλλον το να κάνει η Ελλάδα περισσότερο ώστε να γίνει ανταγωνιστική οικονομία.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Κι όταν έρθει η ώρα του χρέους, θα υπογράψουμε ένα μνημονιάκι ακόμα.

Στο πλαίσιο της υπογραφής συμφωνιών για το λιμάνι του Πειραιά, ο Πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας, δέχθηκε μήνυμα του Κινέζου ομολόγου του, Λι Κετσιάνγκ, με το οποίο υπογραμμίζεται η σημασία των ελληνο-κινεζικών σχέσεων και η δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξης της Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης Ελλάδας-Κίνας.

Ιστοσελίδα του πρωθυπουργού

Δεν τέλειωσε η διαδικασία για την πώληση του ΟΛΠ. Εχουμε μπροστά μας δρόμο μέχρι τη μεταβίβαση των μετοχών τον Ιούνιο, τη διαβούλευση για την τελική συμφωνία και την κύρωση στη Βουλή.

Θοδωρής Δρίτσας

Ποιον από τους δύο να πιστέψει ο ταλαιπώρος συριζαίος; Τον πρωθυπουργό που παρέστη στην τελετή υπογραφής του ξεπουλήματος στην Cosco ή τον υπουργό που λέει ότι η διαδικασία δεν τελειώνει;

Το ΤΑΙΠΕΔ πρέπει να περιοριστεί στο ρόλο του με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, να εφαρμόσει τη συμφωνία για τις εννέα ιδιωτικοποιήσεις και όχι την πώληση της χώρας. Να συνειδητοποιήσει ότι η χώρα έχει πρωθυπουργό τον Τσίπρα, να εγκαταλείψει την πολιτική της κυβέρνησης Σαμαρά ως ανάμνηση που πιθανώς να νοσταλγεί.

Θοδωρής Δρίτσας

Τον Πιτσιόρλα στο ΤΑΙΠΕΔ δεν τον διόρισε ο Σαμαράς, αλλά ο Τσίπρας. Και ο Τσίπρας τον στηρίζει.

Οι Τσίπρας, Δρίτσας αφού πούλησαν τον λαό, πουλούν το λιμάνι. Αναμενόμενο. Θα ξεπουλήσουν το σύμπαν για να σώσουν το τομάρι τους.

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Είν' αργά για δάκρυα συνενόχων.

Το δωρεάν φάρμακο αφορά μόνο το πιο ακραία φτωχοποιημένο κομμάτι. Αυτό μπορούσαμε να κάνουμε σε αυτή τη φάση. Δεν επιτυγχάνουμε απόλυτη εξίσωση ασφαλισμένων και ανασφάλιστων, που θα ήταν το σωστό αλλά σε αυτή τη φάση, με τα δημοσιονομικά δεδομένα, δεν ήταν δυνατόν.

Ανδρέας Ξανθός

Υπάρχουν, πάντως, μερικά εκατομμύρια για μια διαφημιστική καμπάνια που μιλά για πλήρη ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ανασφάλιστων. Αν τα έδιναν για την Υγεία...

ΡΙΠΕΣ

◆ Θα έχετε προσέξει ότι η κριτική στην κυβέρνηση για τις απελάσεις αφορά μόνο το αν καταφέρνει να τις κάνει έγκαιρα και μαζικά ◆ Και η κυβέρνηση απαντά δίνοντας αριθμούς απελάσεων και καμαρώνοντας για τα... ρεκόρ που κάνει ◆ Μην απορούμε μετά για τις ρατσιστικού τύπου αντιδράσεις σε διάφορες περιοχές της χώρας ◆ Όλη η δημόσια συζήτηση γίνεται στη βάση του ότι οι μετανάστες είναι ανεπιθύμητο βάρος ◆ Πόσο παχύδερμο είσαι, Θοδωρή Δρίτσα ◆ Και πόσο γελοίος γίνεσαι όταν τη μια παριστάνεις τον διαφωνούντα και μετά τρέχεις και μαζεύεις τις «διαφωνίες» σου ◆ «Μολών λαβέ», μόνο με κανονιοφόρους θα μας πάρουν τα λιμάνια, έλεγε ο Τσίπρας πριν γίνει πρωθυπουργός ◆ Τώρα, φωνάζει την Cosco να υπογράψει τη συμφωνία στο Μαξίμου ◆ Προφανώς για να μην τους φτάνουν οι κανονιοφόροι ◆ Όλα

τα αστικά κόμματα και οι επικεφαλής τους λένε προεκλογικά ψέματα ◆ Αλλά τέτοιες έκτασης κοροϊδία και τόσο ταχύ χρόνο αυτοδιάφευσης δεν έχουμε ξαναζήσει ◆ Ο Μπόνο πήγε στην Τουρκία και... εντυπωσιάστηκε από τη μεταχείριση των προσφύγων! ◆ Συναντήθηκε και με τον Νταβούτογλου, μάλιστα ◆ Και ο τούρκος πρωθυπουργός δεν έχασε την ευκαιρία να διανείμει τα σχετικά βίντεο ◆ Τζάμπα έγινε η διαφήμιση του τουρκικού καθεστώτος ή με το αζημίωτο; ◆ Θα μπορούσε να είναι η παπάρα της εβδομάδας, αν δεν ήταν κατινιά της πλάκας ◆ «Να περιμένεις να “δέσει” και να αχνοβολά ψιλοκομμένη ντομάτα και φρέσκος βασιλικός... αλλιώς Κυριακή μεσημέρι», έγραψε η Δούρου στο twitter ◆ Κι έβαλε και μια φωτογραφία με μια κατσαρόλα στην οποία βράζει σάλτσα ντομάτας ◆ Καλά, τέτοια παπάρα ούτε ο αείμνηστος

Γαργάλατας ◆ Ασε που ποτέ δεν έχει φτιάξει σάλτσα ντομάτας ◆ Αλλιώς θα ήξερε πως τον βασιλικό τον βάζουν στο τέλος, για να μην πικρίσει ◆ Αλλά άμα είσαι φίλη του Ψινάκη... ◆ Για να διαφημίσει το νέο του βιβλίο ο Μπαρούφ έβαλε σε κλήρωση ένα από τα δερμάτινα μπουφάν μοτοσικλέτας που διαθέτει ◆ Την επόμενη φορά να βγάλει σάβρακο σε λοταρία, μπορεί να πουλήσει περισσότερα βιβλία ◆ Η Καϊλή καταγγέλλει ότι Καστανίδης, Ξυνίδης και Κουτμερίδης της είχαν επιτεθεί με «υποτιμητικά σχόλια, όχι για τις απόψεις μου, αλλά για το ποια είμαι εγώ που μιλάω» ◆ Εχει και απόψεις η Καϊλή; ◆ Για δες τι μαθαίνει κανείς διαβάζοντας «Παραπολιτικά» ◆ Εγινε, λέει, μια δημοσκόπηση και έβγαλε ότι σχεδόν το 80% δε θέλει το ΔΝΤ ◆ Ε και; ◆ Είναι σαν το Όχι στο δημοψήφισμα, που ο Τσίπρας το έκανε

Ναι μέσα σε λίγες ώρες και δεν άνοιξε ρουθούνι ◆ Και να μην ξεχνιόμαστε ◆ Το ΔΝΤ έχει (ξανα)κληθεί επίσημα, με επιστολή Τσακαλώτου από τον περασμένο Ιούλη ◆ Το «Χίλτον» πάντως το έχουν μετατρέψει σε... μπουζουκτσίδικο ◆ Ολο νύχτα συνεδριάζουν για να έχει η υπόθεση σασπένς ◆ Καιρός να μάθουν οι ξενέρωτοι τροϊκανοί και τον πατσά ◆ Δεν το βλέπουμε, πάντως, να ξαναπερνάει το παραμύθι της «σκληρής διαπραγματεύσεως» ◆ Ποια είναι η πιο «καλτ» φιγούρα της «δεύτερη φορά Αριστεράς»; ◆ Η θεά Θεανώ, φυσικά ◆ «Εφαρμόζεται το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» δηλώνει τώρα ◆ Η χαρά των εκπομπών του χαβαλέ ◆ Ο Βενιζέλος έστειλε μαγαζί και κάνει εκδηλώσεις ◆ Μαντέψτε ποιο ήταν το πρώτο θέμα ◆ Το PSI, φυσικά ◆ Αν δε δικαιωθεί θα σκάσει ◆ Και συ τέκνον Μοσκοβισί, τα ίδια με Λαγκάρντ; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ επέβαλε ποινές σε δημοσιογράφους (του ΣΚΑΙ κυρίως) για τη στάση τους την περίοδο του δημοψηφίσματος. Ξεσηκώθηκαν αμέσως οι ομογάλακτοι των τιμωρηθέντων, γκεσέμια των ΜΜΕ, κατηγορώντας την ΕΣΗΕΑ για λογοκριτική συμπεριφορά. Η υποκρισία περισσεύει και στις δυο πλευρές. Και σ' αυτούς που αποφάσισαν τις τιμωρίες και σ' αυτούς που διαμαρτύρονται. Η ουσία βρίσκεται στην ίδια τη λειτουργία του αστικού Τύπου. Κι αυτή τη λειτουργία καμιά ΕΣΗΕΑ δεν πρόκειται να θίξει, γιατί αποτελεί μέρος του συστήματος.

Κ Διαμαρτύρονται -και με το δίκιο τους- οι άνθρωποι της Συγγρού. Είκοσι δύο φωτογραφίες δημοσιεύτηκαν στον ιστότοπο του υπουργείου Αμυνας από την καρναβαλική παράσταση για την 25η Μάρτη της Νέας Υόρκης και δεν υπάρχει ούτε μία που να δείχνει την παρουσία του Κούλη. Μόνο

Βίτσα δείχνουν. Ο συριζαίος αναπληρωτής υπουργός, που εκπροσώπησε την κυβέρνηση στην καρναβαλική παρέλαση της Νέας Υόρκης, το φέρει βαρέως που ο Κούλης είχε οριστεί ως ένας από τους «Grand Marshal» (μέγας τελετάρχης, κάτι σαν αρχικαρναβαλιστής), ενώ ο ίδιος ο Βίτσας μόνο σαν «Honorary Marshal» (επί τιμή τελετάρχης, δηλαδή κάτι σαν καρναβαλιστής παρά τω Κούλη). Η Συγγρού, πάντως, δεν έχασε την ευκαιρία να δημοσιοποιήσει φωτογραφίες στις οποίες οι δύο καρναβαλιστές φαίνονται δίπλα-δίπλα.

Ο συγκεκριμένος -χαμηλής έντασης- καυγάς αποτελεί μια ακόμα απόδειξη για την ποιότητα της πολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Κυριολεκτικά για τα καρναβάλια.

Κ Αμα δεν αντέχεις στα «σκληρά», μην τα δοκιμάζεις. Ο Κοτζιάς νόμιζε πως θα πάει στο Πανεπιστήμιο Πειραιά (του οποίου είναι καθηγητής εν αναστολή, λόγω της υπουργοποίησής του) και θα τον ραίνουν με ροδοπέταλα. Ετσι, όταν φοιτητής τον

κατήγγειλε ως υπεύθυνο για τους θανάτους μεταναστών, δεν άντεξε. Την ώρα που απομακρύνεται από την ομήγυρη, ακούγεται η φράση «σκάσε μαλάκα». Από το βίντεο δε φαίνεται ποιος τη λέει, όμως φοιτητές υποστηρίζουν ότι την είπε ο υπουργός!

Κ Για «περίεργες φήμες» σύμφωνα με τις οποίες στους διαδρόμους του συγκεκριμένου υπουργείου (σ.σ. Περιβάλλοντος) εντοπίστηκαν κάτι «ύποπτες» σακούλες, κιτρινόμαυρης απόχρωσης, έγραψαν τα «Παραπολιτικά». Κλασική κιτρινιά, γραμμένη με

τον πιο πρόστυχο τρόπο, στην οποία ο Σκουρλέτης απάντησε με απειλή αγωγής για συκοφαντική δυσφήμιση. Την ίδια μέρα, πάντως, ο Μαρινάκης διάβαινε την πόρτα του Μαξίμου, για να συναντηθεί με τον Φλαμπουράρη, τον Κοντονή και δεν ξέρουμε με ποιον άλλο. Και τι σχέση έχει ο Μαρινάκης με την εν λόγω φυλλάδα; Επισήμως καμία. Απλά, στις απομαγνητοφωνήσεις για την υπόθεση της «εγκληματικής οργάνωσης στο ποδόσφαιρο» υπάρχει και μία που φέρει τον Μαρινάκη να υπαγορεύει στο αφεντικό της φυλλάδας το περιεχόμενο του πρωτοσέλιδου της επόμενης μέρας.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι ορθολογικό να λέτε να φεύγαμε, επειδή δεν συμφωνούμε (με τις ιδιωτικοποιήσεις), αλλά δεν είναι ορθολογικοί οι καιροί μας. Καθημερινά συγκρουόμαστε με τον εαυτό μας για τις κυβερνητικές δεσμεύσεις. Ή έπρεπε να φύγουμε ή να μείνουμε και να παλέψουμε. Εμείνα ως μέλος της κυβέρνησης για να βελτιώσω τη συμφωνία.

Θοδωρής Δρίτσας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/4: Ημέρα φωνής, ημέρα κατά θορύβου, Συρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1946), Ιαπωνία: Ημέρα προστασίας παιδιών 16/4/2003: Υπογραφή (Αθήνα) διεύρυνσης ΕΕ με δέκα νέες χώρες 17/4: Ημέρα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, ημέρα αγροτικής πάλης, ημέρα αιμορροφιλίας, ημέρα διαμαρτυρίας για γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς 17/4/1965: **Αρση έκτακτων μέτρων εμφύλιου, αποφυλάκιση τελευταίων πολιτικών κρατούμενων** 17/4/1981: Βόμβα στο αυτοκίνητο λιβανέζου φαλαγγίτη επιχειρηματία (ΕΛΑ) 17/4/1999: Ρουκέτα εναντίον κατοικίας γερμανού πρέσβη (17N) 17/4/2007: Δύο ένοπλοι αφαιρούν από φρουρό αρεοπαγίτη πιστόλι και ασύρματο (Επαναστατικός Αγώνας) 18/4: Ημέρα πολιτιστικής κληρονομιάς, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας

18/4/1974: Εκτέλεση δικαστή Μάριο Σόσι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 19/4: Ημέρα φιλελληνισμού, Βενεζουέλα: Διακήρυξη ανεξαρτησίας, ημέρα ινδιάνων 19/4/1944: **Εκτέλεση 35 κομμουνιστών ως αντίποινα δολοφονίας έξι ευζώνων κι ενός χωροφύλακα** 19/4/1972: Ανατίναξη προτομής Μεταξά στη Νίκαια (ΑΑΑ) 19/4/1980: Σύλληψη (Καβάλα) μέλους Ερυθρών Ταξιαρχιών Ροσάνα Ματιούσι («κοντέσα Ρόσα») 20/4: Ημέρα κινέζικης γλώσσας, ημέρα δισκοπωλείου, ημέρα Τύπου 20/4/1998: **Ανακοίνωση διάλυσης RAF μετά από 28 χρόνια δράσης** 21/4: Ημέρα δημιουργικότητας και καινοτομίας 21/4/1967: **Στρατιωτικό πραξικόπημα** 21/4/1967: Μαρία Καλαβρού και (15χρονος) Βασίλης Πεσλής πρώτοι νεκροί της χούντας

21/4/1969: Παρατεταμένο γιουχάισμα Παπαδόπουλου από μαθητές σε γιορτή χούντας 21/4/1972: Καθιστική διαμαρτυρία εκατό φοιτητών στα Προπύλαια στην πέμπτη επέτειο πραξικοπήματος, έντεκα συλλήψεις 21/4/1973: Διαδήλωση εκατοντάδων φοιτητών (Αθήνα), βόμβες σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών, τραυματισμός περαστικού 21/4/1977: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών (Θεσσαλονίκη) 21/4/1994: Δύο βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητα οικονομικού συμβούλου και υπαλλήλου Γαλλικής Ακαδημίας. Βόμβα κάτω από αυτοκίνητο υπαλλήλου ολλανδικής πρεσβείας δεν εξερράγη (ΕΛΑ-1η Μάη) 21/4/1994: Χτύπημα εταιρίας «Miele» (17N) 22/4: Ημέρα Γης, Βραζιλία: Ημέρα ανακάλυψης (1500) 22/4/1870: Γέννηση Λένιν 22/4/1979: Βόμβα στην Εισαγγελία Ανηλίκων Αθήνας και σε φασιστικό βιβλιοπωλείο Ιπποκράτους.

Προπαθούν να μετατρέψουν σε τάφους τα κελιά των πολιτικών κρατούμενων!

Σε μπουντρούμια-τάφους επιχειρεί το υπουργείο Δικαιοσύνης να μετατρέψει τα υπόγεια κελιά στην περιβόητη ή πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, όπου έχουν εγκλειστεί πολιτικοί κρατούμενοι, τοποθετώντας δεύτερο σιδερένιο πλέγμα με κάγκελα στα παράθυρα.

Τα παράθυρα στα κελιά έχουν σιδερένια κάγκελα, κάθετα και οριζόντια. Κάθε βράδυ οι φύλακες ελέγχουν τα κάγκελα χτυπώντας τα με βαριοπούλα. Επίσης, έχουν βάσει και εξωτερικές κάμερες που ελέγχουν τα παράθυρα. Παρολαυτά, το πρωί της περασμένης Τετάρτης επεχείρησαν να τοποθετήσουν εξωτερικά και δεύτερη, πιο πυκνή σειρά κάγκελων, που θα κόψουν και το λίγο φως που μπαίνει στα κελιά.

Όπως μας δήλωσε ο Δημήτρης Κουφοντίνας, στη διαμαρτυρία των πολιτικών κρατούμενων, ο υπαρχιφύλακας απάντησε ότι αυτό δεν αποτελεί πρωτοβουλία της φυλακής, αλλά **εντολή του υπουργείου**. Ο Δ. Κουφοντίνας είπε στους ανθρώπους της φυλακής πως αυτά είναι... ημίμετρα. Αν θέλει το υπουργείο, να χτίσει τα παράθυρα με διπλή σειρά τούβλα και να δέσει στο πόδι κάθε κρατού-

μενου και μια μπάλα δέκα κιλών!

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Νίκος Παρασκευόπουλος, έχοντας προ πολλού πετάξει τη μάσκα (όπως αποδείχτηκε) του φιλε-

λεύθερου νομικού, δείχνει το πιο σκληρό πρόσωπο της εξουσίας, συμπεριφερόμενος με μεσαιωνική εκδικητικότητα στους πολιτικούς κρατούμενους, για να χαϊδέψει τ' αυτιά του ακροδεξιού

και συντηρητικού εσμού που τον κατηγορεί για... φιλελευθερισμό.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι ξεκαθάρισαν ότι δε θα επιτρέψουν να τοποθετηθεί αυτή η δεύτερη σειρά κάγκελων. Θα αγωνιστούν με όσα μέσα έχουν στη διάθεσή τους.

Η αποφασιστική αντίδραση των πολιτικών κρατούμενων έφερε ήδη το πρώτο αποτέλεσμα. Η διεύθυνση των φυλακών Κορυδαλλού ανακοίνωσε ότι η τοποθέτηση των διπλών εξωτερικών κάγκελων αναβάλλεται.

Όπως μας δήλωσαν, οι πολιτικοί κρατούμενοι **παραμένουν σε επιφυλακή, αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν τη μετατροπή των κελιών τους σε μπουντρούμια-τάφους.**

Μια ωραία ατμόσφαιρα

Η πρόσκληση σε έκτακτη συνέντευξη Τύπου στάλθηκε δυο ώρες πριν την πραγματοποίησή της από δύο υπουργεία, οπότε περίπτωση λάθους δεν υπάρχει. Εγραφε: «Οι *υπουργοί Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος, Οικονομίας, Ανάπτυξης & Τουρισμού Γιώργος Σταθάκης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Αλληλεγγύης Γιώργος Κατρούγκαλος* και ο *Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Γιώργος Χουλιαράκης*, θα δώσουν συνέντευξη τύπου στις 18.00 για την *πορεία των διαπραγματεύσεων*». Ο Χουλιαράκης, όμως, δε φάνηκε στη συνέντευξη (ήταν μόνο

Τσακαλώτος, Σταθάκης και Κατρούγκαλος) και εξήγηση για την απουσία του δε δόθηκε. Ο Χουλιαράκης, ως γνωστόν, είναι άνθρωπος του αντιπροέδρου Δραγασάκης. Ο οποίος αντιπρόεδρος συγκάλεσε την επόμενη μέρα το ΚΥΣΟΙΠ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής), το οποίο όμως δε συζήτησε το τεράστιο θέμα της διαπραγματεύσεως.

Συμπέρασμα: όπως και πέρυσι, ο «σοβαρός» Δραγασάκης διαφωνεί με το θέατρο της «σκληρής διαπραγματεύσεως», θέτοντας υποψηφιότητα για πρωθυπουργός μιας οικουμενικής κυβέρνησης.

Ανατολίτικο παζάρι στον «κεντρώο» πολιτικό χώρο

«**Π**ληροφορηθήκαμε από τα ηλεκτρονικά Μέσα Ενημέρωσης, τη σύνθεση μίας "Επιτροπής διαλόγου για τις προοδευτικές μεταρρυθμίσεις", στην οποία, σύμφωνα με τα σχετικά ρεπορτάζ, δύο θέσεις παραμένουν κενές για το ΚΙΝΗΜΑ Δημοκρατών Σοσιαλιστών. Ούτε το ΚΙΝΗΜΑ, ούτε ο Πρόεδρός του εκλήθησαν και συμμετείχαν σε οποιαδήποτε συζήτηση για αυτό το θέμα, ενώ δεν έχει πραγματοποιηθεί μέχρι στιγμής και η συμφωνημένη συνάντηση του Προέδρου του ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, Γιώργου Α. Παπανδρέου, με την Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, Φώφη Γεννηματά, μετά την ανταλλαγή των μεταξύ τους επιστολών. Ως εκ τούτου, η σημερινή εξέλιξη, εφόσον οι πληροφορίες είναι αληθείς, υπονομεύει τη σοβαρότητα και τη δεοντολογία που επιβάλλει ένα τόσο φιλόδοξο εγχείρημα και αναιρεί τις δημοκρατικές αρχές από τις οποίες πρέπει εξαρχώς να διέπεται. Οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και του ΠΟΤΑΜΙΟΥ, οφείλουν να απαντήσουν αν αυτές οι πληροφορίες, ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα».

Οχι θα σας αφήσει ο Γιωργάκης ν' αποφασίζετε χωρίς αυτόν, να τον υποβιβάζετε στο επίπεδο του Λυκούδη και να του λένε «σου δίνουμε δυο θέσεις στην επιτροπή διαλόγου,

take it or leave it». Μπορεί, βέβαια, να γίνει και διαφορετική ανάγνωση: οι υπόλοιποι έχουν «γραμμένο κανονικά» τον Γιωργάκη και τα λίγα ορφανά του και του δείχνουν την πόρτα, αναγκάζοντάς τον να φύγει μόνος του. Δε θα φοβηθούν τον Πεταλωτή και τον Ξυνίδη, ενώ υπολογίζουν ότι ο Σαχινίδης, ο μόνος από τους ΓΑΠικούς που ψιλομετράει, θα βαρεθεί τα καμώματα του Γιωργάκη και θα γυρίσει μόνος του στη μητρική αγκαλιά.

Η πλάκα είναι πως ακόμα και η συγκρότηση αυτής της «επιτροπής διαλόγου», που είχαν συμφωνήσει Φώφη και Σταύρος στη συνάντησή τους, πέρασε από χίλια κύματα μέχρι να συγκροτηθεί. Την Κυριακή όλες οι πλευρές έδειχναν ναυάγιο, αλλά τη Δευτέρα τα συμφώνησαν, μετά από μια μαραθώνια σύσκεψη του Πρωτόπαπα με τον Τσιόδρα. Η κατανομή είναι η εξής: τέσσερις πασόκοι, τρεις ποταμίοι, δύο δημαρίτες, δύο μεταρρυθμιστές (Λυκούδης), δύο κινηματικοί (Γιωργάκης), ένας δικτυακός (Διαμαντοπούλου), ο απαραίτητος Τούντας, ένας από τη «Δράση» (απαίτηση του Ποταμιού που έγινε δεκτή την τελευταία στιγμή) και οι υπόλοιποι (μέχρι τους 25) από «κοινωνικούς φορείς».

Αυτά τα ανεμομαζώματα, λοιπόν, καλούνται σε λιγότερο από ένα μήνα, να μην γίνουν διαολσκορπίσματα. Το θεωρούμε απίθανο. Ο Γιωργάκης μάλλον δε θα πάει υπ' αυτούς τους εξευτελιστικούς όρους (σου δίνουμε δυο θέσεις κι άμα σου αρέσει). Η νεοφιλελεύθερη «Δράση» θα δουλεύει για τον Κυριάκο. Ο Θεοδωράκης θα προβληματίζεται με ποιους να πάει και ποιους ν' αφήσει. Τι μένει; Μένει μόνο ο Λυκούδης με την παρέα του. Απαίτησε και πήρε στάτους ίδιο μ' αυτό της ΔΗΜΑΡ και επειδή δεν είναι του σιλ του να πάει με τη ΝΔ, θα διεκδικήσει διακριτό ρόλο στη σοσιαλδημοκρατική συμμαχία και θα τον πάρει (αυτό το έχει σίγουρα συμφωνήσει παρασκηνακά με τους πασόκους κι ας λένε ότι θέλουν οι πρώην σύντροφοί του στη ΔΗΜΑΡ). Εκτός αν ο Θεοδωράκης πιεστεί από τους μεγαλοεκδότες να προσχωρήσει και αυτός στη σύμπραξη, οπότε θα υπάρξει ένα «μπούγιο».

Και τι θα βγει από την όποια σύμπραξη; Σ' αυτή τη φάση τίποτα. Ο χώρος δε δείχνει καμιά δυναμική, ούτε διαθέτει ηγετικές προσωπικότητες με κάποιο «βάρος» στην αστική σκηνή. Ακόμα και η ελπίδα ν' αρχίσει το φυλλορρόισμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ακόμα πολύ αχνή. Ασε που κάποια διαρροή από τον

ΣΥΡΙΖΑ θα πάει και στη ΝΔ, στο πλαίσιο του νέου δικομματισμού που χτίζεται. Το μόνο βέβαιο είναι ότι δε θα πλήξουμε με το συγκεκριμένο «βάλτο» και τους ηγετίσκους του.

Κατά τα άλλα, ας μη χάνουμε ποτέ στην ουσία. Οι κινήσεις κομμάτων, κομματιδίων και προσωπικοτήτων στην αστική πολιτική σκηνή, ακόμα και όταν είναι γελοίες ή γραφικές, ενισχύουν την αστική πολιτική και τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό που αποτελεί το ιδεολογικό της θεμέλιο. Η περίπτωση Λεβέντη είναι πολύ χαρακτηριστική. Ενα προϊόν της trash tv κατάφερε να μπει στη Βουλή, με ψήφο-χαβαλέ, και έκτοτε αντιμετωπίζεται σαν σοβαρή πολιτική προσωπικότητα, φιλοξενούμενος στις τηλεοπτικές εκπομπές με τη μεγαλύτερη ακροαματικότητα. Ετσι, το σύστημα βρίσκει λύσεις διαχείρισης ακόμα και σε συνθήκες πολιτικής κρίσης. Κι είναι αυτή η αλήθεια, η επιβεβαιωμένη άπειρες φορές στην πολιτική ιστορία, που κάνει πάντοτε επιτακτική την ανάγκη να υπάρχει ένας απόλυτα διακριτός ταξικός (εργατικός) πολιτικός πόλος, που θα κινείται σε γραμμή σύγκρουσης και ρήξης όχι απλά με τη μια ή την άλλη αστική κυβέρνηση, αλλά συνολικά με το αστικό σύστημα εξουσίας.

Απλώς μετονομασία

Ο,τι απέμεινε από το ΛΑΟΣ με την προσθήκη του Μπαλτάκου είναι ο απογοητευτικός απολογισμός της πρώτης συγκομιδής της «Εθνικής Ενότητας», του «νέου» ακροδεξιού κόμματος που έκανε την εμφάνισή του στην πολιτική πιάτσα. Απογοητευτική η πρώτη συγκομιδή, χωρίς να φαίνεται κάποια ελπίδα ότι μπορεί να υπάρξει δεύτερη και τρίτη. Πρώτο, γιατί η ΝΔ βρίσκεται σε άνοδο, οπότε λειτουργεί σαν Κίρκη για όποιον απογοητευμένο ακροδεξιό πολιτευτή, που πασχίζει να μπει (ή να ξαναμπει) στη Βουλή. Δεύτερο, γιατί η ΝΔ έχει ακροδεξιά πτέρυγα, ισχυρή και με θεσμικό ρόλο στο κόμμα (Βορίδης, Γεωργιάδης και σία), οπότε δύσκολα μπορεί να τη διεμβολίσει το «νέο» κόμμα Καρατζαφέρη, όσους πυρσούς κι αν βάλει στο σήμα της. Τρίτο, γιατί οι νεοναζί έχουν μπετονάρει το δικό τους μηχανισμό και είναι σίγουρα πιο ελκυστικοί στο ακροδεξιό ακροατήριο από τον κωλοτούμπα Καρατζαφέρη και τον επιτελάρχη του Σαμαρά, Μπαλτάκο.

Τα «7 ερωτήματα» υπό τον τίτλο «Ως πότε;», με τα οποία το δίδυμο Καρατζαφέρη-Μπαλτάκου έκανε την εμφάνισή του ως «Εθνική Ενότητα» δείχνουν την απελπισία του. Ποιος θα πιστέψει ότι αυτοί που μπήκαν στην κυβέρνηση Παπαδήμου και στήριξαν τα Μνημόνια έγιναν τώρα αντιμνημονιακοί; Όσο για την «ελληνορθόδοξη πολιτιστική μας ταυτότητα» που «κάθε μέρα νοθεύεται» και την «Ορθοδοξία, την ψυχή της ψυχής μας» που «συνεχώςβάλλεται», δύσκολα θα συγκινήσουν κάποιον υπέργηρο ακροδεξιό στη Μάνη και κάποια θεούσα στην κεντρική Μακεδονία. Υπάρχουν και άλλοι ορίτζιναλ «ελληνορθόδοξοι» που λένε τα ίδια, όντας στελέχη της ΝΔ.

Φυσικά, η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία. Ο Καρατζαφέρης ποντάρει στις καλές του σχέσεις με τα ΜΜΕ, μπας και καταφέρει να επιπλεύσει. Ποντάρει, κυρίως, στο «σύστημα Τσίπρα-Παππά», που θα τον στηρίξει για να κόψει ψήφους από τη ΝΔ, ενάντια στην οποία στρέφει τα κύρια πυρά του. Πόσο δυνατό είναι, όμως, αυτό το σύστημα; Ειλικρινά, δεν ξέρουμε τι γίνεται στο παρασκήνιο. Μόλις ξεκαθαρίσει το τοπίο με τις τηλεοπτικές άδειες, ίσως κάποια πράγματα γίνουν πιο καθαρά. Χωρίς τέτοια βοήθεια, πάντως, το δίδυμο της «λάιτ» ακροδεξιάς θα πάει άκλαυτο. Ας κρατήσουμε, πάντως, μια επιφυλαχή, γιατί έχουμε πολιτική κρίση και σε συνθήκες πολιτικής κρίσης ζωντανεύουν ακόμα και τα ζόμπι και μπορεί να κερδίσουν το ρολάκο που διεκδικούν. Ο Καρατζαφέρης τα δολώνει όλα: και δεξιά, και ορθοδοξία, και πατρίδα, και Κοκό («πρεσβευτή» θα τον ήθελε), και Μιχαλολιάκο («είναι πάρα πολύ καλό παιδί»). Και ό,τι ψάρια πιάσει. Μέχρι στιγμής, πάντως, δεν έπιασε τίποτα (ούτε Πολύδωρα, ούτε Ζώη, ούτε Καπερνάρο, ούτε καν Φαήλο).

Φέρετρο-πλυντήριο

Δεν αμφιβάλουμε ότι η συγκίνηση του Καραμανλή στην κηδεία του Αγγέλου ήταν ειλικρινής. Πιστός φίλος και συνεργάτης του επί δεκαετίες υπήρξε ο νεκρός, οπότε η συγκίνηση δικαιολογείται. Όμως, εκείνο που επιδείχτηκε στο πανελλήνιο δεν ήταν η ειλικρινής συγκίνηση ενός ανθρώπου που έχασε έναν καλό του φίλο, αλλά η προσπάθεια ενός αστού πολιτικού να χρησιμοποιήσει μια κηδεία ως κολυμβήθρα του Σιλβάμ για ένα σκάνδαλο που συντάραξε τον τόπο πριν από μερικά χρόνια και που στάθηκε η απαρχή της προϊούσας κατάρρευσης του Καραμανλή.

Αν πιστέψουμε τον Καραμανλή του 2016, σκάνδαλο του Βατοπεδίου δεν υπήρξε. Ο πανίσχυρος Αγγέλου, διευθυντής του πολιτικού του γραφείου και «αντ' αυτού» στα πάντα, υπήρξε θύμα «ψευδών και συκοφαντίας». Ουμώμαστε, όμως, τον Καραμανλή το 2008 να αναγκάζεται να κάνει μια υποκριτική αυτοκριτική, δηλώνοντας στη Βουλή ότι «άργησε να αντιληφθεί τις διαστάσεις του **σκανδάλου** και να αντιδράσει εγκαίρως». Ε, ο Αγγέλου ήξερε κάθε λεπτομέρεια της εξέλιξης του σκανδάλου. Το χειρίστηκε μαζί με τον Ρουσόπουλο (επίσης πανίσχυρο τότε, που «συνταξιοδοτήθηκε» πρόωρα εξαιτίας αυτού του σκανδάλου) από την αρχή μέχρι το τέλος. Έκανε κάποια χρόνια να καθάρσει στο ποινικό σκέλος, αλλά έτσι συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Σ' ένα έχει δίκιο ο Καραμανλής. Ο Αγγέλου του στάθηκε πιστός μέχρι το τέλος. Πήρε πάνω του τα πάντα και έμεινε «τάφος» μέχρι το τέλος. Ποτέ δεν άνοιξε το στόμα του, ποτέ δεν άφησε κάποιον υπαινιγμό σε βάρος του αφεντικού του, ποτέ δε διεκδίκησε προσωπική πολιτική καριέρα. Υπήρξε πανίσχυρος ως μυστικισύμβουλος και «αντ' αυτού» του Καραμανλή και όταν ο τελευταίος αποσύρθηκε στο περιθώριο της αστικής πολιτικής, διατηρώντας μόνο τη βουλευτική του έδρα, αποσύρθηκε και αυτός. Κανένας δεν ξανάκουσε το όνομά του, παρά μόνο σε σχέση με την ποινική εκκαθάριση της υπόθεσής του. Οχι σαν τον Μπαλτάκο, που όχι μόνο εξέθεσε τον Σαμαρά συνομιλώντας με τον Κασidiάρη χωρίς να έχει πάρει κανένα μέτρο, αλλά -αντί να αποσυρθεί σωπηλώς και ντροπιασμένος στη γωνιά του- βγήκε στο κλαρί και τώρα μοστράρει σαν γραμματέας κόμματος με πρόεδρο τον Καρατζαφέρη. Το σύστημα των Καραμανλήδων πάντοτε είχε τέτοιους ανθρώπους. Μένει να αποδειχτεί αν ο Αγγέλου ήταν ο τελευταίος, όπως και αν οι Καραμανλήδες θα ξαναβγούν μπροστά.

Καταστροφή, διάλυση, χάος με υπογραφή ΗΠΑ

Ο «ξεχασμένος» πόλεμος της Υεμένης

Αποκλιμάκωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων φαίνεται να επιχειρεί η Σαουδική Αραβία στον «ξεχασμένο» πόλεμο της Υεμένης. Εναν πόλεμο που εξαπέλυσε πριν από ένα χρόνο, στις 26 Μάρτη του 2015, επικεφαλής μιας συμμαχίας εννιά συνιτικών κρατών, χωρίς να καταφέρει ουσιαστικά μέχρι στιγμής να πετύχει κανέναν από τους στόχους της. Γεγονός που την ανάγκασε να συμφωνήσει σε κατάπαυση των εχθροπραξιών από τις 10 Απρίλη και στην έναρξη διαπραγματεύσεων στις 18 Απρίλη στο Κουβέιτ, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, με στόχο τον τερματισμό του πολέμου.

Ο βασικός διακηρυγμένος στόχος της σαουδαβικής στρατιωτικής επέμβασης, η αποκαλούμενη «αποκατάσταση της νομιμότητας», η επαναφορά δηλαδή στην εξουσία του έκπτωτου προέδρου Μανσούρ Χάντι, παραμένει ανεκπλήρωτος. Οι πολιορκημένοι των Χούθι, που υποστηρίζονται από το Ιράν, και οι σύμμαχοί τους, οι πιστές στον πρώην πρόεδρο Αμπντουλάχ Σάλεχ δυνάμεις στον κυβερνητικό στρατό, δεν έχουν ηττηθεί. Έχουν χάσει έδαφος αλλά διατηρούν υπό τον έλεγχό τους την πρωτεύουσα Σαναά και μεγάλο τμήμα της κεντρικής και βόρειας Υεμένης, ενώ συνεχίζουν την πολιορκία της νοτιοδυτικής πόλης Ταϊζ. Το λιμάνι του Αντεν στη νότια Υεμένη, η κατάληψη του οποίου από τις φιλοσαουδαβικές δυνάμεις τον περασμένο Ιούλη είχε χαρακτηριστεί σημείο καμπής στην εξέλιξη του πολέμου, έχει μετατραπεί σε ερείπια, όπου κυριαρχούν το χάος,

οι συγκρούσεις ανάμεσα σε αντίπαλες πολιτοφυλακές, οι πολύνεκρες επιθέσεις αυτοκτονίας και οι εκτελέσεις από το ISIS, που έχει αποκτήσει σημαντική παρουσία στην πόλη. Ούτε η επιρροή του Ιράν στην περιοχή έχει μειωθεί, αντίθετα έχει εδραιωθεί στο Ιράκ, στη Συρία και στο Λίβανο, και είναι βέβαιο ότι θα παίξει σημαντικό ρόλο στις όποιες διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό του πολέμου στην Υεμένη.

Το μόνο που είναι βέβαιο ότι έχει πετύχει μέχρι στιγμής η σαουδαβική στρατιωτική επέμβαση είναι η διάλυση και η καταστροφή της χώρας, από τις φτωχότερες στον κόσμο πριν από τον πόλεμο, μια τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή και η ενίσχυση της Αλ Κάιντα.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, τουλάχιστον 6.400 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους, περισσότεροι από 30.000 έχουν τραυματιστεί και 2,5 εκατομμύρια έχουν εκτοπιστεί. Το 80% του πληθυσμού, περίπου 20 εκατομμύρια, χρειάζονται βοήθεια, από τα οποία περίπου τα 14,4 εκατομμύρια είναι αντιμέτωπα με την πείνα. Ο επικεφαλής του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Ζεϊντ Ράαντ αλ-Χουσεϊν, έδειξε ευθές ως υπεύθυνη τη σαουδαβική μοναρχία. «Κοιτάζοντας τα στοιχεία», δήλωσε μεταξύ άλλων, «φαίνεται ότι η συμμαχία (της Σαουδικής Αραβίας) είναι υπεύθυνη για τις διπλάσιες απώλειες αμάχων σε σχέση με όλες τις άλλες δυνάμεις μαζί, ουσιαστικά όλες ως αποτέλεσμα των

αεροπορικών βομβαρδισμών. Αγορές, νοσοκομεία, κλινικές, εργοστάσια, γαμήλια γλέντια και εκατοντάδες κατοικίες έχουν βομβαρδιστεί». Να σημειωθεί ότι μόνο από πρόσφατο αεροπορικό βομβαρδισμό σε αγορά στην επαρχία Hajja, που ελέγχεται από τους Χούθι, σκοτώθηκαν 119 άμαχοι, μεταξύ των οποίων 25 παιδιά.

Όπως συνέβη στο Ιράκ, στη Συρία και στη Λιβύη, οι κερδισμένοι από τη διάλυση της Υεμένης είναι τα σαλαφιστικά - τζιχαντιστικά κινήματα και στη συγκεκριμένη περίπτωση η Αλ-Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο. Σύμφωνα με ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ρεπορτάζ του «Reuters» (How Saudi Arabia's war in Yemen has made al Qaeda stronger - richer, 8/4/16), στον ένα χρόνο του πολέμου, η Αλ-Κάιντα κατάφερε να επεκταθεί γρήγορα και να είναι σήμερα ισχυρότερη από ποτέ στα 20 χρόνια δράσης της.

Όπως αναφέρει, μεταξύ άλλων, το ρεπορτάζ, μια βδομάδα αφότου ξεκίνησε η σαουδαβική στρατιωτική επέμβαση στην Υεμένη, οι κυβερνητικές δυνάμεις αποχώρησαν από τη Μουκάλα, πρωτεύουσα της νότιας επαρχίας Χαντραμούτ, και μεταφέρθηκαν δυτικά στις εμπόλεμες ζώνες, αφήνοντας ελεύθερο το πεδίο στους μαχητές της Αλ-Κάιντα, οι οποίοι κατέλαβαν τα κυβερνητικά κτίρια και λεηλάτησαν τις στρατιωτικές βάσεις αρπάζοντας θωρακισμένα οχήματα, φορητούς πυραύλους, εξελιγμένα οπλικά συστήματα και πυρομαχικά.

Ό,τι είναι η Ράκα και η Μοσούλη

για το ISIS είναι η Μουκάλα, το τρίτο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας με 500.000 πληθυσμό, για την Αλ-Κάιντα στην Υεμένη, η πρωτεύουσα ενός μίνι κράτους της Αλ-Κάιντα με ανθηρή οικονομία. Στην 600 χιλιομέτρων νότια ακτογραμμή που βρίσκεται υπό τον έλεγχο της Αλ-Κάιντα υπάρχει ένα ακόμη σημαντικό λιμάνι, το Ash Shihr. Σύμφωνα με ξένους διπλωμάτες, κυβερνητικούς αξιωματούχους και τοπικούς φυλάρχους, η Αλ-Κάιντα άρπαξε από την κεντρική τράπεζα της Μουκάλα 100 εκατομμύρια δολάρια, απέσπασε εκβιαστικά από την εθνική εταιρία πετρελαίου 1,4 εκατομμύρια δολάρια, ενώ στα ταμεία της μπαίνουν κάθε μέρα 2 - 5 εκατομμύρια δολάρια από φόρους και δασμούς που επιβάλλει σε πλοία, φορτία και εμπορεύματα που χρησιμοποιούν τα λιμάνια που ελέγχει καθώς και από το λαθρεμπόριο πετρελαίου.

Φυλές που συνεργάζονται με την Αλ-Κάιντα ελέγχουν μεγάλο τμήμα των πετρελαιοικών υποδομών της χώρας, μεταξύ των οποίων τις πετρελαιοπηγές της Μασίλα, τα κοιτάσματα της οποίας υπολογίζεται ότι αποτελούν το 80% των αποθεμάτων της χώρας. Όπως δήλωσε στο Reuters ο κυβερνήτης της γειτονικής νότιας επαρχίας Shabwa, τμήμα της οποίας ελέγχει η Αλ-Κάιντα, «η Αλ-Κάιντα είναι ο ντε φάκτο προμηθευτής πετρελαίου. Πουλάνε καύσιμα σε όποιον θέλει να αγοράσει. Και τα πρατήρια πετρελαίου που ελέγχονται από την κυβέρνηση αγοράζουν απ' αυτούς πετρέλαιο και το πουλάνε στους πο-

λίτες». Ταυτόχρονα, έχει καταργήσει τη φορολογία για τους πολίτες, αποφεύγει τις ακρότητες και τις βαρβαρότητες του ISIS και προσπαθεί να εξασφαλίσει κάποια ασφάλεια, σταθερότητα και ομαλότητα στις περιοχές που ελέγχει προκειμένου να κερδίσει τη συμπάθεια και την εύνοια του ντόπιου πληθυσμού.

Οι εξελίξεις αυτές συνιστούν ισχυρό πλήγμα στη στρατηγική της Σαουδικής Αραβίας να αναδειχτεί, σε ανταγωνισμό με το Ιράν, σε ηγεμονική δύναμη στην περιοχή. Γεγονός που την αναγκάζει να αναδιπλωθεί και να επιχειρήσει να απεγκλωβιστεί από το βάλτο της Υεμένης. Ταυτόχρονα όμως σηματοδοτούν μια ακόμη παταγώδη αποτυχία της αμερικάνικης στρατηγικής στη Μέση Ανατολή. Όχι μόνο γιατί η σαουδαβική στρατιωτική επέμβαση έγινε με τις ευλογίες της Ουάσινγκτον και με την υποστήριξη της στον τομέα των πληροφοριών, στον αεροαναφοδιασμό με καύσιμα των σαουδαβικών βομβαρδιστικών και με την προμήθεια υπερσύγχρονων οπλικών συστημάτων, αλλά και γιατί εδώ και χρόνια επιδιόχετο σε πόλεμο κατά της Αλ-Κάιντα στην Υεμένη, χρηματοδοτούσε για τον ίδιο σκοπό αρχικά το δικτάτορα Αμπντουλάχ Σάλεχ και έπειτα το διάδοχό του Μανσούρ Χάντι, βομβαρδίζει στόχους της Αλ-Κάιντα στη χώρα, σκοτώνει άμαχο πληθυσμό. Και το αποτέλεσμα; Χάος, διάλυση, καταστροφή, με την Αλ-Κάιντα ισχυρότερη από ποτέ και την Υεμένη να ακολουθεί τα χνάρια του Ιράκ, της Λιβύης και της Συρίας.

Τουρκία: Καταργείται η ασυλία για τους «τρομοκράτες» βουλευτές

Με πρόταση νόμου, που κατατέθηκε στη βουλή από την τουρκική κυβέρνηση στις 12 Απρίλη, μπορεί να αρθεί η ασυλία βουλευτών που «υποστηρίζουν την τρομοκρατία» και έτσι να βρεθούν αντιμέτωποι με ποινικές δίωξεις. Στο στόχαστρο του νόμου μπαίνουν όχι μόνο οι βουλευτές του φιλοκουρδικού «Δημοκρατικού Κόμματος του Λαού» (HDP) αλλά και βουλευτές άλλων πολιτικών δυνάμεων που διαφωνούν με την πολιτική Ερντογάν ή εκφράζουν, με οποιοδήποτε τρόπο τη συμπάθεια ή τη συμπαραστάσή τους στον αγώνα του κουρδικού λαού και γενικότερα στο λαϊκό κίνημα. Μάλιστα, είναι υπόλογοι για τυχόν δηλώσεις τους όχι μόνο μετά, αλλά και πριν από την εκλογή τους.

Ενδεικτικά, στην εισηγητική έκθεση του νόμου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Η Τουρκία διεξάγει τη μεγαλύτερη και την πιο αποφασιστική μέχρι τώρα μάχη κατά της τρομοκρατίας, ενώ κάποιοι βουλευτές έχουν κάνει δηλώσεις προσφέροντας υποστήριξη στην τρομοκρατία πριν ή μετά την εκλογή τους, κάποιοι έχουν προσφέρει ντε φάκτο υποστήριξη και βοήθεια και κάποιοι βουλευτές κάλεσαν σε πράξεις βίας, οι οποίες προκάλεσαν μεγάλη δημόσια αηδία».

Η πρόταση νόμου υπογράφηκε από όλους τους βουλευτές (316) του κυβερνητικού Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης προκειμένου να γίνει τροποποίηση του άρθρου 83 του Συντάγματος που προστατεύει τους βουλευτές από ποινικές δίωξεις, εκτός εάν η Βουλή αποφασίσει διαφορετικά.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Ερντογάν έχει διακηρύξει επανειλημμένα ότι δε διαφέρει σε τίποτα ο «τρομοκράτης» που κρατά ένα όπλο από οποιονδήποτε χρησιμοποιεί τη θέση, την πένα ή τους τίτλους του για να προσφέρει υποστήριξη στην «τρομοκρατία» ή στους συμπαθούντες των «τρομοκρατών».

Μετά τους δημοσιογράφους, τους ακαδημαϊκούς, τους προοδευτικούς ανθρώπους, τους επαναστάτες, η μπάλα παίρνει και τους βουλευτές στην κοινοβουλευτική δικτατορία του Ερντογάν και του AKP.

Ισπανία: Συνεχίζεται το blame game

Πριν από δύο εβδομάδες, «όλα έδειχναν σχηματισμό τρικομματικής κυβέρνησης» στην Ισπανία. Τώρα, «όλα δείχνουν εκλογές». Από τη ζέστη στο κρύο δηλαδή (και τανάπαλιν;).

Οι ηγέτες του PSOE, των Podemos και των Ciudadanos δεν κατέληξαν σε συμφωνία για το σχηματισμό κυβέρνησης, καθώς οι Podemos εξακολουθούν να μη θέλουν τους Ciudadanos και ο εντολοδόχος πρωθυπουργός Πέδρο Σάντσεθ εξακολουθεί να δηλώνει ότι θα σεβαστεί τη συμφωνία του με τους Ciudadanos. Μπροστά στο νέο αδιέξοδο, το παλάτι ανακοίνωσε την περασμένη Τρίτη ότι ο βασιλιάς Φελίπε θα κάνει μια ύστατη προσπάθεια, σε συνάντηση με τους ηγέτες των τριών κομμάτων στις 25 και 26 Απρίλη και αν δεν υπάρξει αποτέλεσμα θα προκηρύξει νέες εκλογές για τις 26 Ιούνη, όπως έχει συνταγματική υποχρέωση (η συνταγματική προθεσμία για το σχηματισμό κυβέρνησης λήγει στις 2 Μάη).

Φαίνεται πως οι Podemos εκτιμούν ότι μπορούν να αυξήσουν το ποσοστό τους σε

μια νέα εκλογική αναμέτρηση. Ταυτόχρονα, όμως, δε θέλουν να φορτωθούν την κατηγορία της «θεσμικής ανευθυνότητας» και γι' αυτό δέχτηκαν να μπουν στο παζάρι για το σχηματισμό κυβέρνησης. Αν, όμως, κάποια γκάλοπ που τους φέρνουν να χάνουν την τρίτη θέση από τους Ciudadanos σε ενδε-

χόμενη νέα εκλογική αναμέτρηση, έχουν βάση, δεν αποκλείεται αυτό που βλέπουμε να μην είναι ένα blame game (παιχνίδι μετάθεσης ευθυνών) με εισηγμένη την απόφαση για νέες εκλογές, αλλά ένα παζάρι για να πάρουν περισσότερα πόστα σε μια τρικομματική κυβέρνηση.

Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει μια καταρχήν συμφωνία για συγκυβέρνηση των «αριστερών» Podemos με τους σοσιαλδημοκράτες του PSOE, ένα από τα πιο δεξιά τμήματα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, που δείχνει «τι καπνό φουμάρει» η «Αριστερά» τύπου Podemos, SYRIZA κτλ.

Τους πνίγει το τσουνάμι των σκανδάλων

μένη από τους κοινοβουλευτικούς συμμάχους του Εργατικού Κόμματος, που σαν τα ποντίκια εγκαταλείπουν το βυθιζόμενο σκάφος, καθώς βλέπουν ότι το τσουνάμι των σκανδάλων δεν του επιτρέπει να πλεύσει προς κάποιον απάνεμο όρμο.

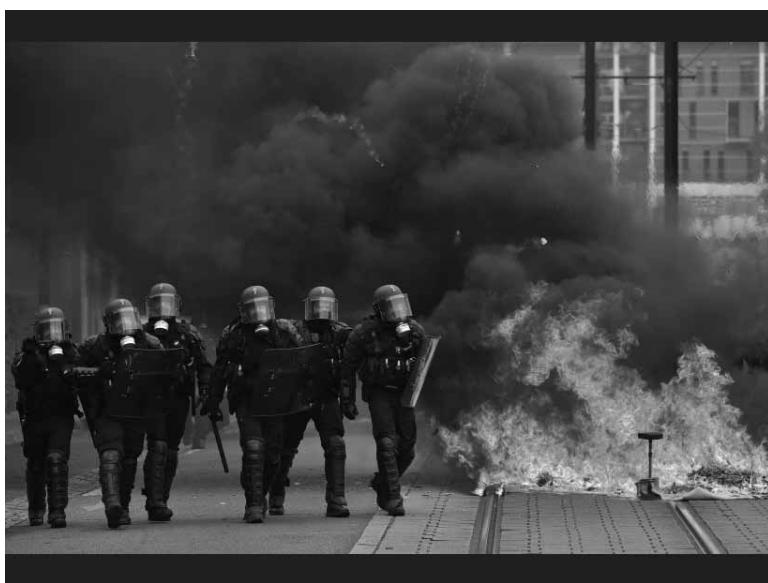
ΥΓ. Κάτι νυχτερινές (ν)τροπολογίες που καταθέτουν συριζαίοι, για να τις αποσύρουν μετά τις φωνές της αντιπολίτευσης, μας πείθουν ότι αυτά που συμβαίνουν στη Βραζιλία είναι, από μια άποψη, και σκηνές από το μέλλον στην Ελλάδα.

«Ολάντ, Βαλς, προδότες του λαού»!

Το πανό με το σύνθημα του τίτλου, που εμφανίστηκε στις διαδηλώσεις κατά του αντεργατικού νομοσχεδίου (γνωστού ως νόμου Ελ Κομρί, από το όνομα της γαλλίδας υπουργού Εργασίας), σίγουρα δεν είναι το πλέον αντιπροσωπευτικό, με την έννοια ότι δεν είναι σίγουρο ότι το υιοθετεί η πλειοψηφία της γαλλικής κοινωνίας. Όμως, είναι ενδεικτικό ενός κλίματος που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται από τις αρχές Μάρτη, καθώς οι διαδηλώσεις κατά του νομοσχεδίου που μετατρέπει σε λάστιχο την εργατική δύναμη στην Γαλλία εξακολουθούν να προκαλούν πονοκέφαλο στην κυβέρνηση.

Η τελευταία προσπάθησε να ελιχθεί, υποσχόμενη ότι θα πάρει μέτρα που θα «διευκολύνουν» τους νέους να βρουν δουλειά. Ετσι, ο πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς έσπευσε την Δευτέρα να συναντηθεί με εκπροσώπους οκτώ νεολαϊστικών οργανώσεων που αντιτίθενται στο νομοσχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της Εθνικής Ενωσης Φοιτητών της Γαλλίας, της UNEF (κάτι σαν τη δική μας ΕΦΕΕ). Στη συνάντηση ο Βαλς έταξε μέχρι και 500 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, για να διευκολυνθεί υποτίθεται η ανεύρεση εργασίας από τους νέους στην πλήρη κι όχι στη μερική απασχόληση. Πώς θα το κάνει αυτό; Επιβάλλοντας στους καπιταλιστές επιπλέον φόρους και κρατήσεις στα συμβόλαια μερικής απασχόλησης, προκειμένου να ωθούνται στη σύναψη συμβάσεων πλήρους απασχόλησης! Το πόσο ουσιαστικό θα είναι αυτό το μέτρο φαίνεται από τον αριθμό αυτών που υποτίθεται ότι θα ωφεληθούν. Σύμφωνα με το πρωθυπουργικό γραφείο, θα είναι μόλις 126.000 νέοι, δηλαδή ποσοστό μικρότερο από το 5% του εργατικού δυναμικού ηλικίας μεταξύ 15 και 24 ετών!

Κι όμως, οι επικεφαλής της UNEF καλωσόρισαν το μέτρο, δηλώνοντας ότι «είναι μια ειλικρινής απάντηση στα αιτήματα των νέων ανθρώπων». Ταυτόχρονα, όμως, δεν απέκλεισαν τη συμμετοχή της UNEF στη μεγάλη διαδήλωση της 28ης Απρίλη, μέρα για την οποία προκηρύχτηκε γενική απεργία στη Γαλλία.

Το πρόβλημα για την κυβέρνηση, για την ώρα, δεν είναι η μαζικότητα των διαδηλώσεων. Αυτή ακόμα δεν έχει αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό που να αποτελεί σοβαρό κίνδυνο. Ο κίνδυνος προέρχεται από την ταχύτατη εξάπλωσή τους (200 πόλεις διαδήλωσαν το Σάββατο), καθώς και από τη μαχητικότητα μιας νεολαϊστικής μειοψηφίας που συγκρούεται στους δρόμους με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής. Μαθητές επιτίθενται σε αστυνομικά τμήματα, διαδηλωτές σπάνε βιτρίνες, στήνουν οδοφράγματα και συγκρούονται με

την αστυνομία. Τέτοια φαινόμενα δεν είχαμε μόνο στο Παρίσι, αλλά και σε άλλες πόλεις, όπως η Ρεν και η Ναντ. Στη Ρεν, τουλάχιστον τρεις μπάτσοι μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Στη Ναντ, εκατοντάδες διαδηλωτές έστησαν οδοφράγματα, έσπασαν βιτρίνες και ανάγκασαν τους δημοσιογράφους που κάλυπταν τα γεγονότα να φύγουν άρον-άρον.

Οι μόλις 120.000 διαδηλωτές που σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών κατέβηκαν στους δρόμους των γαλλικών πόλεων το περασμένο Σάββατο

(αντίθετα, οι διοργανωτές ανέφεραν ότι αυτός ο αριθμός αντιστοιχεί μόνο στο Παρίσι) είναι σίγουρα μικρός αριθμός, όπως μικρός είναι και ο αριθμός των ατόμων που μαζεύεται στις ολονύχτιες συγκεντρώσεις στην «Πλας ντε λα Ρεπιμπλικ» (κατά το πρότυπο των «αγανακτισμένων» σε Ελλάδα και Ισπανία). Οι συγκεντρώσεις αυτές, για την ώρα, δεν έχουν να δείξουν κάτι το διαφορετικό απ' αυτό που είδαμε και στη χώρα μας πριν από μερικά χρόνια. Παρολαυτά, δεν είναι καθόλου ευχάριστο για το γάλλο πρωθυπουργό να του κάνουν «επίσκεψη» μερικές εκατοντάδες άτομα το βράδυ του περασμένου Σαββάτου. «Επίσκεψη» που δεν πραγματοποιήθηκε, καθώς οι μπάτσοι τους έφραξαν το δρόμο και τους πλάκωσαν στα δακρυγόνα.

Το γεγονός ότι η νεολαία έχει εξαγριωθεί με τα μέτρα, που στοχεύουν ως επί το πλείστον αυτήν, σε μια εποχή που η ανεργία στους κόλπους της φτάνει το 25%, σημαίνει ότι μπορεί αυτό το κίνημα να διογκωθεί και να προκαλέσει σοβαρή κοινωνική αναταραχή, ταράζοντας τα ήρεμα νερά του κοινοβουλευτικού κρετινισμού στη Γαλλία. Γι' αυτό και η γαλλική αστυνομία φροντίζει να διαλύει ακόμα και ειρηνικές συγκεντρώσεις, πνίγοντάς τις στα δακρυγόνα και πλακώνοντας στο ξύλο νέους που αντιδρούν στο αντεργατικό έκτρωμα που επιχειρεί να περάσει η κυβέρνηση.

Γι' αυτό και οι γραφειοκράτες της UNEF, που τους σηκώνεται η τρίχα όταν πέφτει μια μολότοφ, έφτασαν στο σημείο να βγάλουν ανακοινώσεις σαν... απατημένες ερωμένες, όπως η παρακάτω: «Από την έναρξη των κινητοποιήσεων ενάντια στο νομοσχέδιο για τα εργασιακά, οι δυνάμεις της τάξης κατέστειλαν ιδιαίτερα βίαια τις διαδηλώσεις στη Ρεν. Σήμερα, πάνω από 40 άτομα, κυρίως νέοι που διαδήλωναν ειρηνικά, τραυματίστηκαν, σε κάποιες περιπτώσεις σοβαρά, από τις αστυνομικές δυνάμεις. Η UNEF έχει πολλάκις καταδικάσει τις βιαιότητες μιας μειοψηφίας ατόμων που επωφελούνται των κινητοποιήσεων για να διεξάγουν μάχες. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί πως στη Ρεν, και όχι μό-

νο, οι ειρηνικοί διαδηλωτές είναι αυτοί που πέφτουν θύματα της αστυνομικής καταστολής. Η UNEF απαιτεί να τεθεί τέρμα στην αστυνομική καταστολή στο σύνολο της περιοχής και εγκαλεί την κυβέρνηση για την κατάσταση στη Ρεν. Οι τοπικές αρχές δε φαίνεται να συνειδητοποιούν την ευθύνη των αστυνομικών δυνάμεων για την κλιμάκωση της έντασης και της βίας στις διαδηλώσεις. Η UNEF υπενθυμίζει την ευθύνη των αρχών για εξασφάλιση της ασφάλειας των νέων και για σεβασμό του δικαιώματος στη συνάθροιση και τη διαμαρτυρία» (<http://unef.fr/2016/04/09/plus-de-40-manifestants-blesses-a-rennes-a-la-suite-de-violences-policières/>).

Η εργατική συνδικαλιστική γραφειοκρατία από τη μεριά της παίζει το γνωστό παιχνίδι της εκτόνωσης της λαϊκής οργής, προκηρύσσοντας γενική απεργία όσο πιο αργά γίνεται (στις 28 του Απρίλη!), αντί να οργανώσει άμεσα την κλιμάκωση της ταξικής πάλης. Έχει άλλωστε πάρει ένα δωράκι από την κυβέρνηση (το νέο νομοσχέδιο αυξάνει κατά 20% τον αριθμό των συνδικαλιστικών αδειών), οπότε γιατί να το χοντρώσει; Το κατά πόσο όμως θα κατορθώσει να εκτονώσει την οργή της νεολαίας είναι κάτι που θα δούμε το επόμενο διάστημα.

Είναι αυτή η οργή που οδήγησε την εκπρόσωπο του Εθνικού Συντονιστικού Φοιτητών Γαλλίας (προέκυψε μέσα από τις φοιτητικές συνελεύσεις) Αϊσατού Νταμπό να αρνηθεί να καταδικάσει τη βία των διαδηλωτών, όσο κι αν προσπάθησε να της αποσπάσει μια καταδίκη ο δημοσιογράφος της γαλλικής τηλεόρασης. Η Νταμπό κατέληξε ως εξής: «Αρνούμαστε τη διαίρεση, αρνούμαστε να μιλήσουμε για κάποιους που τα σπάνε και για "φυσιολογικούς διαδηλωτές". Είμαστε όλοι εμείς που θέλουμε να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να αποσύρει αυτό το νόμο». Η θέση αυτή, όπως δήλωσε η Νταμπό, εγκρίθηκε ομόφωνα από το Συντονιστικό (<http://www.atlantico.fr/pepitesvideo/coordination-nationale-etudiante-on-decide-ne-pas-se-dissocier-que-appellez-casseurs-2658244.html>).

Δικαστικό πραξικόπημα από τον Αμπάς

Μια βδομάδα μετά τις απύθμενες δουλικότητες προς τους σιωνιστές δηλώσεις του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς, στον ισραηλινό τηλεοπτικό σταθμό Κανάλι 2, ορκίστηκε εν κρυπτώ το συμβούλιο του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Παλαιστινιακής Αρχής. Ο σχηματισμός του Συνταγματικού Δικαστηρίου έγινε με προεδρικό διάταγμα του Αμπάς, με το οποίο επί της ουσίας επιχειρεί να αναγορεύσει τον εαυτό του και τη Φατάχ, από την οποία προέρχεται, σε ισόβιους κυβερνήτες των παλαιστινιακών εδαφών. Ο νέος «θεσμός» αποτελείται από εννιά δικαστές, είναι το ανώτατο δικαστικό όργανο στη Δυτική Οχθη και οι αποφάσεις του είναι δεσμευτικές για την εκτελεστική, νομοθετική και δικαστική εξουσία. Όλοι όσοι διορίστηκαν είναι

φιλικά προσκείμενοι ή μέλη της Φατάχ.

Η κίνηση αυτή έρχεται να ολοκληρώσει το πραξικόπημα του Αμπάς, που ξεκίνησε το 2009, όταν η τετραετής θητεία του έληξε. Προβάλλοντας ως δικαιολογία την κατάληψη της εξουσίας από τη Χαμάς στη Γάζα, αρνήθηκε να διεξαγάγει νέες προεδρικές εκλογές και έκτοτε κυβερνάει με διάταγμα, έχοντας ουσιαστικά διαλύσει τη Βουλή, η οποία έχει να συνεδριάσει από το 2007. Ενόψει της προϊούσας κατάρρευσης της Παλαιστινιακής Αρχής, υπό το βάρος της συνεργασίας της με τους σιωνιστές, ο Αμπάς προσπαθεί να προλάβει τα χειρότερα, κρατώντας την εξουσία μέσω του Συνταγματικού Δικαστηρίου, αν ο ίδιος αναγκαστεί να παραδώσει την προεδρική καρέκλα. Το ΣΔ θα μπορεί να περιορίζει

τις δικαιοδοσίες της επόμενης κυβέρνησης.

Ο σχηματισμός αυτού του νέου οργάνου, με τις διευρυμένες εξουσίες, ξεσήκωσε σφοδρή κριτική, όχι μόνο από τις υπόλοιπες παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις, αλλά ακόμα και από ερευνητές αμερικάνικων ΜΚΟ, όπως ο Γκραντ Ράμλεϊ του Ιδρύματος για την Προστασία της Δημοκρατίας με έδρα την Ουάσινγκτον, του οποίου οι δηλώσεις στο Reuters αποκαλύπτουν την πραγματική διάσταση του δικαστικού πραξικοπήματος του Αμπάς. «Είναι μια κραυγαλέα προσπάθεια αρπαγής της εξουσίας από τον Αμπάς, όταν θα αναγκαστεί να αποχωρήσει. Από την πλευρά του, αυτός είναι ο τρόπος να εμποδίσει τη Χαμάς να πάρει την εξουσία και να εξασφαλίσει ότι αυτή θα παραμείνει στη Φατάχ όταν ο ίδιος δε θα

υπάρχει πλέον».

Πυρά δέχτηκε και στο εσωτερικό, ακόμα και από μη οργανωμένους πανεπιστημιακούς καθηγητές, όπως ο Ισάμ Αμπντίν, καθηγητής της Νομικής του Πανεπιστημίου Μπιρζέιτ στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη, ο οποίος δήλωσε στο Reuters: «Το ΣΔ θα είναι θανατηφόρο όπλο για τη δημοκρατία, αν χρησιμοποιηθεί λανθασμένα». Η Χαμάς, μέσω του εκπροσώπου της Σάμι Αμπού Ζάχρι, δήλωσε ότι το ΣΔ είναι η απόπειρα του Αμπάς να αποδυναμώσει την τωρινή Βουλή, αν και όταν αυτή συνεδριάσει ξανά, καθώς και εκείνη που θα τη διαδεχτεί μετά από εκλογές.

Παράλληλα, με διαταγή του Αμπάς τη Δευτέρα 11 Απρίλη πάγωσε η χρηματική ενίσχυση που προοριζόταν για το Λαϊκό

Μέτωπο από τους εθνικούς πόρους της ΡΛΟ για τους μήνες Φλεβάρη και Μάρτη, η οποία δεν είχε καταβληθεί ακόμα από την ΠΑ. Δεν είναι η πρώτη φορά που η ΠΑ παγώνει την οικονομική ενίσχυση προς το ΛΜΑΠ λόγω της κριτικής που έχει ασκήσει στον Αμπάς για τη συνεργασία του με τους σιωνιστές, αλλά και λόγω των δηλώσεων ηγετικών στελεχών του, που έχουν καλέσει τον Αμπάς να παραιτηθεί. Η αντίδραση του ΛΜΑΠ ήταν έντονη, ενώ με ανακοίνωσή του χαρακτήρισε τον Αμπάς πιστό υπηρέτη των σιωνιστών, που με αυτή και άλλες κινήσεις του τον τελευταίο καιρό έχει ξεπεράσει κάθε όριο, καταπατώντας τις αγωνιστικές παραδόσεις του παλαιστινιακού λαού και υπονομεύοντας ανοιχτά τον αγώνα του για εθνική απελευθέρωση.

Η ανακοίνωση του ΛΜΑΠ

τονίζει, ακόμα, ότι η εντολή του Αμπάς στους πραιτοριανούς του να εισβάλλουν στα σχολεία της Δυτικής Οχθης, να κάνουν σωματικό έλεγχο στους μαθητές και στις μαθήτριες και να κατάσχουν όπλα ή μαχαίρια που τυχόν θα βρουν, εντολή που παραδέχτηκε ότι έδωσε, στη συνέντευξή του στο ισραηλινό κανάλι, αποτελεί ευθεία επίθεση στο παλαιστινιακό εκπαιδευτικό σύστημα, με στόχο να στιγματίσει την αντίσταση στον κατακτητή και την Ιντιφά-ντα ως «τρομοκρατία». Την Τρίτη 12 Απρίλη, εκατοντάδες μέλη και υποστηρικτές του ΛΜΑΠ διαδήλωσαν στη Γάζα ενάντια στην απόφαση για πάγωμα της οικονομικής ενίσχυσης και έκαψαν φωτογραφίες του Αμπάς και άλλων στελεχών της ΠΑ.

στο ψαχνό

Διαπραγμάτευση με τον ελληνικό λαό

Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Κι αυτή εδώ η εφημερίδα δικαιούται να το γράψει με κατηγορηματικότητα, επικαλούμενη το πρόσφατο παρελθόν.

Πέρσι τέτοια εποχή, όταν οι Τσιπραίοι έκαναν τη «σκληρή διαπραγμάτευση», με γκεσέμι τον Μπαρουφάκη, εμείς γράφαμε ότι δε διαπραγματεύονται με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, αλλά με τον ελληνικό λαό, προκειμένου στο τέλος να φέρουν μια νέα μνημονιακή συμφωνία, εμφανιζόμενοι ως ηρωικώς πεσόντες, και να την παρουσιάσουν ως αναπόφευκτη.

Όταν προκηρύχτηκε το δημοψήφισμα, δεν ταλαντευτήκαμε καθόλου. Προβλέψαμε ότι το Όχι θα γίνει Ναι εν ριπή οφθαλμού. Οτι ήταν η τελευταία πράξη του θεάτρου της «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Το ίδιο βλέπουμε και τις τελευταίες μέρες. Με αρκετές διαφορές στην τελετουργία, αλλά με την ίδια ουσία. Τώρα πια έχουν υπογράψει ένα Μνημόνιο, οπότε δεν τους παίρνει για πολλούς ηρωισμούς. Πέρσι κατάφεραν να σύρουν σε υπερψήφιση του Μνημονίου και δυο προκαταρκτικών νόμων με προαπαιτούμενα το σύνολο της μνημονιακής αντιπολίτευσης. Τώρα, αυτή η αντιπολίτευση εμφανίζεται κάθετα αρνητική και ζητάει από τους Τσιπροκαμμένους να ψηφίσουν το «πακέτο» με την πλειοψηφία των 153 που διαθέτουν.

Εκτός αν η «παιδική χαρά» του Μαξίμου πάει να κάνει το ίδιο κόλπο με διαφορετικό τρόπο. Να φτάσει τα πράγματα στο απόλυτο αδιέξοδο και να εκβιάσει τη θετική ψήφο της μνημονιακής αντιπολίτευσης.

Δεύτερη φορά το ίδιο κόλπο δεν πιάνει, όμως. Θα απαιτηθεί από τον Τσίπρα να εγκαταλείψει το Μαξίμου και να δώσει τη θέση του σε κάποιον «Παπαδήμο». Το ίδιο και από τους πρωτοκλασάτους υπουργούς του.

Ό,τι και να ισχύει ως σχεδιασμός αυτή τη στιγμή, ό,τι κι αν συμβεί στο τέλος, το μόνο βέβαιο είναι ότι η «σκληρή διαπραγμάτευση» γίνεται με τον ελληνικό λαό. Όχι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Αυτοί δεν «έφαγαν» τις μπλόφες πέρυσι, που είχαν μια νέα κυβέρνηση, με νωπή «λαϊκή εντολή», υπάρχει περίπτωση να τις «φάνε» φέτος, με μια ξεπουπουλιασμένη κυβέρνηση, που έχει ήδη υπογράψει ένα Μνημόνιο;

Είτε οι Τσιπροκαμμένοι ψηφίσουν εν σώματι τα νέα εφιαλτικά μέτρα πάνω στο «Σήμερα κρεμάται επί ξύλου», είτε περάσει και το πάσχα κι επιχειρήσουν «ηρωική έξοδο» παραχωρώντας τη θέση τους σε μια οικουμενική μνημονιακή κυβέρνηση, είτε βαθύνει η πολιτική κρίση και αναγκαστούν να πάνε για εκλογές, το μόνο βέβαιο είναι πως η συντριπτική πλειοψηφία του αστικού πολιτικού συστήματος είναι αυστηρά προσηλωμένη στην εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής, μιας σκληρής πολιτικής κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, νεοφιλελεύθερης δημοσιονομικής πολιτικής και ξεπουλημάτος της κρατικής περιουσίας. Όλες οι πολιτικές κινήσεις τους θα υπηρετούν τη συνέχιση αυτής της πολιτικής.

Το μοναδικό ζητούμενο, λοιπόν, εξακολουθεί να παραμένει η αντίδραση της εργατικής τάξης και όλης της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της στα όσα σχεδιάζονται. Απλώς διαμαρτυρόμενοι, σιχτιρίζοντες και παρατηρητές των εξελίξεων ή μαχητές του δρόμου, αποφασισμένοι να ανατρέψουν τα σχέδια κυβέρνησης και ιμπεριαλιστών, χωρίς να λογαριάζουν κανένα κόστος; Αυτό είναι το δίλημμα των ημερών.

Ο Τσίπρας προτίμησε να μην εκτεθεί φωτογραφικά με τέτοιο τρόπο. Αφησε τον αντιπρόεδρο Δραγασάκη να δέσει συμβολικά τα χέρια με τον Πιτσιόρλα του ΤΑΙΠΕΔ και τους εκπροσώπους της Cosco. Ο ίδιος δέχτηκε τους εκπροσώπους της Cosco στο Μαξίμου (μικρή φωτογραφία), όπου υπογράφηκε η συμφωνία, αλλά φωτογραφίστηκε μαζί τους... προσεκτικά. Επί της ουσίας δεν αλλάζει τίποτα, βέβαια. Δείχνει απλά την ξεδιαντροπία των συριζαίων. Δεν προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις στα μουλωχτά, όπως θα περίμενε κάποιος τροπαλός οπαδός τους, αλλά οργανώνουν φιέστες, όπως αυτή με την Cosco. Είναι τιμή προς τον όμιλο το γεγονός ότι η κυβέρνηση επέλεξε το Μέγαρο Μαξίμου για να γίνει η υπογραφή της συμφωνίας, δήλωσε ο πρόεδρος της Cosco. Η επένδυση αυτή θα αποτελέσει αφετηρία για την προσέλκυση και άλλων επενδύσεων, δήλωσε ο Τσίπρας.

KONTRES

Ξενυχτάδικο

Αλήθεια, γιατί οι συναντήσεις με την τρόικα στο «Χίλτον» γίνονται πλέον βράδυ, σε βαθμό που το πολυτελές ξενοδοχείο να θυμίζει μπουζουξιδικό της παραλιακής με τις λιμουζίνες και τους μπράβους που σταλίζουν σαν τα κοπρόσκυλα μέχρι να τελειώσουν τ' αφεντικά τους; Μην ψάχνετε εντάσεις και σκληρές διαπραγματεύσεις. Η νύχτα είναι το καλύτερο σκηνικό γι' αυτό το θέατρο. Δίνει σασπένς. Για να βγουν στο τέλος και ν' ανακοινώσουν ότι πάλεψαν νυχθημερόν με τη Ντέλια, τον Ντέκλαν και τους άλλους τροϊκανούς και κατάφεραν να εξασφαλίσουν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Πόσες φορές δεν το έχουμε δει το έργο; Δεν επιτρέπεται λοιπόν να «τρώμε» το παραμύθι. Στα παζάρια με την τρόικα συζητούν **πόσα θ' αρπάξουν** από τον ελληνικό λαό. Το πλαίσιο είναι καθορισμένο, καθορισμένο είναι και το αποτέλεσμα. Τι μένει; Μένει μόνο το θέατρο, που οι συριζαίοι το μετέφεραν από τα υπουργεία στο «Χίλτον», προσθέτοντας τώρα και τα νυχτερία. Ισως κάποια στιγμή αποδειχτεί και πόσα δωμάτια έχουν νοικιάσει για να την πέφτουν για κάναν υπνάκο.

Euclid loves Wolfgang

«Νομίζουμε ότι έχουμε ένα πακέτο αξιόπιστων δημοσιονομικών μέτρων 1%. Αυτό που είπε σήμερα ο Β. Σόιμπλε ότι εμείς πρέπει να κάνουμε αυτό που υποσχθήκαμε και δεν μπορούν, να κάνουν οι Έλληνες τα πάντα αλλά στο τέλος οι αριθμοί πρέπει να βγαίνουν. The numbers must add up, που λένε πολύ συχνά και οι θεσμοί». Ευκλείδης Τσακαλώτος, στην κοινή συνέντευξη Τύπου με Σταθάκη και Κατρούγκαλο.

Ο ίδιος, λίγα λεπτά αργότερα: «Δεν τα έχουμε σπάσει με τους θεσμούς. Νομίζω αν διαβάσετε όλες τις ανακοινώσεις και

των τεσσάρων θεσμών είναι σε αυτό το πλαίσιο. Δεν το αμφισβητούν και αυτοί. Σας είπα και τι είπε ο Β. Σόιμπλε σήμερα. Είπε ότι δεν ζητάμε από τους Έλληνες περισσότερα απ' όσα μπορούν να κάνουν, αλλά τους ζητάμε οι αριθμοί να βγαίνουν».

Και ξανά μανά: «Νομίζω όλες οι παρατηρήσεις που έχω ακούσει σήμερα, όχι τον τελευταίο μήνα και χτες από τη Λαγκάρντ και σήμερα από τον Σόιμπλε είναι ότι δεν υπάρχει θέμα ούτε grexit, ούτε να μην βρούμε τη συμφωνία».

Εδώ υπάρχει ένας έρωτας μεγάλος, δεν εξηγείται διαφορετικά. Ο Σόιμπλε, ο μοχθηρός, ο ανθέλληνας, ο σκληρός νεοφιλελεύθερος, ο ιδεοληπτικός, ο τέτοιος, ο πάντοιος, γενικώς ο ακατονόμαστος, έγινε ο μεγάλος μας φίλος. Μέλι στάζει το στόμα του Γιουκλίντ όταν αναφέρεται και ξανααναφέρεται και ξαναματαναφέρεται σ' αυτόν. Θα συστήναμε στον Ευκλείδα να πάει στο γνωστό καφενείο στο Σεϊτάν Παζάρ στην Πρέβεζα και να ρωτήσει να του πουν μια παροιμία για τους Τουπαμάρος και το... πιπί της Μάρως, αλλά δε νομίζουμε ότι θα τολμήσει να ξαναεμφανιστεί δημόσια στον τόπο καταγωγής του πατέρα του (είναι και αθυρόστομοι οι Πρεβεζάνοι). Γι' αυτό θα του θυμίσουμε με τι περιφρόνηση μιλάει ο Σόιμπλε για τον Μπαρουφάκη και τι γκριμάτσες κάνει όταν αναφέρεται στο πατόκορφο γλείψιμο που του έκανε ο «ροκ σταρ» υπουργός. Ας μην τον γλείφει πολύ τον Σόιμπλε, γιατί δε θα είναι για πολύ ακόμα υπουργός, οπότε ο Γερμανός δε θα δεσμεύεται από το πρωτόκολλο.

Βρόμικα παιχνίδια

Για δεύτερη φορά η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ άφησε τους πρόσφυγες να κινηθούν προς τα σύνορα, για να δεχτούν αυτή τη φορά τα χημικά και τις πλαστικές σφαίρες των ολαβομακεδόνων μπάτσων. Από την επόμενη μέρα,

άρχισε η προπαγάνδα κατά των «αλληλέγγυων», που ξεσηκώνουν τους πρόσφυγες. Αυτός ήταν ο ένας στόχος του βρόμικου παιχνιδιού. Ο άλλος στόχος ήταν να αισθανθούν και

Σε κατάσταση πανικού

Οι πρωθυπουργοί που αισθάνονται δυνατόι και θέλουν να το δείχνουν δε διαστίζουν να «παραιτήσουν» υπουργούς για δηλώσεις τους που ξεφεύγουν από την επίσημη γραμμή της κυβέρνησης. Οι υπουργοί που θέλουν να φύγουν από μια κυβέρνηση κάνουν μια τέτοια δήλωση, για να τους διώξει ο πρωθυπουργός (είναι η λεγόμενη «ηρωική έξοδος»). Με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα μαθαίνουμε καινούργια «γράμματα». Ενας υπουργός (Δρίτσας) βγαίνει και καταγγέλλει μια συμφωνία (με την Cosco), που μόλις έχει υπογραφεί παρουσία του πρωθυπουργού, στο Μαξίμου μάλιστα. Ο Τσίπρας δεν τον διαγράφει, γιατί δεν τον παίρνει να τον διαγράψει. Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της κυβέρνησης είναι εύθραυστη, ενώ ο εν λόγω υπουργός και γερές κομματικές πλάτες έχει και τους παλιούς του συντρόφους «πούλησε» για να στηρίξει τον Τσίπρα.

Ο ίδιος ο υπουργός το πρωί προσπαθεί να εμφανιστεί ως η αριστερή συνειδηση του ΣΥΡΙΖΑ και το απόγευμα μαζεύει τις τηλεοπτικές δηλώσεις του και καταγγέλλει όσους προσπαθούν να τον εμφανίσουν ως διαφοροποιημένο από τον πρωθυπουργό. Το θέαμα πλέον γίνεται εντελώς γελοίο. Σημάδι του ότι δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με «παιδική χαρά», αλλά και με μια κυβέρνηση που διακατέχεται από πανικό, καθώς αισθάνεται την πλήρη απομόνωση από το λαό, ένα μόλις χρόνο μετά την πανηγυρική εκλογή της.

πάλι οι πρόσφυγες -κυριολεκτικά στο πετσί τους- ότι τα σύνορα έκλεισαν και τζάμπα κάθονται στην Ειδομένη. Τέλος, στόχος ήταν να «φύγουν» οι εικόνες από την επίθεση κατά των προσφύγων διεθνώς, ώστε να ζητήσουν περισσότερα κονδύλια από την ΕΕ για να χτίσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στα οποία σκοπεύουν να μαντρώσουν τους πρόσφυγες.

Μπακαλόγατος

Ως μπακαλόγατος του Τσίπρα λειτουργεί, ως γνωστόν, ο Πάκης. Του χρωστάει υποχρέωση για την εκλογή του και φροντίζει να το δείχνει σε κάθε ευκαιρία. Από τις συσκέψεις που συχνά-πυκνά συγκαλεί στο προεδρικό μέγαρο (χωρίς να δίνει στη δημοσιότητα τα πρακτικά), μέχρι τις δηλώσεις που σπεύδει να κάνει για να στηρίξει την κυβερνητική προπαγάνδα.

Η τελευταία ξεκαρδιστική δήλωση του... αντισεοφιλελεύθερου Πάκη έγινε μπροστά στον πορτογάλο πρωθυπουργό Αντόνιο Κόστα και αφορούσε την αντικατάσταση του ΔΝΤ από τον ΕSM «που είναι ένας πολύ σημαντικός μηχανισμός» και «πρέπει να ολοκληρωθεί. Δηλαδή να αποκτήσει και τα στελέχη εκείνα τα οποία μπορούν να κάνουν την αξιολόγηση των διαφόρων προγραμμάτων στο πλαίσιο της ΕΕ με τη νοοτροπία του ευρώ. Και όχι βεβαίως να υπάρχει ένα είδος δανεισμού στελεχών από άλλους οργανισμούς τους οποίους σεβόμαστε απολύτως, αλλά εν πάση περιπτώσει πρέπει να εμπιστευτούμε πολύ περισσότερο δικά μας στελέχη».

Τρέμε Σόιμπλε, σου 'ρχεται ο Πάκης! 'Η αλλιώς, η γελοιότητα της ελληνικής αστικής πολιτικής. Εκείνο που δεν έχουν καταλάβει και ο Τσίπρας και ο μπακαλόγατός του είναι πως αυτό το παιχνίδι δεν πειθει πια κανέναν.

Παπάρες

Και γιατί να μην κάνει τέτοιες δηλώσεις ο Πάκης, όταν ο Τσίπρας υπέγραψε «διακήρυξη ενάντια στη λιτότητα» μαζί με τον Αντόνιο Κόστα; Τι αξία έχει αυτή η δήλωση; Για τον Τσίπρα καμία. Γιατί το ερώτημα έρχεται αυθόρμητα στα χείλη κάθε Έλληνα πολίτη; γιατί με τον Κόστα και όχι με τον Ολάντ ή τον Ρέντιν ή και τους δύο μαζί; Μας λες ότι χτίζεται μέτωπο κατά της λιτότητας στην ΕΕ, αλλά ο μόνος πρόθυμος να συνυπογράψει αυτή την παπάρα είναι ο πρωθυπουργός της Πορτογαλίας και όχι οι ηγέτες ισχυρών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, όπως η Γαλλία και η Ιταλία. Αρα, μας παραμυθιάζεις. Για τον Κόστα, από την άλλη, μπορεί αυτό το κείμενο να έχει μια προπαγανδιστική αξία. Θα μπορεί να το χρησιμοποιεί σαν άλλοθι, μαζί με τους κυβερνητικούς συμμάχους του του «Μπλόκο» (ΣΥΡΙΖΑ Πορτογαλίας) και του «Κ»Κ Πορτογαλίας (Περισσός Πορτογαλίας).

Τρομο-προπαγάνδα

«Οι χθεσινόι δαρμένοι, εάν δεν προσέξουμε, **θα είναι οι αυριανοί τζιχαντιστές** και αυτό δεν το θέλει κανένας μας. Λοιπόν, θέλει προσοχή σ' αυτά τα πράγματα. Οι Σκοπιανοί χρησιμοποίησαν υπέρμετρη βία. Εμείς πιστεύω ότι χρησιμοποιούμε, κάνουμε πιο σωστές κινήσεις».

Η δήλωση έγινε από τον αναπληρωτή υπουργό Μπάτσων και Καταστολής Νίκο Τόσκα. Και πέρασε στο ντούκου, μολοντί χρησιμοποιεί μια ανατριχιαστική λογική καλλιέργειας της τρομοφοβίας. Τι λέει ο Τόσκας; Οτι δεν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε «υπέρμετρη βία» (πού σταματάει το «μέτρο» κι αρχίζει το «υπέρμετρο»);, γιατί θα θυμώσουν οι πρόσφυγες και θα γίνουν... τζιχαντιστές! Αρα, για τον υπουργό του Τσίπρα το ζήτημα δεν είναι η ωμή καταπάτηση των δικαιωμάτων των προσφύγων, στην οποία συμμετέχει και το ελληνικό κράτος, αρνούμενο να τους χορηγήσει ταξιδιωτικά έγγραφα, όπως υποχρεούται από τη συνθήκη της Γενεύης, αλλά η ανάπτυξη μιας «λελογισμένης» πολιτικής «ασφάλειας», που θα αποτρέπει τη μετατροπή των προσφύγων σε τζιχαντιστές. Αρα, οι πρόσφυγες είναι εξ ορισμού μια τεράστια δεξαμενή εκκόλαψης τζιχαντιστών, έτοιμων να ανατιναχτούν σε κάθε ελληνική πόλη.

Τι καλλιεργεί αυτή η άποψη στον ελληνικό λαό; Καταρχάς το φόβο και μετά την εχθρότητα προς τους πρόσφυγες. Ετσι, το ελληνικό κράτος, σε ρόλο δεσμοφύλακα της ΕΕ, εξασφαλίζει κοινωνικές συμμαχίες για την άσκηση της πιο άγριας καταστολής πάνω στους πρόσφυγες. Για το μάντρωμά τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και την οργάνωση απελάσεων.

Ξαναεμφανίστηκαν τα τάγματα εφόδου

Τις τηλεοπτικές εικόνες από τον Πειραιά τις παρακολούθησε το πανελλήνιο. Το νεοναζιστικό τάγμα εφόδου, με πλήρη εξάρτηση, με κράνη και λοστούς, να επιτίθεται σε αντιρατσιστές, δίπλα-δίπλα με τα ΜΑΤ που σφύριζαν αδιάφορα. Άλλο ένα κατόρθωμα του «δημοκρατικού τόξου» και της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Από τη μια το «χάιδεμα» από τον αστυνομικοδικαστικό μηχανισμό και η πλήρης ανοχή στη Βουλή, από την άλλη το κλίμα ξενοφοβίας, ανασφάλειας και εχθρότητας προς τους πρόσφυγες, που καλλιεργείται από κάθε πόρο του συστήματος, έβγαλαν τα τάγματα εφόδου ξανά στο δρόμο, ως αυθεντικότερο εκφραστή της κοινής αστικής βούλησης.

Γιαούρτι με εβαπορέ και νεράκι (ή αλλιώς: ταφόπλακα στην ελληνική κτηνοτροφία)

«**Δ**εν νομιμοποιείται η χρήση σκόνης γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού». Υπ' αυτόν τον βαρύγδουπο τίτλο, το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατ' εντολήν Βαγγέλη Αποστόλου, εξέδωσε την περασμένη Τρίτη μια ανακοίνωση γεμάτη ψεύδη και αποσιωπήσεις (που ισοδυναμούν με ψεύδη). Είναι βολικό να διαψεύδεις ένα δημοσίευμα, προσπαθώντας την ίδια στιγμή να κρύψεις τις πομπές σου. Ο Β. Αποστόλου νομίζει ότι μπορεί να διαχειριστεί την προπαγάνδα όπως του αρέσει. Ξεχνά, όμως, μια παλιά αλήθεια: το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Το δικό του ψέμα, μάλιστα, δεν έχει καθόλου ποδάρια.

Σε ό,τι μας αφορά, ουδέποτε γράψαμε για χρήση σκόνης γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού και γαλακτομικών προϊόντων. Γράψαμε για **χρήση εβαπορέ (δηλαδή συμπυκνωμένου) γάλακτος, καθώς και πρωτεΐνης γάλακτος**. Και η συγκεκριμένη ανακοίνωση του ΥΠΑΑΤ έρχεται να επιβεβαιώσει τις καταγγελίες μας. Δεν τη χρειαζόμασταν, πάντως, γιατί έχουμε στα χέρια μας το σχέδιο της Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Τσακαλώτου και Μπόλαρη, το οποίο δημοσιεύσαμε αυτούσιο στην ιστοσελίδα της «Κόντρας».

Πριν δούμε τι σχεδιάζει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ευθυγραμμισμένη με τις απαιτήσεις των γαλακτοβιομήχανων, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στην περιβόητη Εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, πρέπει να θυμίσουμε την παρανομία που συνεχίζει η σημερινή συγκυβέρνηση: εβαπορέ γάλα και πρωτεΐνη γάλακτος χρησιμοποιείται ήδη στην παρασκευή γιαουρτιού (και άλλων γαλακτομικών προϊόντων - ακόμα και το πωλούμενο ως νωπό γάλα ανακατεύεται με εβαπορέ και νεράκι). Αυτό είναι παράνομο, διότι απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά από τον ισχύοντα ΚΤΠ (Κώδικας Τροφίμων και Ποτών). Όλες οι πολιτικές ηγεσίες (και η σημερινή) του ΥΠΑΑΤ, καθώς και οι επιφορτισμένες με τον έλεγχο και την επιβολή προστίμων υπηρεσίες κάνουν τα στραβά μάτια. Με αποτέλεσμα να φτάνουν γαλακτοβιομηχανίες σε πλήρη αποθράσυνση, όπως η ΦΑΓΕ που γράφει φόρα παρτίδα στα γιαούρτια της ότι γίνονται με τη χρήση και συμπυκνωμένου (εβαπορέ) γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος.

Θα μας πει τίποτα γι' αυτή την παρανομία ο λαλίστατος Β. Αποστόλου; Γιατί ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ αρνήθηκε να μας χορηγήσει τα ισοζύγια γάλακτος, καταφεύγοντας στη γελοία δικαιολογία ότι εμπίπτουν στο νόμο περί... προσωπικών δεδομένων; Κατάλαβαν πολύ καλά για ποιο λόγο ζητάμε τα ισοζύγια γάλακτος, ξέρουν πολύ καλά τι θα ανακαλύψουμε σ' αυτά και πετούν τη μπάλα στην κερκίδα, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να μας καθυστερήσουν. Ομως η παρανομία θα αποκαλυφθεί, η εξαπάτηση των καταναλωτών θα αποκαλυφθεί, ο λακεδισμός του κράτους έναντι των γαλακτοβιομήχανων θα αποκαλυφθεί. Και θα 'ναι ντάλα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Αθήνα,
Αρ. Πρωτ.:

ΘΕΜΑ : «Ρύθμιση θεμάτων του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών»

ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
-------------	----------------------------------

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις :

α) Του άρθρου 62 παρ. 2, του Ν. 4235/2014 «Διοικητικά μέτρα, διαδικασίες και κυρώσεις στην εφαρμογή της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας στους τομείς των τροφίμων, των ζωοτροφών και της υγείας και προστασίας των ζώων και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.» (Α' 32).

β) των άρθρων 21 και 22 του ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'247), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) – δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» και ισχύει.

γ) Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα, που τέθηκε σε ισχύ με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα» (Α' 98).

δ) Του Π.Δ. 70/2015 (ΦΕΚ Α'114) «Ανασύσταση των Υπουργείων Πολιτισμού και Αθλητισμού, Μεταφορών και Δικτύων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ...»

ε) Του Π.Δ. 73 (ΦΕΚ Α'116) «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών»

ς) Την Απόφαση Υ1/2015 «Καθορισμός σειράς τάξης των Υπουργείων» και την Απόφαση Υ2/2015 « Σύσταση θέσεων Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Β'2076)

2. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται ετήσια δαπάνη σε βάρος του Κρατικού προϋπολογισμού.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Άρθρο 1

Καταργούνται οι παράγραφοι του άρθρου 82 του Κώδικα Τροφίμων & Ποτών και αντικαθίστανται ως ακολούθως:

μεσημέρι (στην πραγματικότητα, όχι σαν το μεσημέρι των προεκλογικών μπαλκονιών, που η Μέρκελ θα... προσκύναγε τον Τσίπρα).

Πάμε τώρα στο Δελτίο Τύπου του ΥΠΑΑΤ, που γράφει: «Με την προωθούμενη τροποποίηση του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών θα απαγορεύεται η χρήση σκόνης γάλακτος για την παραγωγή γιαουρτιού και θα επιτρέπεται, για τεχνικούς και μόνο λόγους, που συνδέονται με την εποχικότητα του γάλακτος, μία προσθήκη πρωτεϊνών γάλακτος».

Αφού ξεκαθαρίσουμε ότι η χρήση σκόνης γάλακτος πάντοτε απαγορευόταν (και δεν είναι κάτι που εισάγεται τώρα, όπως ψευδέστατα ισχυρίζεται η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ), ρωτάμε:

Γιατί το δίδυμο Αποστόλου-Μπόλαρη κρύβει το γεγονός ότι με τη νέα ΚΥΑ δε θα επιτρέπεται μόνο η χρήση πρωτεΐνης γάλακτος, αλλά και η χρήση εβαπορέ γάλακτος (η οποία μέχρι στιγμής απαγορεύεται);

Γιατί λένε ότι η χρήση της πρωτεΐνης γάλακτος επιτρέπεται «για τεχνικούς λόγους που συνδέονται με την εποχικότητα του γάλακτος», ενώ ξέρουν πολύ καλά ότι η πρωτεΐνη γάλακτος χρησιμοποιείται προκειμένου να πηξει το γιαούρτι, εξαιτίας της ανάμιξης νωπού γάλακτος με εβαπορέ, το οποίο διαλύεται σε διπλάσια ποσότητα νερού;

«Η επικαιροποίηση της νομοθεσίας με ξεκάθαρους πλέον κανόνες εμπορίας δίχως παρεκκλίσεις, αστερίσκους και ειδικές άδειες, που κυριαρχούσαν στην αγορά κατά το παρελθόν, σε συνδυασμό με την ενεργοποίηση ουσιαστικών ελέγχων στην αγορά θα συμβάλλουν στη διαφάνεια της αγοράς και την πλήρη ενημέρωση του καταναλωτή», γράφει η ανακοίνωση του ΥΠΑΑΤ, νομιζοντας ότι απευθύνεται σε Χαχόλους. Είναι δυνατόν ένα υπουργείο να μιλάει για «παρεκκλίσεις» και να προσπερνάει μ' αυτή τη λεξούλα τις ευθύνες του; Ο Κώδικας είναι

σαφής και δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις. **Οι παρεκκλίσεις είναι παράνομες**, οπότε αυτό που θα περίμενε κανείς από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου είναι να μας πει **τι έκανε για να τιμωρήσει τις παρεκκλίσεις, όπως προβλέπεις ο νόμος**.

Κάνετε ή δεν κάνετε πλάτη (όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις) στους γαλακτοβιομήχανους, που χρησιμοποιούν **παράνομα** εβαπορέ γάλα και πρωτεΐνη γάλακτος, ενώ απαγορεύεται ρητά; Και με ποιο θράσος μιλάτε για «ξεκάθαρους κανόνες εμπορίας», ενώ ξέρετε καλά ότι **αυτό που νομοθετείτε είναι η απαίτηση των γαλακτοβιομηχανών να νομιμοποιηθεί αυτό που ήδη κάνουν παράνομα και με τις δικές σας πλάτες;**

Η πολιτική της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν εκπλήσσει κανέναν πια, σε όλες της τις εκφάνσεις. Εν προκειμένω, όμως, δεν έχουμε μόνο την εξαπάτηση του καταναλωτή, όπως έγινε και με το λεγόμενο φρέσκο γάλα. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα καίριο πλήγμα ενάντια στην ελληνική κτηνοτροφική παραγωγή. Οι γαλακτοβιομήχανοι θα σφίξουν τη θηλιά γύρω από το λαϊμό των κτηνοτρόφων, επιβάλλοντάς τους τιμές κάτω του κόστους, μέσω των ασύδωτων εισαγωγών εβαπορέ γάλακτος. Οι συριζαίοι, πέραν όλων των άλλων, θα στιγματιστούν και ως εκείνοι που έβαλαν την ταφόπλακα στην ελληνική κτηνοτροφία.

ΥΓ1. Το ότι η Εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ φτιάχτηκε κατ' απαίτηση των βιομηχάνων και εισαγωγέων είναι γνωστό. Σύμφωνα με πληροφορία μας, όμως, το σχέδιο για τη χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος στην παρασκευή γιαουρτιού πρωτοέγινε από τον ΕΦΕΤ, το φορέα που υποτίθεται ότι στηρίχτηκε για να προστατεύει τον καταναλωτή. Φτιάχτηκε και μπήκε σε κάποιο συρτάρι, γιατί υπήρχε η απειλή της οργής των κτηνοτρόφων, οπότε επικράτησαν... ωριμότερες σκέψεις. Αληθεύει η πληροφορία;

ΥΓ2. Πέρα από την απουσία πολιτικής βούλησης για πάταξη των «παρεκκλίσεων» και την έντονη πολιτική βούληση για κάλυψη της ασυδοσίας των γαλακτοβιομηχάνων, οι πολιτικές ηγεσίες φρόντισαν να εξευτελίσουν και τον όποιο ελεγκτικό μηχανισμό, αφήνοντάς τον χωρίς προσωπικό (ει' αυτού θα επανέλθουμε και θα πούμε πολλά). Με ποιο θράσος μιλά η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ για «ενεργοποίηση ουσιαστικών ελέγχων στην αγορά», όταν δεν υπάρχει το απαιτούμενο προσωπικό; Όταν περικόπτουν τις δαπάνες μετακίνησης, πώς θα πάει το εναπομείναν προσωπικό να κάνει κάποιους έστω ελέγχους; Από την τσέπη τους θα πληρώσουν οι υπάλληλοι; Μήπως μπορεί να μας πει το δίδυμο Αποστόλου-Μπόλαρη πού έχει καταντήσει το σύστημα των δειγματοληψιών για τον έλεγχο του γάλακτος; Κάνουν δειγματοληψία κρατικοί υπάλληλοι ή τη συντριπτική πλειοψηφία των δειγματοληψιών την κάνουν οι ίδιοι οι... γαλακτοβιομήχανοι, με ό,τι αυτό συνεπάγεται;

Φορολογικές επιβαρύνσεις					
ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ					
Ετήσιο εισόδημα	Φόρος που ισχύει*	Φόρος με πρόταση της κυβέρνησης*	Φόρος με πρόταση του ΔΝΤ*	Πρόταση κυβέρνησης	Πρόταση ΔΝΤ
9.000	0	0	180	0	180
10.000	100	200	400	100	300
15.000	1.305	1.366	1.545	61	240
17.000	1.759	1.850	2.015	91	256
20.000	2.440	2.576	2.720	136	280
25.000	4.150	4.326	4.370	176	220
27.000	5.018	5.026	5.030	8	12
28.000	5.452	5.376	5.360	-76	-92
30.000	6.320	6.076	6.020	-244	-300
35.000	8700	8.301	8.070	-399	-630
40.000	10.900	10.526	10.120	-374	-780
45.000	13.100	13.201	12.470	101	-630
50.000	15.300	15.876	14.820	576	-480
60.000	20.900	21.226	19.520	326	-1.380
70.000	25.500	26.651	24.370	1.151	-1.130
80.000	30.100	32.151	29.370	2.051	-730
90.000	34.700	37.651	34.370	2.951	-330
100.000	41.300	43.151	39.370	1.851	-1.930

*Από εισοδήματα ως εισοδήματα αλλοιγών

Φορολογική κλίμακα (πρόταση δικαιοσύνης)	Φορολογικό κλίμακο	Επιτελεστές	Φόρος κλίμακο	Ετήσιο εισόδημα	Ετήσιο φόρο
Εως 10.000	22%	4.400	20.000	4.400	
10.000 - 20.000	29%	2.900	30.000	7.300	
20.000 - 40.000	35%	3.500	40.000	10.800	
Πάνω από 40.000	41%				

Ξετίναγμα των εργαζόμενων

Αποτελεί σίγουρα ελληνική, ίσως και παγκόσμια πρωτοτυπία. Ένας υπουργός Οικονομικών να ανακοινώνει ότι θα καταθέσει νομοσχέδιο για την άμεση φορολογία και να μη δίνει κανένα στοιχείο, αλλά να παραπέμπει στον πίνακα που δημοσιεύσει μια εφημερίδα! Είπε ο Τσακαλώτος (που εξακολουθεί να μας τλαιπωρεί με τα συχνά εντελώς ακατανόητα ελληνικά του, ενώ θα μπορούσε να χρησιμοποιεί έναν διερμηνέα): «Από τον πίνακα που υπάρχει σήμερα στην Καθημερινή -για να δείτε ότι... ακόμα και η Καθημερινή βλέπει την προοδευτικότητα αυτού του συστήματος - να πάρω δυο παραδείγματα, για το πλέμε εμείς και για το τι λένε οι θεσμοί, που όπως ξέρετε θέλουν να μειωθεί ακόμη περισσότερο το φορολόγητο».

Ιδού, λοιπόν, ο πίνακας που δημοσίευσε η «Καθημερινή» και που μας συνθέτουν ο υπουργός Οικονομικών, για να δούμε πόσο... προοδευτική είναι η πρόταση της κυβέρνησης.

Ενας μισθωτός με ετήσιο εισόδημα 10.000 ευρώ (αυτό σημαίνει 715 ευρώ το μήνα καθαρά) θα πληρώσει ένα επιπλέον κατοστάρικο φόρο. Αυτό είναι αρκετό για να καταλάβουμε πόσο προοδευτική από κοινωνική άποψη είναι η πρόταση της κυβέρνησης.

Μήπως, όμως, είναι προοδευτική από μαθηματική άποψη (το αντίθετο της αναλογικής); Δείτε τις διαφορές φόρου που προκύπτουν και θα καταλάβετε ότι πρόκειται για αλαλούμ. Για εισόδημα 15.000 ο πρόσθετος φόρος είναι 61 ευρώ, για εισόδημα 17.000 είναι 91 ευρώ. Μετά, ο πρόσθετος φόρος αρχίζει να αυξάνεται περισσότερο: Για εισόδημα 20.000 ο πρόσθετος φόρος είναι 136 ευρώ και για εισόδημα 25.000 γίνεται 176 ευρώ. Φαφνικά πέφτει: για εισόδημα 27.000 ευρώ ουσιαστικά δεν υπάρχει αύξηση του φόρου (μόλις 8 ευρώ). Στη συνέχεια πέφτει ακόμα περισσότερο: για 28.000 ευρώ έχουμε μείωση φόρου 76 ευρώ, για 30.000 μείωση φόρου 244 ευρώ, για 35.000 μείωση φόρου 399 ευρώ και για 40.000 μείωση 374 ευρώ. Μετά πάλι αύξηση: για 45.000 ευρώ αύξηση φόρου 101 ευρώ και πάει λέγοντας.

Δηλαδή, ένας εργαζόμενος με ετήσιο εισόδημα 10.000 ευρώ θα πληρώσει ένα κατοστάρικο παραπάνω φόρο, όσο και ένας φορολογούμενος με ετήσιο εισόδημα 45.000 ευρώ, που σίγουρα δεν προέρχεται μόνο από μισθούς, αλλά και από άλλες πηγές. Πρόκειται κυριολεκτικά για τουρλουμπούκι.

Η ουσία, όμως, είναι ότι επιχειρείται νέα αύξηση και της άμεσης φορολογίας, ακόμα και να πιο χαμηλά εισοδήματα (ακόμα και αν μείνει η πρόταση της κυβέρνησης για φορολόγητο 9.100 ευρώ, προοπτική εξαιρετικά χλομή).

Πρέπει να σημειωθεί, ακόμα, ότι προβλέπεται και μια «γενναία» αύξηση στο εισόδημα από ενοίκια. Μάλιστα, όσο πιο χαμηλό είναι το εισόδημα τόσο μεγαλύτερη θα είναι η φορολογική επιβάρυνση. Εισοδήμα μέχρι 12.000 ευρώ θα φοροлогείται πλέον (αυτοτέλως) με 15% αντί για 11%, ενώ εισόδημα από 12.001 μέχρι 100.000 ευρώ θα φοροлогείται με 35% αντί για 33% και εισοδήμα πάνω από 100.000 θα φοροлогείται με 45% (νέος συντελεστής). Δηλαδή, ένας εργαζόμενος που νοικιάει ένα διαμέρισμα για 300 ευρώ το μήνα, θα πληρώσει 144 ευρώ επιπλέον φόρο, ενώ αν ο ίδιος πληρώνει 300 ευρώ για το διαμέρισμα που στεγάζεται δεν έχει πια καμιά φοροαπαλλαγή. Μιλάμε για μεγάλη... προοδευτικότητα. Περιττεύει να θυμίσουμε πόση αξία είχαν οι κυβερνητικές «δεσμεύσεις» του περασμένου Οκτώβρη, ότι θα βρουν «ισοδύναμα» για να μην αυξήσουν το φόρο στο εισόδημα από ενοίκια.

Τέλος, η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης, που υποτίθεται ότι πήγχε έκτακτα μέχρι το 2014 και επεκταθήκε - πάλι έκτακτα - και στο 2015, γίνεται μόνιμη και ενσωματώνεται στη φορολογική κλίμακα. Είναι άλλη μια... προοδευτική κατάκτηση της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

Νέος εφιάλτης αντιλαϊκών έμμεσων φόρων

Εχοντας τακτοποιημένη στη γνωστή κόκκινη τσάντα την πρόταση για αύξηση του ΦΠΑ κατά 1% αναχώρησε για την Ουάσινγκτον ο Τσακαλώτος, προκειμένου να συμμετάσχει στην εαρινή σύνοδο του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Μαζί του και ο Σταθάκης, που θα είναι ο επίσημος εκπρόσωπος της κυβέρνησης, όπως φρόντισε να μας ενημερώσει (στην κατάταξη των υπουργών είναι πάνω από τον Τσακαλώτο).

Στόχος να συγκεντρωθούν μόνο απ' αυτό το μέτρο 400-500 εκατ. ευρώ το χρόνο. Πρόκειται αναμφισβήτητα για ένα... προοδευτικό ισοδύναμο. Το οποίο, πέρα από την αναμφισβήτητη... προοδευτικότητα του, επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά το γεγονός πως κάτι έχει αλλάξει από τις 25 Γενάρη του 2015 κι αυτό δεν αφορά μόνο τη χωροταξία των διαπραγματεύσεων με την τρόικα, που πλέον γίνονται στο «Χίλτον» και όχι στα υπουργεία, αλλά και την ίδια την ουσία της διαπραγματεύσεων. Πλέον είμαστε μια κυρίαρχη χώρα και τα αντιλαϊκά μέτρα δεν έρχονται γραμμένα στ' αγγίλια από τις Βρυξέλλες, αλλά τα προτείνει η ίδια η ελληνική κυβέρνηση και...

υποχρεώνει την τρόικα να τα δεχτεί.

Η εξαγγελία για αύξηση του συντελεστή ΦΠΑ κατά μία μονάδα δεν έγινε στην περιβόητη συνέντευξη Τύπου που εσπευσμένα έδωσαν τρεις υπουργοί (Τσακαλώτος - Σταθάκης - Κατρούγκηλος). Εκεί ο Τσακαλώτος ξεπτάεζε το θέμα με μια αόριστη αναφορά: «*Νομίζουμε με το 1% από τις συντάξεις, το 1% από την αναδιανομή του φόρου εισοδήματος και το 1% των δημοσιονομικών μέτρων έχουμε φτάσει πάρα πολύ κοντά*». Υπάρχει δηλαδή αυτό το κριτήριο «δημοσιονομικών μέτρων»; Και δε βρέθηκε ένας ή μία να τον ρωτήσει: «Υπουργέ, πως αναλύεται αυτό το 1% των δημοσιονομικών μέτρων;».

Η είδηση βγήκε την επόμενη μέρα, με διαρροή στην αγαπημένη του Τσακαλώτου «Καθημερινή»: η κυβέρνηση προτείνει στην τρόικα αύξηση του ΦΠΑ από 23% σε 24%, προκειμένου να μην αυξηθεί ο ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση και στα τιμολόγια της ΔΕΗ και του φυσικού αερίου. Όλοι γνωρίζουμε ότι η είδηση δε διαψεύστηκε, άρα πρόκειται για διαρροή και όχι για αποκύμηση της φαντασίας κάποιου συντάκτη. Το μόνο που

απομένει τώρα είναι ν' ακούσουμε τον Φίλη να αναρωτιέται οργισμένος από κάποιο τηλεοπτικό παράθυρο: «Πόσα μακαρόνια θα φάμε πια»!.

Δεν χρειάζεται να πούμε τι σημαίνει μια ακόμα αύξηση του ΦΠΑ, μετά από την αύξηση που έγινε το περασμένο καλοκαίρι και μετά από τη μεταφορά της πλειοψηφίας των ειδών πρώτης ανάγκης (ακόμα και της πλειοψηφίας των τροφίμων) στον ανώτερο συντελεστή. Θα βोगήξει πιο δυνατά ο λαϊκός κόσμος. Και δεν είναι μόνο η νέα αύξηση του ΦΠΑ. Τα αόριστα «δημοσιονομικά μέτρα» του Τσακαλώτου είναι 1% του ΑΕΠ. Δηλαδή περίπου 1,8 δισ. ευρώ. Άρα, η αύξηση του ΦΠΑ θα καλύψει μετά βίας το ένα τέταρτο. Από πού θα προκύψουν τα άλλα τρία τέταρτα; Ποιοι άλλοι έμμεσοι φόροι θα αυξηθούν και ποιες δαπάνες θα κοπουν;

Μέχρι στιγμής, ακούμε μόνο διαρροές. Πότε για αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα, πότε για αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα, πότε για ειδικό τέλος στο πετρέλαιο κίνησης κτλ. Όλες αυτές οι διαρροές γίνονται από κυβερνητικά στε-

λέχη (αρκετές, για παράδειγμα, έχουν γίνει από τον περιβόητο Τρύφωνα Αλεξιάδη, που οι Τσακαλώτος-Σταθάκης απαξιούν να τον πάρουν μαζί τους στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα/κουαρτέτο), με σκοπό να προετοιμάσουν τον ελληνικό λαό για την ανάγκη να παρθούν κάποια «επώδυνα» μέτρα.

Όποιο κι αν είναι τελικά το «πακέτο», το βέβαιο είναι πως θα έχει καθαρά αντιλαϊκό χαρακτήρα, και στο σκέλος των φορολογικών εσόδων και στο σκέλος των δαπανών. Γιατί οι έμμεσοι φόροι πλήττουν ευθέως τα λαϊκά εισοδήματα, που όσο κι αν έχουν περιορίσει την κατανάλωσή τους, δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς είδη πρώτης ανάγκης και χωρίς είδη πρώτης ανάγκης και ταυτόχρονα να συναντήσουν μόνο τον πάντα διαθεσίμο Σουλτά.

Αν και δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο της ηρωικής εξόδου, όλα τα δεδομένα οδηγούν στην εκτίμηση πως πρόκειται για κακόγυστο θέατρο.

Ο Τσακαλώτος αρχικά δήλωσε ότι πάνε για κατάληξη σε δύο κείμενα, ένα κυβέρνησης και ευρωπαϊκών «θεσμών» και ένα του ΔΝΤ, που θα είναι έτοιμα μέχρι την (περασμένη) Κυριακή. Μετά η Κυριακή έγινε Τρίτη. Και κατά τις δύο ώρες της νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη,

Τελευταία παράσταση των κυβερνητικών κλόουν πριν εξαπολύσουν τον Αρμαγεδδών

Αν οι Τσιπραίτοι δεν ετοιμάζουν ηρωική εξέοδο από την κυβέρνηση, επειδή εκτιμούν πως δεν μπορούν να περάσουν από τη Βουλή τον αντισφαλιστικό και φορομνηχτικό Αρμαγεδδών και προτιμούν να παραδώσουν τα ηνία σε μια κυβέρνηση τεχνοκρατών ευρύτερης μνημονιακής στήριξης, τότε αυτά που εκτυλίσσονται από το απόγευμα της περασμένης Τρίτης είναι νέτα-σκέτα κακόγυστο θέατρο «σκληρής διαπραγμάτευσης», για να πουν στον ελληνικό λαό -όταν εξαπολύσουν τον Αρμαγεδδών- πως έκαναν ό, τι μπορούσαν, ότι διαπραγματεύτηκαν σκληρά μέρα και νύχτα, σε όλα τα επίπεδα. Και στο επίπεδο της διαπραγμάτευσης με την τρόικα/κουαρτέτο και στο επίπεδο της «πολιτικής διαπραγμάτευσης», την οποία ανέλαβε ο Τσίπρας αυτοπροσώπως, ταξιδεύοντας σε Παρίσι και Βρυξέλλες (όπου κατάφερε να συναντήσει μόνο τον πάντα διαθεσίμο Σουλτά).

Αν και δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο της ηρωικής εξόδου, όλα τα δεδομένα οδηγούν στην εκτίμηση πως πρόκειται για κακόγυστο θέατρο.

Ο Τσακαλώτος αρχικά δήλωσε ότι πάνε για κατάληξη σε δύο κείμενα, ένα κυβέρνησης και ευρωπαϊκών «θεσμών» και ένα του ΔΝΤ, που θα είναι έτοιμα μέχρι την (περασμένη) Κυριακή. Μετά η Κυριακή έγινε Τρίτη. Και κατά τις δύο ώρες της νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη,

διέκοψαν τις συζητήσεις χωρίς να έχουν έτοιμο κανένα κείμενο! Άρα, δεν υπάρχει συμφωνία ούτε με τους Ευρωπαίους ή οι Ευρωπαίοι δε θέλουν χωριστά κείμενα, αλλά ένα κείμενο επιπέδου staff level agreement, το οποίο θα κατατεθεί στο Eurogroup, για να κλείσει την αξιολόγηση (ως συνήθως).

Η διακοπή των διαπραγματεύσεων έγινε χωρίς οξύνσεις και δραματοποιήσεις. Ο Τσακαλώτος δηλώνει νυχτιάτικα ότι **όλοι μαζί** αποφάσισαν «ότι θα έχουμε μια παύση για να πάμε όλοι στην Ουάσινγκτον» και ότι «συμφωνούν τόσο οι τέσσερις θεσμοί όσο και η ελληνική κυβέρνηση ότι υπήρξε πρόοδος ώστε να συμφωνηθεί ένα αμοιβαία αποδεκτό πακέτο και να ολοκληρωθεί η συμφωνία».

Συμπληρώνει δε πως «είμαστε σε πολλά θέματα, ειδικά τα δύσκολα, αρκετά κοντά». Μια ουδέτερο ύψους ανακοίνωση εκδίδεται και στις Βρυξέλλες από την πλευρά του κουαρτέτου. Αναγνωρίζει ότι έχει γίνει «σημαντική πρόοδος» και ανακοινώνει ότι έκαναν παύση για να πάνε όλοι στην Ουάσινγκτον «όπου οι συζητήσεις θα συνεχιστούν». Η μόνη διαφορά είναι πως ο Τσακαλώτος προεξόφλησε ότι «τα κείμενα θα τα κλείσουμε πριν από το Eurogroup», ενώ το κουαρτέτο έκανε λόγο για «το συντομότερο δυνατό», χωρίς να βάλει κάποιο χρονικό ορόσημο.

Λίγες ώρες αργότερα... άρχισαν τα

όργανα. Πρώτα βγήκε η Γεροβασιλή και είπε ότι «μέχρι στιγμής αυτή η πρόθεση (σ.σ. για έγκαιρη ολοκλήρωση της αξιολόγησης, όπως είχε πει η Λαγκάρντ) δεν επαληθεύεται, από την στάση του ΔΝΤ στις διαπραγματεύσεις». Υπέδειξε, δηλαδή, το ΔΝΤ ως υπεύθυνο για σκόπιμη καθυστέρηση. Στη συνέχεια, ανακοινώθηκε -εντελώς αιφνιδιαστικά- συνέντευξη των Τσακαλώτου, Σταθάκη, Κατρούγκη και Χουλιαράκη για το απόγευμα της ίδιας μέρας. Η ανωνυμική κλήθηκε για τις 6, με δελτίο Τύπου που στάλθηκε λίγα λεπτά πριν τις 4 το απόγευμα!

Από τη συνέντευξη απουσίαζε επιειδικά ο Χουλιαράκης. Ο άνθρωπος του Δραγασάκη, που δεν έχει συμμετάσχει ούτε κατ' ελάχιστο στην «κόντρα» με το ΔΝΤ. Είναι γνωστό πως ο Δραγασάκης δεν γουστάρει ούτε τη «σκληρή διαπραγμάτευση» του 2015 και πίεζε να κλείσει γρήγορα το θέμα. Ο Τσακαλώτος, που σήκωσε το βάρος, κατέβαλε προσπάθεια για να απαλλάξει από κάθε υποψία καθυστέρησης το ΔΝΤ. Ήταν σε εντελώς διαφορετικό μήκος κύματος από τη Γεροβασιλή. Τρεις φορές αναφέρθηκε στον Σόμιπλε και δεν έριξε καμιά ευθύνη για καθυστέρηση στο ΔΝΤ. Είναι χαρακτηριστική η εξής αποστροφή του: «*Δεν τα έχουμε σπάσει με τους θεσμούς. Νομίζω αν διαβάσετε όλες τις ανακοινώσεις και τον τεσσάρων θεσμών είναι σε αυτό το πλαίσιο. Δεν το ενοχοποιούμε και αυτοί. Σας είπα και τι*

είπε ο Β. Σόμιπλε σήμερα. Είπε ότι δεν ζητάμε από τους Έλληνες περισσότερα απ' ό, τι μπορούν να κάνουν, αλλά τους ζητάμε οι αριθμοί να βγαίνουν. Και θεωρούμε εμείς και νομίζω ότι θεωρούν και οι θεσμοί, ότι βγαίνουν οι αριθμοί. Βέβαια το ΔΝΤ έχει μια διαφορετική κατανόηση για τα ίδια μέτρα, ποια θα είναι η απόδοση, πού θα φτάσουμε, σε ποιο πλεόνασμα το 2018 και πιέζει γι' αυτό τον λόγο για περισσότερη αναπροσαρμογή από τη μεριά του χρέους. Κάποιοι από τη Commission είναι σε ενδιάμεση θέση. Αλλά νομίζω ότι όπως είπαμε συνεχίζεται η συζήτηση, συνεχίζεται η διαπραγμάτευση και νομίζω ότι δεν προκύπτει από πουθενά ότι τα έχουμε σπάσει».

Προς τι τότε η ανακοίνωση ότι την επόμενη εβδομάδα η κυβέρνηση θα καταθέσει στη Βουλή δυο νομοσχέδια, ασφαλιστικό και φορολογικό, που από τους σπαδούς του «Ναι» (για να θυμηθούμε και το αλήστο μνήμη δημοψήφισμα) κρίθηκε ως μονομερής ενέργεια, που κηρύσσει πόλεμο στους «θεσμούς»;

Ο Τσακαλώτος και ο Κατρούγκηλος κατέβαλαν αγωνιώδεις προσπάθειες για να πείσουν πως δεν πρόκειται για μονομερή ενέργεια. Εξηγούσαν ότι τα νομοσχέδια θα κατατεθούν μετά την επιστροφή του κουαρτέτου στην Αθήνα και ότι θα είναι **ανοιχτά** για να ενομοσχευθούν σ' αυτά ό, τι συμφωνηθεί με

την τρόικα στο μεταξύ. Εξηγούσαν ότι το κάνουν γιατί θέλουν να προλάβουν τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ώστε να μην τους πει κανείς ότι τα ψηφίζουν με το κατεπείγον και ότι στόχος είναι η ψήφιση να γίνει «περί τα τέλη του μήνα». Ο Τσακαλώτος, μάλιστα, άφηνε να εννοηθεί ότι έχει ενημέρωση από τους Ντεϊεμπλουί και Βίτσερ πως θα βάλουν ένα έκτακτο Eurogroup στις 25 ή 26 Απρίλη, αν η αξιολόγηση δεν έχει οδηγηθεί σε staff level agreement μέχρι το Eurogroup της 22ης Απρίλη. Περιέργως δηλαδή μια διαδικασία κλεισίματος της διαπραγμάτευσης μέχρι τη μεγάλη Δευτέρα, ώστε να γίνει το Eurogroup μεγάλη Τρίτη και παράλληλα η Βουλή να τελειώσει τη μεγάλη Πέμπτη, για να φύγουν όλοι μετά για το πενήντημερο των πασχαλινών διακοπών.

Από την πλευρά των ιμπεριαλιστών δανειστών δεν ανέβηκαν οι τόνοι. Αντιμετώπισαν τις εξαγγελίες με αδιαφορία, φροντίζοντας μόνο να ξεκαθαρίσουν πως μονομερής ενέργεια δεν είναι η δημοσιοποίηση ή η κατάθεση νομοσχεδίων, αλλά η ψήφισή τους χωρίς τη δική τους σύμφωνη γνώμη. Εμείς θυμίζουμε μόνο ότι τον περασμένο Δεκέμβριο, όταν πήγαν να ψηφίσουν το νομοσχέδιο με τα μέτρα φιλανθρωπίας του «παράλληλου προγράμματος», αναγκάστηκαν και να πηραν πόση, γιατί δεν το είχε ελέγξει η τρόικα. Όταν το πλεγξει, τότε το ενομοσχεύουν σ' αυτά ό, τι συμφωνηθεί με

Αν όλο αυτό το θέατρο έχει έναν κόκο σκοπιμότητας, πέρα από την εξαπάτηση του ελληνικού λαού με τη δήθεν «σκληρή διαπραγμάτευση», αυτός θα μπορούσε να είναι ένα «απορώξιμο» των δανειστών να διευκολύνουν τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να ψηφίσει τον Αρμαγεδδών μέσα στη μεγάλη βδομάδα, για ευνόητους λόγους. Ίσως αυτό να ήταν και το αντικείμενο της επίσκεψης του Τσίπρα στον Ολάντ (πέραν του θεάτρου). Εχουν αυταπάτες ότι μπορεί να βιάσουν τα πράγματα και ν' αποφυγούν μερικά σκληρά μέτρα ή έστω να τα μεταφέρουν σε επόμενη φάση; Αν βρισκόμασταν πριν από ένα χρόνο, ενδεχομένως να δικαιολογούνταν κάποιες τέτοιες αυταπάτες. Τώρα, όμως, έχουν και αυτοί πεύρα ότι δεν μπορούν ούτε τη διαδικασία να βιάσουν. Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα ότι και αυτό το «στήσιμο» με τα νομοσχέδια είναι σκηνικό του θεάτρου της «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα συμφωνήσουν στο χρονοδιάγραμμα των Τσιπραίτων. Μπορεί να τους πάνε και άλλο πίσω, όπως φάνηκε και από τις δηλώσεις που έκαναν την Πέμπτη η Λαγκάρντ, ο Λιου και ο Σαπέν. Άλλωστε, από την περίοδο οι Τσιπραίοι θεωρούνται ήδη χαμένοι για τους ιμπεριαλιστές. Οι επιλογές των Τσιπραίτων, λοιπόν, είναι δύο: ή ψηφίζουν τα πάντα ή φεύγουν από την εξουσία μπας και κάνουν καμιά επένδυση για το μέλλον τους. Και σ' αυτή την περίπτωση, όμως, θα κάνουν τα πάντα για την ψήφιση των μέτρων-Αρμαγεδδών. Εχουν υποχρέωση απέναντι στο σύστημα που έχουν ορκιστεί να υπηρετούν. Το απέδειξαν πέρσι τον Ιούλη-Αύγουστο, θα το αποδείξουν και φέτος.

Πλήρης συμμόρφωση «προς τας υποδείξεις»!

Μπορεί στη Βουλγαρία οι Μικηνοί κεφαλών μεταναστών να αντιμετωπίζονται θετικά από την κυβέρνηση και το κράτος (που αναγκάστηκε να τους μαζέψει μόνο μετά τη διεθνή κατακραυγή που προκάλεσαν τα βίντεο που είδαν το φως της δημοσιότητας), όμως η ΕΕ δε θέλει τέτοια πράγματα! Θέλει οι κληνοί να το προσέχονται από τους κρατικούς και ευρωπαϊκούς θεσμούς για να έχουν την απαραίτητη νομιμοποίηση προκειμένου να εκπληρώσουν το θεάρεστο έργο τους. Ποιο είναι αυτό το έργο, το ξέρουμε ήδη. Η φύλαξη των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ από τους πρόσφυγες και μετανάστες «εισβολείς». Πλέον, η ΕΕ δε διστάζει να το διακηρύξει αποκλειστικά στα επίσημα έγγραφα της.

«Η Ελλάδα, ιδίως λόγω της γεωγραφικής της θέσης, πληττείται ιδιαίτερα από τις εν λόγω εξελίξεις λόγω της μετατόπισης των μεταναστευτικών ροών με αποτέλεσμα το Αιγαίο Πέλαγος να έχει καταστεί η πλέον εκτεθειμένη στην παράτυπη μεταναστευτική περίοχη. Το 2015, πάνω από 868.000 άτομα εισήλθαν παράτυπα στον χώρο Σένγκεν μέσω αυτού του τμήματος των εξωτερικών συνόρων. Αυτή η μαζική εισροή είναι τέτοιας φύσης που θα έθετε τον έλεγχο των εξωτερικών συνό-

ρων οποιοδήποτε κράτους μέλους υπό έντονη πίεση. Ωστόσο, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει άμεση ανάγκη για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων αδυναμιών όσον αφορά την προστασία των εξωτερικών συνόρων από μέρους της Ελλάδας και στην Ελλάδα. Αυτό αποτελεί πρωτίστως ευθύνη της Ελλάδας, αλλά σε τελική ανάλυση ολόκληρης της Ενωσης» (από τον «Χάρτη Πορείας για την αποκατάσταση του χώρου του Σένγκεν» - Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής COM 120, 4/3/16, οι εμφάσεις δικές μας).

Μιλούν για «προστασία» των εξωτερικών συνόρων λες και έγινε κάποια εχθρική εισβολή! Για την «προστασία» αυτή η Ελ-

λάδα φέρει, φυσικά, την πρώτη ευθύνη προκειμένου να μη χαθεί το Σένγκεν, που σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα κόστιζε από 5 μέχρι 18 δισ. ευρώ το χρόνο. Το «refugees welcome» αποτελεί πλέον το πιο σύντομο ανέκδοτο. Γιατί όχι μόνο οι μετανάστες αλλά και οι πρόσφυγες δε θα εφοδιάζονται πλέον ούτε με χαρτί πρόσφυγας διαμονής, εφόσον έχουν εισέλθει στη χώρα μας μετά τις 20 Μάρτη.

Στην έκθεση αξιολόγησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (COM 220, 12/4/16) για το σχέδιο δράσης που υπέβαλαν οι ελληνικές αρχές, στο οποίο περιγράφεται με πάσα λεπτομέρεια ο τρόπος με τον οποίο η Ελλάδα προτίθε-

ται να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις που εντοπίστηκαν στη διαχείριση των εξωτερικών της συνόρων, η Κομισιόν «εκτιμά ότι έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά πολλές από τις συστάσεις του Συμβουλίου» (η έμφαση της Κομισιόν). Παρολαυτά, ζητά από την Ελλάδα περισσότερες «βεβαιώσεις» για να αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις και ζητά περισσότερα στοιχεία και διευκρινίσεις μέχρι τις 26 Απρίλη. Υπό στενή εποπτεία θα βρίσκεται η κυβέρνηση μέχρι να ευθυγραμμιστεί πλήρως προς όλες τις υποδείξεις!

Αυτό, όμως, δεν ενοχλεί καθόλου την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Εχοντας ευθυγραμμιστεί πλήρως με τη γερμανική πολιτική, από τότε που έκλεισαν τα Βόρεια σύνορα και τελειώσε το «refugees welcome», μοναδικό της μέλημα είναι να αντιλήσει κανόνα από την ΕΕ, σε αντίλαλμα των υπηρεσιακών συνοριοφύλακα και δεσμοφύλακα που έχει αναλάβει. Και δε διστάζει να χρησιμοποιήσει τους πρόσφυγες σαν «πράγματα», προκειμένου να διεκδικήσει αυτά τα κονδύλια.

Μόλις φτιαχτεί κάποιο άθλιο στρατόπεδο, αρχίζουν οι επιχειρήσεις εκκένωσης χώρων μεγάλων συγκέντρωσης προσφύγων. Με το καλό ή με το άγριο, οι πρόσφυγες πρέπει να μετακινήθούν.

Συνέβη στον Πειραιά και το ίδιο αναμένεται να συμβεί και στην Ειδομένη, μόλις φτιαχτούν πρόχειρα στρατόπεδα που να μπορούν να χωρέσουν όλον αυτόν τον κόσμο. Στήνεται σιγά-σιγά μια μεγάλη μπίζνα, μερδίο της οποίας φιλοδοξούν να πάρουν οι εγχώριες ΜΚΟ και κάποιες ξένες που θα έχουν την πιστοποίηση από την ΕΕ. Γ' αυτό και άλλες ΜΚΟ, που ξέρουν ότι δε θα έχουν συμμετοχή σ' αυτή τη μπίζνα, προσπαθούν να κρατήσουν τους πρόσφυγες σε ανοιχτούς χώρους, όπως η Ειδομένη και ο Πειραιάς, για να δικαιολογούνται να «τραβάνε» χορηγίες από φιλάνθρωπους στις χώρες της Δύσης.

Εννοείται πως αυτοί οι «χώροι φιλοξενίας», που είναι ήδη άθλιοι από κατασκευής, σύντομα θα γίνουν αβίωτοι. Αυτό θέλει και η κυβέρνηση. Να πάρει όσο παραδoki μπορεί από την ΕΕ και οι πρόσφυγες να διασκορπιστούν σε όλη την Ελλάδα, χωρίς αυτή της στοιχειώδη συλλογικότητα που φέρνει η συγκέντρωσή τους για τον κοινό σκοπό του περάσματος στην Ευρώπη, και με μετατραπούν σε πάμφθινο εργατικό δυναμικό που θα αντικαταστήσει εκείνους που πρόλαβαν και έφυγαν κατά τη σύντομη περίοδο των ανοιχτών συνόρων, αναμινγνόμενοι με τους σύριους πρόσφυγες.

Last (?) tango in Paris

Όταν οι δρόμοι των γαλλικών πόλεων δονούνται από το σύνθημα «Ολάντ, Βαλς, προδότες του λαού», ο γάλλος πρόεδρος έχει έναν παραπάνω λόγο να αποδεχτεί το αίτημα του Τσίπρα για μια ακόμα συνάντηση (τη δεύτερη σ' ένα μήνα) και να βγει στα σκαλιά του προεδρικού μεγάρου για να τον αγκαλιάσει και να τον ασπαστεί. Ο Τσίπρας έχει ακόμα κάποια πέραση στη Γαλλία και οι επικοινωνιολόγοι του Ελιζέ εκτιμούν ότι κάποιες φωτογραφίες του Ολάντ με τον «αριστερό» έλληνα πρωθυπουργό μπορούν να βάλουν κάποιες φωτεινές ψηφίδες στην καταρρακωμένη εικόνα του.

Ο Τσίπρας, από την άλλη, θέλει να δείξει στον ελληνικό λαό ότι κάνει «πολιτική διαπραγμάτευση», έχοντας βάλει την τρόικα στο ψυγείο. Το είχε κάνει και πέρυσι και τα αποτελέσματα της «πολιτικής διαπραγμάτευσης» είναι γνωστά. Η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, καθώς φέτος τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Πολιτική διαπραγμάτευση δε γίνεται. Αν γινόταν, θα γινόταν με τη Μέρκελ και δεν έγιναν. Ούτε άτυπη ενημέρωση έγινε από το Ελιζέ, όπως συνηθίζεται. Έτσι, έμεινε μόνο το καθιερωμένο non paper του Μαξίμου, που μιλούσε για εξαιρετικά καλή συνάντηση, κατά την οποία ο γάλλος πρόεδρος έδειξε να κατανοεί πλήρως τις ελληνικές θέσεις. Και γιατί μην τις κατανοήσει; Τζάμπα είναι αυτοί του τύπου η κατανόηση. Συμφώνησε κιόλας με τον Τσίπρα -πάντα σύμφωνα με το Μαξίμου- ότι η αξιολόγηση πρέ-

φανώς το... μενού. Γιατί κατά τα άλλα ο Σουλτάς δεν παίζει κανένα ρόλο, ούτε της γερμανικής ούτε στην ευρωπαϊκή πολιτική. Το Ευρωπαϊκό νομόδείο δεν αντιπροσωπεύεται καν στο κουαρτέτο. Εχει απλά μια Επιτροπή που κάνει ταξίδια και... ενημερώνεται.

Ο Ολάντ δέχτηκε τον Τσίπρα καθαρά για επικοινωνιακούς λόγους. Βγήκαν θερμές φωτογραφίες, όμως δηλώσεις δεν έγιναν. Ούτε άτυπη ενημέρωση έγινε από το Ελιζέ, όπως συνηθίζεται. Έτσι, έμεινε μόνο το καθιερωμένο non paper του Μαξίμου, που μιλούσε για εξαιρετικά καλή συνάντηση, κατά την οποία ο γάλλος πρόεδρος έδειξε να κατανοεί πλήρως τις ελληνικές θέσεις. Και γιατί μην τις κατανοήσει; Τζάμπα είναι αυτοί του τύπου η κατανόηση. Συμφώνησε κιόλας με τον Τσίπρα -πάντα σύμφωνα με το Μαξίμου- ότι η αξιολόγηση πρέ-

Αντιεκπαιδευτικές και αντεργατικές ρυθμίσεις

Σταχυολογούμε από την αιτιολογική έκθεση για Θέματα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (κεφάλαιο Γ'), που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο για τις «Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις»:

«5. Με την παράγραφο 5 ρυθμίζεται εκ νέου ο τρόπος συμπλήρωσης του υποχρεωτικού διδακτικού ωραρίου από τους εκπαιδευτικούς, κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η βέλτιστη από-τύπωση των πραγματικών αναγκών των σχολικών μονάδων και η πλήρης κάλυψη των αναγκών σε διδακτικό ωράριο και ακολούθως η εύρυθμη λειτουργία τους. Επιπρόσθετα, γίνεται ειδική αναφορά στον τρόπο συμπλήρωσης του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που ανήκουν στις κοινές ειδικότητες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΠΕ05, ΠΕ06, ΠΕ07, ΠΕ08, ΠΕ11, ΠΕ16, ΠΕ19/20, ΠΕ32). Συγκεκριμένα, θεσπίζεται το πρώτον η δυνατότητα συμπλήρωσης του διδακτικού ωραρίου του συνόλου των κοινών ειδικοτήτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε σχολικές μονάδες και των δύο (2) βαθμίδων εκπαίδευσης, με προτεραιότητα στη βαθμίδα στην οποία ανήκει ο εκπαιδευτικός. Η ρύθμιση αυτή συνεισφέρει ουσιωδώς στην αποτελεσματική κάλυψη των αναγκών των σχολικών μονάδων σε διδακτικό ωράριο και ακολούθως επιφέρει μεγάλη εξοικονόμηση δαπανών».

Το υπουργείο Παιδείας επιμένει στη λογιστική αντιμετώπιση της κάλυψης των κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό, υπονομεύοντας τη σταθερή σχέση ανάμεσα σε εκπαιδευτικό και μαθητή, τη σχέση εμπιστοσύνης και κατανόησης μεταξύ τους, αναγκαία προϋπόθεση για την εν συνεχεία οικοδόμηση της γνώσης. Το «μάρμαρο», ειδικά στο Δημοτικό, όπου η παιδαγωγική αυτή σχέση είναι παραπάνω από αναγκαία, πληρώνουν όχι μόνο οι μαθητές αλλά και οι εκπαιδευτικοί, που μετατρέπονται σε εκπαιδευτικούς-μπαλαντέρ, συμπληρώνοντας ωράριο όχι μόνο σε τρία και τέσσερα σχολεία, αλλά και σε τάξεις του Δημοτικού και της Δευτεροβάθμιας συνάμα.

Από τη ρύθμιση αυτή πλήττονται ιδιαίτερα οι λεγόμενες ειδικότητες (εκπαιδευτικοί ξένων γλωσσών, μουσικοί, γυμναστές, θεατρικής αγωγής, κ.α), αφού οι ώρες διδασκαλίας αυτών των αντικειμένων είναι σχετικά λίγες στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα.

Ετσι, παρά τις μεγαλοστομίες για την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του νέου ανθρώπου, το υπουργείο Παιδείας καταδεικνύει ότι η ένταξη αυτών των γνωστικών αντικειμένων στο σχολικό πρόγραμμα είναι πέρα για πέρα υποκριτική, ενώ και τα παιδιά εθίζονται να αντιμετωπίζουν αυτά τα μαθήματα με τρόπο απολύτως απαξιωτικό.

Οι συριζαίοι νοιάζονται για το φαίνεσθαι και όχι για την ουσία, εξασφαλίζοντας πάνω απ' όλα την άγρια περικοπή των δαπανών για το κοινωνικό αγαθό της δημόσιας Παιδείας, όπως ορίζουν τα Μνημόνια. Σημειώνουμε την χαρακτηριστική αποστροφή της αιτιολογικής έκθεσης: «Η ρύθμιση αυτή... επιφέρει μεγάλη εξοικονόμηση δαπανών».

«6. Με την παράγραφο 6 αντιμετωπίζονται ζητήματα λειτουργίας των πειραματικών και των πρότυπων σχολείων. Συγκεκριμένα, η εμπειρία του

τρέχοντος σχολικού έτους απέδειξε ότι η τοποθέτηση αναπληρωτών με αυξημένα προσόντα που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά δημιουργεί καθυστερήσεις στην πλήρωση των κενών του διδακτικού προσωπικού, καθώς οι αναπληρωτές έχουν κάποιο χρονικό περιθώριο για να παρουσιαστούν καθώς και το δικαίωμα να αρνηθούν την τοποθέτηση. Για να θεραπευτεί το πρόβλημα αυτό, η προτεινόμενη διάταξη δίνει τη δυνατότητα πλήρωσης των κενών με μόνιμους εκπαιδευτικούς αυξημένων προσόντων, οι οποίοι θα αποσπαστούν πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς και θα βρίσκονται έγκαιρα στη θέση τους. Η διάταξη αυτή αφενός μεν εξυπηρετεί με το βέλτιστο τρόπο την έγκαιρη πλήρωση των κενών στα σχολεία αυτά και κατά συνέπεια συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία τους, αφετέρου δε συμβάλλει και σε εξοικονόμηση δαπανών».

Η διακήρυξη ενάντια στην αριστεία αποτελεί πλέον παρελθόν για τους συριζαίους. Η συγκυβέρνηση όχι μόνο διατήρησε τελικά τον θεσμό των πρότυπων σχολείων (που απλώς διαχώρισε από τα πειραματικά), αλλά τα ευνοεί κιόλας με τη ρύθμιση αυτή. Οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί με αυξημένα προσόντα θα έχουν τη δυνατότητα να αποσπώνται πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς στα σχολεία αυτά για την πλήρωση των κενών, αντί τις θέσεις αυτές να καλύπτουν αναπληρωτές με ανάλογα προσόντα, καθώς ο διορισμός τους καθυστερεί. Τα πρότυπα σχολεία είναι τα εκλεκτά σχολεία, ενώ τα υπόλοιπα δημόσια, αποφιλωμένα και από τους εκπαιδευτικούς που θα αποσπώνται στα πρότυπα και πειραματικά, είναι οι παρίες, που πρέπει να βολετούν με αναπληρωτές, που διορίζονται με το σταγονόμετρο καθόλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Θα χάνουν, όμως, και σε ποιοτικά χαρακτηριστικά, καθώς το προσωπικό που θα φεύγει θα έχει αυξημένα προσόντα.

Ταυτόχρονα το μέτρο θα «συμβάλλει στην εξοικονόμηση δαπανών», επειδή όλοι γνωρίζουμε τους ρυθμούς με τους οποίους γίνεται η πρόσληψη αναπληρωτών ή και τον τρόπο που το υπουργείο Παιδείας υπολογίζει τον αριθμό των κενών. Πάντα σε βάρος των υποδελουμένων δημοσίων σχολείων, με τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία να είναι στο απυρόβλητο.

«Με το άρθρο 35 ρυθμίζονται επείγοντα θέματα των σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 ρυθμίζεται κατά το βέλτιστο τρόπο η οργανικότητα των νηπιαγωγείων και ο αριθμός των νηπίων ανά τμήμα. Συγκεκριμένα, για πρώτη φορά εισάγεται διαφοροποίηση του αριθμού των νηπίων σε περίπτωση που πρόκειται για νηπιαγωγεία απομακρυσμένων, δυσπρόσιτων και παραμεθόριων περιοχών ή περιοχών με δυσκολίες πρόσβασης. Ειδικότερα, ενώ η ισχύουσα ρύθμιση προβλέπει το λιγότερο επτά (7) νήπια ανά έναν (1) νηπιαγωγό, προτείνεται ότι απαιτείται ένας (1) νηπιαγωγός για τουλάχιστον: α) δέκα τέσσερα (14) νήπια και β) πέντε (5) νήπια σε σχολικές μονάδες απομακρυσμένων, δυσπρόσιτων και παραμεθόριων περιοχών ή περιοχών με δυσκολίες πρόσβασης ή περιοχών για τις οποίες απαιτείται μεταφορά/μετακίνηση νηπίων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις νόμων και

κανονιστικών πράξεων. Η ρύθμιση αυτή αφενός μεν κρίνεται κοινωνικά και παιδαγωγικά επιβεβλημένη, αφετέρου συμβάλλει τα μέγιστα σε ορθολογική κατανομή του εκπαιδευτικού προσωπικού και εξοικονόμηση δαπανών».

Το ίδιο το άρθρο 35 δε, ορίζει πως «την ευθύνη για την τήρηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα έχει ο οικείος Διευθυντής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης», κάτι που παραλείπει να αναφέρει η αιτιολογική έκθεση.

Το δημόσιο νηπιαγωγείο υφίσταται ακόμα ένα πλήγμα. Ενώ το προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο όριζε πως πρέπει να υπάρχουν 7 νήπια για να δημιουργηθεί ένα τμήμα νηπιαγωγείου, το υπουργείο Παιδείας διπλασιάζει τώρα αυτό τον αριθμό, ανεβάζοντάς τον στα 14 νήπια ανά τμήμα για τα αστικά κέντρα! Την ίδια στιγμή καταβάζει δήθεν τον απαιτούμενο αριθμό νηπίων για τη λειτουργία τμήματος νηπιαγωγείου από τα 7 στα 5 νήπια για τις δυσπρόσιτες και παραμεθόριες περιοχές, δίνοντας ταυτόχρονα το δικαίωμα στον οικείο Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να ορίζει τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα.

Η ρύθμιση αυτή θα δημιουργήσει νέο τσουνάμι συγχωνεύσεων και καταργήσεων νηπιαγωγείων και νηπιαγωγούς που «πλεονάζουν», που στη συνέχεια θα κληθούν να καλύψουν τα κενά ανά την επικράτεια. Εξ ου και η «ορθολογική κατανομή του εκπαιδευτικού προσωπικού και εξοικονόμηση δαπανών».

Σε ανακοίνωση-καταγγελία του το Συντονιστικό Νηπιαγωγών σημειώνει:

«Πριν προλάβει η εκπαιδευτική κοινότητα να συνεидτοποιήσει ότι η εξαγγελία για δίκρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή αποτελεί μια ακόμη εξαγγελία εντυπωσιασμού και παραπλάνησης (ιδίως τακτικής με αυτής των προηγούμενων κυβερνήσεων), αφού τέσσερις μήνες μετά καμιά ενέργεια δεν έχει δρομολογηθεί ως προς την κατεύθυνση της υλοποίησής της (καταγραφή παιδιών, εύρεση κτιρίων, διορισμοί κ.ά.)...

Πριν προλάβει η εκπαιδευτική κοινό-

Συντηρείται ο κατακερματισμός και παραπέμπεται στο άγνωστο μέλλον ο διορισμός μόνιμων εκπαιδευτικών

Τα πάνω-κάτω στον τρόπο διορισμού των αναπληρωτών φέρνει η πρόταση του υπουργείου Παιδείας για τη θεσμοθέτηση μεταβατικού - ενός έτους (για το σχολικό έτος 2016-2017)- συστήματος πρόσληψής τους στο δημόσιο σχολείο.

Την πρόταση παρουσίασε ο Ν. Φίλης την Παρασκευή 8 του Απρίλη στη συνάντησή του με τα ΔΣ της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ.

Η ανατροπή των έως τώρα δεδομένων (η κατάταξη στους πίνακες συγκροτούσε μια άτυπη επετηρίδα) ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών στους αναπληρωτές, δημιουργώντας νέα σύνθεση στα στρατόπεδα της εμφύλιας διαμάχης για μια πολυπόθητη θέση στον ήλιο, που σοβούσε μέχρι τώρα εξαιτίας των παραμέτρων που είχαν επιλεγεί για το διορισμό των αναπληρωτών.

Η πρόταση του υπουργείου Παιδείας προκρίνει για το διορισμό των αναπληρωτών κριτήρια με έντονο το

τητα να υπερασπίσει τη διακριτότητα του ρόλου του Νηπιαγωγείου από αυτόν του παιδικού σταθμού, εν μέσω του πολέμου που της κήρυξαν ομάδες εντός κι εκτός κυβέρνησης, που υποβάλλουν προτάσεις τις οποίες καμουφλάρουν με ευρωπαϊκή, αλλά και μελετών του ΟΟ-ΣΑ επικάλυψη, για ενοποίηση Παιδικών Σταθμών - Νηπιαγωγείων και κατάργηση της υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής...

Μια καινούρια τροπολογία-πατέντα του Υπουργείου Παιδείας έρχεται, η οποία θα δημιουργήσει κύματα ενθousιασμού στους θεσμούς για τον ευφυή σχεδιασμό της και την αποτελεσματικότητα της ως προς την κατεύθυνση της θεαματικής μείωσης του κόστους στην Προσχολική εκπαίδευση! Ούτε οι ίδιοι οι θεσμοί δεν θα μπορούσαν να καταστρώσουν ένα τέτοιο σχέδιο που να ορίζει, ότι ο ελάχιστος αριθμός νηπίων ανά τμήμα θα καθορίζεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται όσο το δυνατό μεγαλύτερο δημοσιονομικό όφελος. Θα είναι για τις απομακρυσμένες περιοχές 4 νήπια α και β ηλικίας (σ.σ.: το νομοσχέδιο τελικά αναφέρεται σε 5 νήπια, ενώ το Συντονιστικό είχε στα χέρια του την αρχική τροπολογία, όταν συνέταξε αυτή την ανακοίνωση), αλλά για τα αστικά κέντρα 14 (από 7 που οριζόταν έως σήμερα σε όλη την επικράτεια σύμφωνα με τον Ν. 4264 ΦΕΚ 118/Α/15-5-14 αρ.45 παρ.18).

Συγκεκριμένα

Με το νέο σχέδιο ο ελάχιστος αριθμός των 7 νηπίων α και β ηλικίας για την ίδρυση-λειτουργία Νηπιαγωγείων αυτόματα θα διπλασιαστεί για Νηπιαγωγεία αστικών περιοχών τα οποία θα λειτουργούν μόνο αν έχουν 14 νήπια α και β ηλικίας! Για τις ημιαστικές περιοχές και την επαρχία θα αποφασίζουν οι περιφερειακοί διευθυντές για το ποιο Νηπιαγωγείο θα χαρακτηρίζεται ως απομακρυσμένο. Ως γνωστόν οι περιφερειακοί τοποθετούνται από την κυβέρνηση και βέβαια θα κληθούν να εφαρμόσουν τις κυβερνητικές εντολές για εξοικονόμηση ανθρώπινου δυναμικού καταργώ-

ντας και συγχωνεύοντας όσα μπορούν περισσότερα Νηπιαγωγεία.

Το κάθε Νηπιαγωγείο θα έχει το δικό του ιδιότυπο «barcode» και ανάλογα με το χαρακτηρισμό του θα λειτουργεί ως απομακρυσμένο ή όχι (4 νήπια ή 14 νήπια).

Είναι κατανοητό ότι η σημασία που έχει ο χαρακτηρισμός είναι καθοριστική για τη λειτουργία Νηπιαγωγείου ή την κατάργησή του. Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων θα δημιουργηθούν ανεξέλεγκτες καταστάσεις, αφού κοντινά Νηπιαγωγεία θα έχουν διαφορετικό χαρακτηρισμό και άλλα θα μπορούν να λειτουργήσουν, ενώ άλλα θα καταργηθούν ή θα συγχωνευτούν. Τμήματα με μικρό αριθμό παιδιών τα οποία στεγάζονται σε μικρές αίθουσες -φαινόμενο συνηθισμένο λόγω της ελλείπυς μέριμνας για το κτιριακό- θα βρίσκονται στο έλεος της αβεβαιότητας για το θέμα της αναστολής της λειτουργίας τους.

Αρχίζουν λοιπόν αθρόες συγχωνεύσεις - καταργήσεις Νηπιαγωγείων ιδιαίτερα στην επαρχία, στην οποία τα παιδιά θα υποχρεώνονται να διανύουν μεγάλες χιλιομετρικές αποστάσεις για να φοιτήσουν σε Νηπιαγωγείο, με ό,τι κινδύνους εγκυμονεί αυτό. Επιπλέον, θα αυξηθεί κατακόρυφα το ποσοστό διαρροής στην υποχρεωτική αυτή βαθμίδα της εκπαίδευσης, λόγω του γεγονότος ότι πολλοί γονείς δε θα δεχτούν να στείλουν τα παιδιά τους σε Νηπιαγωγεία τα οποία δεν είναι κοντά στον τόπο κατοικίας τους.

Είναι αλήθεια ότι σε μία τέτοια οριακή κατάσταση που βιώνουμε ως χώρα και ως εκπαίδευση, το έδαφος είναι πρόσφορο για τη στοχευμένη από το Υπουργείο Παιδείας μεθόδευση της διαμόρφωσης και προβολής προτάσεων από κάποιες σκιώδεις ομάδες του χώρου της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, προκειμένου να προωθηθούν νομοσχέδια με αντιπαιδαγωγικό και αντιεκπαιδευτικό, αλλά «φιλικό προς τους θεσμούς» χαρακτήρα μνημονιακής πολιτικής....».

των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών.

Σε ανακοίνωσή της η ΔΟΕ αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Για μια ακόμη φορά οι πολυθρύλητοι 20.000 διορισμοί μετατέθηκαν στις καλένδες, μετά την αξιολόγηση των θεσμών...

Για μια ακόμη φορά οι προτάσεις του Υπουργείου είχαν το χαρακτήρα του προσωρινού και επιφανειακού που ως αποτέλεσμα έχει τη δημιουργία πολύ περισσότερων προβλημάτων απ' αυτά που υποτίθεται ότι επιλύει.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. απορρίπτει κατηγορηματικά την πρόταση του Υπουργείου Παιδείας αφού:

- Δεν απαντά στην επιτακτική ανάγκη της πραγματοποίησης όλων των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση.

- Υιοθετεί ως βάση του συστήματος προσλήψεων τον Ν.3848/10 του οποίου την κατάργηση απαιτήσαμε και απαιτούμε και για την οποία είχε

Χατίρι στους καπιταλιστές

Στη Βουλή κατατέθηκε το νομοσχέδιο για την Ερευνα, χωρίς τελικά να περιλαμβάνει τις επίμαχες διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση, που είχαν ξεσηκώσει τους σχολάρχες.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ανέκρουσε ολοταχώς πρύμναν, κάνοντας για μια ακόμη φορά το χατίρι στους εμπόρους της γνώσης, όπως άλλωστε έχει κάνει σε όλα τα ζητήματα, σε όλους τους τομείς, στα οποία υπήρξε αντιδραση των καπιταλιστών (από αυτό και μόνο μπορεί να καταλάβει κανείς το ποίον της «σκληρής διαπραγματεύσεως» με το κουαρτέτο των ιμπεριαλιστών δανειστών).

Μετά την οπισθοχώρηση της κυβέρνησης, το συγκρότημα του Αλαφούζου βγήκε με πανηγυρικές ανακοινώσεις και πρωτοσέλιδα.

Οι επίμαχες διατάξεις προωθήθηκαν και από το προηγούμενο δίδυμο του υπουργείου Παιδείας (Μπαλτάς-Κουράκης), όμως και πάλι στάλθηκαν στα αζήτητα έπειτα από τον ξεσηκωμό των σχολάρχων και όλου του εσμού του νεοφιλελευθερισμού.

Οι διατάξεις αυτές δεν αναιρούν το δικαίωμα των καπιταλιστών να έχουν επικερδή δραστηριότητα στον τομέα της εκπαίδευσης, που κατά τα άλλα διακηρύσσεται υποκριτικά και από τους συριζαίους ότι αποτελεί αναφαίρετο, καθολικό δημόσιο αγαθό, ούτε περιορίζουν το δικαίωμα των σχολαρχών να προσελκύουν «πελάτες» με επιπλέον «δραστηριότητες» που πληρώνονται

δεσμευτεί η σημερινή κυβέρνηση, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, ότι θα πραγματοποιήσει.

- Έχει αποσπασματικό χαρακτήρα, διαιωνίζει τον κατακερματισμό στην εκπαίδευση και συντηρεί τις συγκρούσεις επιδιώξεων που έχουν δημιουργήσει μέσα στον κλάδο οι τραγικοί χειρισμοί των μνημονιακών κυβερνήσεων στο θέμα των διορισμών».

Στο ίδιο μήκος κύματος και η ανακοίνωση της ΟΛΜΕ:

«Το ΔΣ της ΟΛΜΕ εκτίμησε ότι:

• Η πρόταση του Υπουργείου βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με την πρόταση της Ομοσπονδίας.

• Η πρόταση, όχι μόνο δεν καταργεί το νόμο 3848/10, αλλά τον ενεργοποιεί προς το χειρότερο.

• Με τη μη κατάθεση πρότασης για σύστημα μονίμων διορισμών επιβεβαιώνεται η εκτίμησή μας ότι η κυβέρνηση

αδρά από αυτούς, επιδιώκουν απλά να δηλώνονται αυτές οι «δραστηριότητες» και να γίνεται ένας στοιχειώδης έλεγχος όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΙΕΛΕ, που πρόκειται στον ΣΥΡΙΖΑ και όλο το προηγούμενο διάστημα πανηγύριζε για τις προωθούμενες διατάξεις που αφορούσαν τα ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια, προέβαλε τις «βαρυσήμαντες δηλώσεις Φίλη» και τα αφιερώματα της «Αυγής», τώρα «έβαλε την ουρά στα σκέλια».

Με μια λιτή ανακοίνωση, με ύφος απλού παρατηρητή των γεγονότων και με μια δόση αδιόρατης πικρίας, επαναλαμβάνει ως ηχώ την παραπλανητική ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας.

«Κατατέθηκε απόψε στη Βουλή το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για την Ερευνα χωρίς να περιλαμβάνεται σ' αυτό η διάταξη για τα θέματα ιδιωτικής εκπαίδευσης. Σύμφωνα, ωστόσο, με την ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας, συνεχίζεται ο διάλογος για τη διάταξη με τους αρμόδιους φορείς και θα κατατεθεί προς ψήφιση το επόμενο διάστημα», αναφέρει ξερά η αρχική ανακοίνωση της ΟΙΕΛΕ, ενώ η δεύτερη σημειώνει: «Το αν θα δικαιωθούν όλοι όσοι σήμερα πανηγυρίζουν για τη συνέχιση της ασυδοσίας και της ανομίας στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης εναπόκειται στην πολιτική βούληση της Κυβέρνησης. 60.000 εκπαιδευ-

δεν πρόκειται να πραγματοποιήσει διορισμούς για μία ακόμα χρονιά.

• Θα περιοριστεί δραστικά ο αριθμός αναπληρωτών και ωρομισθίων, λόγω της εμπορικοποίησης αξιοποίησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ.

• Θα ανατραπούν προς το χειρότερο οι εργασιακές σχέσεις των μονίμων συναδέλφων.

• Τα δημόσια σχολεία δεν θα ξεκινήσουν ομαλά τη λειτουργία τους την επόμενη σχολική χρονιά.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ απαιτεί:

• Μαζικούς διορισμούς για να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά.

• Κατάργηση του Ν. 3848/10 και νέο σύστημα προσλήψεων σύμφωνα με τη θέση της Ομοσπονδίας με το οποίο οι συνάδελφοι που επί χρόνια υπηρετούν το δημόσιο σχολείο, πρέπει να τύχουν ανάλογης μεταχείρισης.

• Κανένας εκπαιδευτικός δεν περισσεύει».

τικοί θα περιμένουν να δουν, αν η χθεσινή ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας περί κατάθεσης της διάταξης το επόμενο διάστημα επιβεβαιωθεί».

Ακόμη και τώρα οι φιλοκυβερνητικοί γραφειοκράτες συνδικαλιστές δεν μπορούν να ψελλίσουν δυο λόγια καταγγελίας του υπουργείου και της κυβέρνησης, αλλά αφήνουν «παράθυρο» ελπίδας για προώθηση της διάταξης στο επόμενο διάστημα.

Ομως, οι δυο έως σήμερα υπαναχωρήσεις του υπουργείου Παιδείας και η ανακοίνωση της συνέχισης του «διαλόγου», προφανώς με τους καπιταλιστές των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων και τους μηχανισμούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης, που αντιδρούν στις επίμαχες διατάξεις, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο, κυρίως όσον αφορά τη στοιχειώδη υπεράσπιση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών που εργάζονται στα ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια, όπου η εκμετάλλευση «έχει αγγίξει κόκκινο».

Γιατί, κατά τα άλλα, οι έμποροι της γνώσης έχουν τους τρόπους και τα μέσα, πίσω από τη βιτρίνα, να ξεφεύγουν από αυτά που επιβάλλουν οι ρυθμίσεις του υπουργείου Παιδείας και αφορούν π.χ. την τήρηση των ωρολόγιων προγραμμάτων. Η παραποίηση τους, κυρίως στο Λύκειο, έχει μετατρέψει τα ιδιωτικά σχολεία σε κανονικά φροντιστήρια προετοιμασίας των μαθητών για τις πανελλαδικές εξετάσεις (κάτι το οποίο επικροτείται και από τους γονείς και μαθητές των σχολείων αυτών, εξ ου και η σιγή ιχθύος από μέρους τους, που καλύπτει τις παρανομίες αυτές των σχολαρχών).

Θυμίζουμε τις βασικές διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση, που παραπέμπονται στις ελληνικές καλές πρακτικές:

◆ Στα ιδιωτικά σχολεία απαγορεύεται η χορήγηση άδειας φροντιστηρίου και άδειας κέντρου ξένων γλωσσών.

◆ Τα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών καταθέτουν στις οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας το αναλυτικό εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων, από όπου πρέπει να προκύπτει ο αριθμός των τμημάτων και των μαθητών του κάθε τμήματος, οι ώρες διδασκαλίας κάθε μαθήματος και ο διδάσκων κάθε διδακτικής ώρας.

◆ Οι ημέρες διακοπών των φροντιστηρίων καθορίζονται όπως στα δημόσια σχολεία.

Κατά τις ημέρες αργιών και διακοπών οι καθηγητές δεν υποχρεούνται να παρέχουν την εργασία τους δικαιούμενοι

των αντίστοιχων αποδοχών. Σε περίπτωση απασχόλησης των καθηγητών σε ημέρες Κυριακής, οι αποδοχές των εργαζομένων προσαυξάνονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

◆ Το εβδομαδιαίο ωράριο πλήρους διδασκαλίας στα φροντιστήρια και στα κέντρα ξένων γλωσσών καθορίζεται στις 21 ώρες. Η συμπλήρωση πλήρους εβδομαδιαίου ωραρίου συνεπάγεται την απονομή 25 ενσήμων μηνιαίως, ανεξαρτήτως της κατανομής των διδακτικών ωρών μέσα στην εβδομάδα.

◆ Επιτρέπονται παρέκκλιση ως προς το ωρολόγιο πρόγραμμα διδασκαλίας και πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες πέραν του ωρολογίου προγράμματος, κατόπιν σχετικής έγκρισης και ελέγχου τήρησης των απαραίτητων προϋποθέσεων από τα αρμόδια όργανα του υπουργείου Παιδείας.

◆ Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρβαση ή προς συμπλήρωση του πλήρους τους ωραρίου τουλάχιστον ίση με την εκάστοτε οριζόμενη για τους δημόσιους εκπαιδευτικούς.

◆ Οι ιδιοκτήτες των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών καταθέτουν στις οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης αντίγραφα των συμβάσεων εργασίας που συνάπτουν με τους διδάσκοντες.

◆ Οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται με υποχρεωτική διάρκεια σύμβασης δύο ετών. Μέσα στη διετία, ο ιδιοκτήτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση εκπαιδευτικού, με καταβολή αποζημίωσης δύο μηνών. Μετά τη διετία, η σύμβαση ανανεώνεται αυτοδικαίως για τέσσερα ακόμη έτη. Μετά την πάροδο τετραετίας, η σύμβαση μετατρέπεται αυτοδικαίως σε αορίστου χρόνου, οπότε είναι δυνατόν να καταγγελθεί μόνο για διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος, η αιτιολόγηση της οποίας θα κριθεί από τριμελή επιτροπή, στην οποία συμμετέχουν ένας σύμβουλος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής του υπουργείου Παιδείας, ένας εκπρόσωπος της ΟΙΕΛΕ και ένας εκπρόσωπος των σχολαρχών. Μετά, ο ιδιοκτήτης του σχολείου μπορεί να καταγγείλει χωρίς αιτιολογία τη σύμβαση μόνο για το 33% των εκπαιδευτικών, οι οποίοι συμπληρώνουν εξαετή υπηρεσία. Στις περιπτώσεις απολύσεων, Υπηρεσιακό Συμβούλιο του υπουργείου Παιδείας ελέγχει τη νομιμότητα της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και την ενδεχόμενη καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΟΥ

Είτε πρόκειται για την παράδοση ιδιοποίησης των δυτικών μουσικών οργάνων, που επέβαλε η αποικιοκρατία, από τη ζωντανή μουσική παράδοση χωρών της Ασίας και της Αφρικής, είτε για την αναπάντεχη έμπνευση που χάρισε ένας περιθωριακός αμερικανός μουσικός στο νοτιοαφρικανικό κίνημα ενάντια στο apartheid, είτε για την αποδόμηση ενός ροκ μύθου σε μια εποχή πολιτικών και κινηματογραφικών αμφισβητήσεων, είτε ακόμη για τη συνάντηση ενός πρωτοπόρου μουσικού με μια εξίσου νέα φιλική γλώσσα, η μουσική και ο κινηματογράφος συναντιούνται μοιραία στις ταινίες αυτού του αφιερώματος: μικρός φόρος τιμής σε όσους έχουν παραβεί ή υπερβεί τις νόρμες της τέχνης τους, για να στοχαστούν και να τραγουδήσουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

- Παρασκευή 22/4/2016 -
STEP ACROSS THE BORDER
(Γερμανία - Ελβετία, 1990, 90')

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Νίκολας Χούμπερτ, Βέρνερ Πέντσελ
Φωτογραφία: Οσκαρ Σαλγκάδο
Μουσική: Φρεντ Φριθ & Φίλοι
Παραγωγή: Τζίτζελα Καστρονάρι, Βέρα Μπούρρους, Νίκολας Χούμπερτ, Βέρνερ Πέντσελ
Παραγωγή: CineNomad, Balzli & Cie

Ο μουσικός αυτοσχεδιασμός βρίσκει το κινηματογραφικό του ισοδύναμο, σε αυτή την αριστουργηματική ταινία των Νίκολας Χούμπερτ και Βέρνερ Πέντσελ, την οποία οι ίδιοι χαρακτηρίζουν ως «έναν ρολεπτο αυτοσχεδιασμό στο σελινόιντ». Οι δύο δημιουργοί παρακολουθούν τον βρετανό πρωτοπόρο μουσικό Φρεντ Φριθ στη διάρκεια δύο ετών, κινηματογραφώντας τα μουσικά του ταξίδια στη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ελβετία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία. Η ταινία ανακαλύπτει συνειρμικά τις συνδέσεις ανάμεσα στη μουσική του Φριθ και τους ήχους της σύγχρονης πόλης: τρένα, τηλεφώνω, μηχανές, καταιγίδες, κάθε ήχος της καθημερινής ζωής γίνεται υλικό για τη μουσική και την κινηματογραφική πράξη. Όπως λένε οι ίδιοι: «... δύο μορφές καλλιτεχνικής έκφρασης, ο μουσικός αυτοσχεδιασμός και το σινεμά ντιρέκτ, αλληλοσυνδέονται. Και στις δύο μορφές, αυτό που μετρά είναι η στιγμή, η διαίσθηση για το τί συμβαίνει στον χώρο. Η μουσική και το φιλμ γεννιούνται από μια οξεία αντίληψη της στιγμής, και όχι από την εκτέλεση μιας προσχεδιασμένης σύλλληψης. Στον αυτοσχεδιασμό, το σχέδιο αποκαλύπτεται μόνο στο τέλος. Κάποιος το βρίσκει. Η άλλη σύνδεση έχει να κάνει με τη μέθοδο της δουλειάς: το κινηματογραφικό συνεργείο ως μουσική μπάντα. Όπως οι μουσικοί επικοινωνούν μεταξύ τους μέσα από τη μουσική, έτσι και η δική μας δουλειά πραγματοποιήθηκε από μια πολύ μικρή και ευέλικτη ομάδα ισότιμων μελών. Αυτό που είχε σημασία ήταν η μεταξύ μας ανταλλαγή. Και η κίνηση». Το 2000, η ταινία ψηφίστηκε από τους κριτικούς του γαλλικού περιοδικού Cahiers du Cinéma ως μια από τις εκατό σημαντικότερες ταινίες στην ιστορία του κινηματογράφου.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Να μην ξεχάσουμε να τιμήσουμε (με όποιο τρόπο θεωρεί καλύτερο ο καθένας) τα τριάντα χρόνια από τις 22 Απριλίου του 1986, τότε που η επιδρομή ΕΠΕΝιτών (υπό τον Μάκη Βορίδη, που από μικρός φαινόταν ότι θα μεγαλώσει) στη Νομική της Αθήνας άφηνε πίσω της εννιά τραυματίες. Πρόταση της στήλης: μια εκδήλωση με τίτλο «μπαλ μασκέ: από τον μπαλτά στον Μπαλτάκο» θα μπορούσε να φωτίσει τις πτυχές της ιστορίας και να τονώσει την ασθενή μνήμη...

«Κάτω από αγκάθινες αψίδες αδελφέ μου, λεπτοδείχτες χωρίς μάτια, σκαρφωνόμαστε προς τα μεσάνυχτα» (Georg Trakl).

Οπως μπορείτε να δείτε και στη σημερινή φωτογραφία, συνεχίζονται με αμείωτη ένταση, ενθουσιασμό και κέφι τα ανά την επικράτεια πανηγύρια για την αύξηση του ΦΠΑ στο 24%. Πρόκειται για άλλη μια σημαντική κυβερνητική επιτυχία, που μάλιστα αποτέλεσε και πρωτοβουλία της αριστεροδεξιάς πεφωτισμένης ηγεσίας, αφού δική της ήταν η πρόταση προς τους καλούς δανειστές μας (τους).

Παλιότερα αναφερθήκαμε στην караμέλα της «κλιμάκωσης», χωρίς φυσικά να λάβουμε απάντηση. Ποια θα μπορούσε να είναι άλλωστε; Σήμερα επισημαίνουμε μια άλλη караμέλα: το επίθετο «μαχητική» που συνοδεύει κάθε αναφορά σε πορεία των ΚΚΕ και ΠΑΜΕ, στις ανακοινώσεις που εκδίδουν. Οπως εύκολα μπορεί να αντιληφθεί κάποιος, «μαχητική» πορεία είναι αυτή που εμπεριέχει ή είναι ανοιχτή σε μάχες. Τι σχέση μπορεί να έχουν μ' ένα τέτοιο χαρακτηρισμό οι ομνύουσες στην αστική νομιμότητα λιτανείες ενός κοινοβουλευτικού πυλώνα; Που ενίοτε δεν διστάζει να γίνει και ακραιφνής υπερασπιστής της...

Να είναι η συντριπτική πλειονότητα της μακάριας μπανανιάς ολημερίς κι ολονυχτίς μ' ένα βιβλίο στη μούρη (face-book) και να σου λένε μετά ότι οι Έλληνες δεν διαβάζουν...

«Ελλάδα - Κύπρος - Παλαιστίνη, Αμερικάνος δεν θα μείνει». Το είπα για να γελάσουμε. «Ισραήλ - Γερμανία - ΗΠΑ κι οι λαοί στην μαύρη τρύπα». Το είπα για να κλάψουμε. Το είχα πει και παλιότερα, μα διανύθηκε πολύς κατήφορος από τότε. Και στροφή αριστερά ρε γ@μώτο, πολύ αριστερά, τόσο που αρχίσαμε να ξερνάμε από τη ζάλη. Και την αηδία...

Η αστυνομία συνόρων της αμαρτωλής στο προσφυγικό ζήτημα Βουλγαρίας απένειμε βραβείο σε μια «εθελοντική συνοριακή περιπόλο» που συνέλαβε 23 πρόσφυγες κοντά στα σύνορα της χώρας με την Τουρκία, δήλωσε ο επικεφαλής της αστυνομίας συνόρων Antonio Angeloni! Την ίδια ώρα, video που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο «ξεβρακώνει» τις αγαπημένες πρακτικές όχι μόνο της γειτονικής χώρας, αλλά ενός ολόκληρου κόσμου που εκφασίζεται ραγδαία και άκριτα. Και φυσικά, μετά τον θόρυβο και την κατακραυγή το θέμα μαζεύτηκε κι άλλαξε η ρότα. Αλλά αυτό που έμεινε είναι η δημοσκοπήση που δημοσιεύθηκε την προηγούμενη Παρασκευή, σύμφωνα με την οποία το 60% των Βούλγαρων θεωρεί πως οι πρόσφυγες συνιστούν «απειλή για την εθνική ασφάλεια». Γι' αυτό -και όχι μόνο- και η πίκρα που διατυπώθηκε παραπάνω...

«Μπορείς εσύ, τρυφερή προλετάρισσα μάνα, να κουκουλώσεις το παιδί σου στο κρεβάτι του χωρίς να βλέπεις τα σφαγμένα παιδιά, τα εγκαταλειμμένα στους δρόμους σαν ψοφίμια; Μπορείς να παίζεις τρυφερά με το παιδί σου, χωρίς να σκέφτεσαι τα παιδιά που κείτονται σακατεμένα στα νοσοκομεία; Κι όμως, διαβάζεις τις αριστερές σου εφημερίδες και ξέρεις ότι υπάρχουν πόλεις που πνίγονται στο αίμα, που σκίζονται και καίγονται από τις εκρήξεις των βομβών» (Καμίλο Μπερνέρι).

Αηδονοβλεψίας κατάντησε η Κοκκινοσκουφίτσα, κάθε μέρα στο δάσος να κοιτάζει τ' αηδόνια. Και παρακεί η λαϊκή μούσα, αηδονοβλεψίας κι αυτή, να αποτυπώνει τους δίσεκτους καιρούς που μας έλαχε να ζούμε, σκαρώνοντας χαι χαϊκού. Τα οποία και θα παραθέσει αργότερα, σεβόμενη τις πολλές παρουσιάσεις βιβλίων αυτό τον καιρό από τους πνευματικούς ογκολίθους του κοινοβουλίου και περί αυτό (οι συνεπείς -cine piss- αναγνώστες γνωρίζουν). Με τι φόντα να μπεις σ' ένα τέτοιο ανταγωνισμό;

«Ακόμη και μια κοινωνία ηλιθίων είναι ταξική. Ετσι, ένας ηλίθιος πλούσιος είναι απλά πλούσιος, ενώ ένας ηλίθιος φτωχός είναι απλά ηλίθιος». Μια ρήση που πια επιβεβαιώνεται καθημερινά.

Κοκκινοσκουφίτσα

Πάντα διαπλεκόμενες αστική πολιτική και Δικαιοσύνη

Μια εισαγγελέας καταγγέλλει τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης ότι της άσκησε πιέσεις για να επιστρέψει το φάκελο μιας υπόθεσης που αφορά μεγαλοκαπιταλιστή σε άλλη συνάδελφό της, η οποία θα ασκούσε δίωξη κατά του μεγαλοκαπιταλιστή. Ο αναπληρωτής υπουργός, πρώην εισαγγελέας κι αυτός, βρίσκεται κατηγορούμενος από την αντιπολίτευση και κατά την απολογία του αραδιάζει ονόματα δικαστικών που διορίστηκαν «από εμάς» ή «από τους άλλους». Η εισαγγελέας που κατήγγειλε τον αναπληρωτή υπουργό βρίσκεται κατηγορούμενη από την πρόεδρο του Αρείου Πάγου, η οποία έχει κάνει μήνυση σε έναν πανεπιστημιακό που της άσκησε κριτική, ενώ για να υπερασπιστεί τον εαυτό της απέστειλε επιστολή σε αρχηγό κόμματος της αντιπολίτευσης.

Το μόνο βέβαιο είναι πως η πολιτική σύγκρουση για τα ζητήματα της Δικαιοσύνης, που φαίνεται να πέρασε σε ύφεση μετά τη διήμερη συζήτηση του «θέματος Παπαγγελόπουλου» στην επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, θα ξαναφουντώσει. Το θέμα δεν είναι απ' αυτά που διευθετούνται εύκολα, ενώ η «περίεργη» σύνθεση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένος και το πολιτικό πρόβλημα που αυτή αντιμετωπίζει, λίγους μήνες μετά την επανεκλογή της, επιτρέπει

στην αντιπολίτευση να εγείρει τέτοια ζητήματα και να εμφανίζεται ως υπέρμαχος της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης. Όταν το πρωθυπουργικό επιτελείο έχει επιλέξει έναν καραμπινάτο δεξιό, πρώην άνθρωπο των μυστικών υπηρεσιών, για να ασκήσει έλεγχο στο δικαστικό μηχανισμό και να στηρίξει το δικό του πυλώνα εκεί, επείδη ο «κανονικός» υπουργός Δικαιοσύνης δεν μπορεί να κάνει αυτή τη δουλειά, όταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός αγνοεί αυτά που «γίνονται αλλά δε λέγονται» και δηλώνει στη Βουλή ότι καλά έκανε ο υπουργός του και είπε στην εισαγγελέα πώς να χειριστεί την υπόθεση, πώς να μην πάρει την πάσα η αντιπολίτευση, που διαθέτει δικούς της πυλώνες στο δικαστικό μηχανισμό, οι οποίοι αισθάνονται ότι κινδυνεύουν να παραγκωνιστούν;

Τα περί διάκρισης των εξουσιών και ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης είναι ένα ωραίο αστικό ιδεολόγημα, που έρχεται από την εποχή του Διαφωτισμού. Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης δεν υπήρξε και ούτε πρόκειται να υπάρξει, ούτε με την ευρεία ούτε με τη στενή έννοια του όρου. Με την ευρεία έννοια του όρου, σε ένα ταξικό σύστημα δεν μπορεί να υπάρξουν κρατικοί θεσμοί ανεξάρτητοι. Ο ταξικός χαρακτήρας του κράτους (κάθε κράτος) καθορίζει και την εξάρτηση των θεσμών του απ'

αυτό το χαρακτήρα. Το Δίκαιο είναι θεσμός ταξικός και αντανακλά τον ταξικό χαρακτήρα της εξουσίας που υπηρετεί και τις σχέσεις της άρχουσας τάξης με τις υπόλοιπες κοινωνικές τάξεις και στρώματα. Επομένως, ο μηχανισμός επιβολής αυτού του Δικαίου δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητος, όσο κι αν προσπαθεί να μασκαρευτεί ως τέτοιος. Γι' αυτό και όταν χρειάζεται να κατασταλεί ο εσωτερικός εχθρός, ο μηχανισμός επιβολής του Δικαίου της αστικής τάξης εμφανίζεται ανελέητος. Συχνά πιο ανελέητος από τα αστικά πολιτικά κόμματα. Γιατί τα κόμματα ελέγχονται από τους οπαδούς τους και μπορεί να τους χάσουν στις κάλπες, ενώ ο δικαστικός μηχανισμός είναι ανεξέλεγκτος. Αυτός ο ίδιος μηχανισμός αναλαμβάνει δράση όταν το σύστημα αναγκάζεται να εκτραπεί από τον κανονικό κοινοβουλευτισμό και να περάσει σε απολυταρχικές μορφές κρατικού ελέγχου (η νεοελληνική ιστορία είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα, μέχρι το 1974).

Υπό τη στενή έννοια, ο δικαστικός μηχανισμός δεν είναι ανεξάρτητος από ομάδες συμφερόντων της αστικής τάξης και από τα πολιτικά κόμματα εξουσίας. Οι διαφορές ανάμεσα στους καπιταλιστές δελύονται μόνο στην «αγορά», με τον «υγιή ανταγωνισμό», συχνά λύνονται στα δικαστή-

ρια, τα οποία καλούνται να αποφασίσουν κυρίαρχα. Επομένως, υπάρχει εξ ορισμού μια τεράστια βάση διαπλοκής ανάμεσα στο δικαστικό μηχανισμό και τους καπιταλιστές, ως διαχειριστές επιχειρήσεων και ως κατόχους μεγάλων ιδιωτικών περιουσιών. Και βέβαια, αυτή η διαπλοκή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς συμμετοχή και της αστικής πολιτικής. Γι' αυτό το κάθε κόμμα δημιουργεί θύλακες μέσα στα ανώτατα κλιμάκια του δικαστικού μηχανισμού και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να ενδυναμώσει αυτούς τους θύλακες και να αποδυναμώσει τους θύλακες που διατηρούν τα άλλα κόμματα. Πρέπει, λοιπόν, να θεωρούμε δεδομένο πως η κόντρα θα συνεχιστεί, με ή χωρίς συγκεκριμένη αφορμή. Η ζέση με την οποία ο Τσίπρας προσωπικά υπερασπίστηκε τον Παπαγγελόπουλο, σε αντίθεση με τον Παρασκευόπουλο που προσπάθησε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις, δείχνει ότι «έχουν τραχανά απλωμένο». Και βέβαια, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ακόμα και το Ποτάμι, που έχει προλάβει ήδη να δημιουργήσει δεσμούς με τμήμα του δικαστικού μηχανισμού, θα προσπαθήσουν να καταστρέψουν τον «τραχανά των Τσιπραίων». Κι αν η σύγκρουση εκτραχηλθεί και κινδυνέψει να τεθεί εκτός ελέγχου, θα παρέμβουν οι «σοφοί» στην κατεύθυνση κάποιου συμβιβασμού.

Τρομοδίκη για το «σχέδιο Γοργοπόταμος»

Δεν πέρασε το δικαστικό πραξικόπημα

Μπροστά στην αδυναμία του ίδιου του δικαστικού μηχανισμού να υπερασπιστεί το ωμό πραξικόπημα (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο) που επεχείρησαν οι δικαστές του τρομοδικείου που δικάζει στις φυλακές Κορυδαλλού την υπόθεση για το «σχέδιο Γοργοπόταμος» (σχέδιο απόδρασης), η ίδια η προεδρεύουσα εφέτης Α. Υφαντή αναγκάστηκε να ανακρούσει πρύμναν και να δεχτεί αυτό που όφειλε να δεχτεί από την πρώτη στιγμή: το δικαίωμα των δικηγόρων υπερασπιστών στην αποχή που έχουν κηρύξει οι σύλλογοί τους, η άσκηση του οποίου υποχρεώνει τα δικαστήρια να διακόπτουν τις υποθέσεις και όχι να διορίζουν στους κατηγορούμενους συνηγόρους υπεράσπισης που δεν είναι της επιλογής τους.

Κατά της σύνθεσης του τρομοδικείου, που προέβη σ' αυτή την πραξικοπηματική και προδήλως παράνομη απόφαση, είχε κατατεθεί **αίτηση εξαίρεσης** από τους Χρήστο και Γεράσιμο Τσάκαλο, Ολγα Οικονομίδου, Γιώργο Πολύδωρο και Αγγελική Σπυροπούλου. Η αίτηση εξαίρεσης είχε οριστεί να συζητηθεί την Τρίτη 12 Απριλίου. Ως μάρτυρας από την πλευρά των κατηγορούμενων θα κατέθετε ο συντάκτης της «Κόντρας» Γεράσιμος Λιόντος, που

έχει καλύψει όλες τις δίκες στα τρομοδικεία τα τελευταία χρόνια και γνωρίζει πολύ καλά πώς αντιμετωπίστηκαν αιτήματα διακοπής, χωρίς καν να υπάρχει αποχή των δικηγόρων (π.χ. σε περιπτώσεις απεργιών πείνας των πολιτικών κρατούμενων ή ακόμα και τραυματισμού κάποιου απ' αυτούς). Τα τρομοδικεία, παρά την εμφανή αντιπαλότητά τους με τους πολιτικούς κρατούμενους που δικάζαν, διέκοπταν τις δίκες, τηρώντας τουλάχιστον τα προσχήματα σε επίπεδο οικονομικών τύπων.

Πριν συζητηθεί η αίτηση εξαίρεσης, οι συνηγόροι υπεράσπισης Σπ. Φυτράκης, Φρ. Ραγκούσης και Θ. Μαντάς υπέβαλαν **αίτημα ανάκλησης** της παρεμπόμπουσας απόφασης του τρομοδικείου για το διορισμό συνηγόρων. Ανέπτυξαν εκ νέου την επιχειρηματολογία τους, ενώ παρέμβαση έκαναν και οι πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας και Πειραιά Β. Αλεξανδρής και Γ. Σταματογιάννης.

Ο εισαγγελέας της έδρας υποστήριξε πως δεν μπορεί να συζητηθεί το αίτημα ανάκλησης της προηγούμενης απόφασης, ενόσω εκκρεμεί αίτηση εξαίρεσης κατά της σύνθεσης του δικαστηρίου. Μετά από μια διακοπή, ο συνηγόρος υπεράσπισης

Φρ. Ραγκούσης ανακοίνωσε ότι οι κατηγορούμενοι αποσύρουν την αίτηση εξαίρεσης. Τότε, ο εισαγγελέας πρότεινε να γίνει δεκτό το αίτημα των κατηγορούμενων και να ανακληθεί η προηγούμενη απόφαση για διορισμό συνηγόρων. Το τρομοδικείο, **με συνοπτική διαδικασία επί της έδρας**, ανακοίνωσε την ανάκληση της απόφασής του και διέκοψε για τις 21 Απρίλη του 2016 («σημαδιακή ημερομηνία», όπως φώναξε από τις δημοσιογραφικές θέσεις ο Γερ. Λιόντος).

Το δικαστικό πραξικόπημα που επιχειρήθηκε με το «καλημέρα» αυτής της δίκης δεν πέρασε, χάρη στην άμεση και αποφασιστική αντίδραση των κατηγορούμενων και των συνηγόρων τους. Τα ζητήματα ουσίας, όμως, παραμένουν. Και το ερώτημα θα κυριαρχεί συνεχώς πάνω απ' αυτή τη δίκη: είναι δυνατόν **αυτή** η σύνθεση να επιδείξει μια στοιχειώδη αντικειμενικότητα, όχι έναντι των μελών της ΣΠΦ, που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη των απόψεων και της δράσης της οργάνωσής τους και δικάζονται -έτσι κι αλλιώς- ως πολιτικοί αντίπαλοι του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά έναντι συγγενικών τους προσώπων, που προσπάθησε να εμπλέξει η Αντιτρομοκρατική, καθαρά για λόγους εκδίκησης;

Γιατί είναι παράνομη η παραχώρηση του οικοπέδου στην εταιρία του Μελισσανίδη

Κάποιοι υπηρεσιακοί παράγοντες στο υπουργείο Περιβάλλοντος ενοχλήθηκαν από την προειδοποίηση που τους απευθύναμε για την ενδεχόμενη εμπλοκή τους στο «σκάνδαλο Μελισσανίδη». Δε θα έπρεπε, γιατί δεν είπαμε παρά το αυτονόητο: οι υπουργοί φεύγουν, αλλά οι υπάλληλοι μένουν και είναι αυτοί που καλούνται να σηκώσουν το βάρος των ποινικών συνεπειών. Αυτό συνέβη σε πλείστες όσες περιπτώσεις και δε χρειάζεται ν' αραδιάσουμε ονόματα, γιατί κάποιος είναι μακαρίτης (το τεράστιο ποινικό φορτίο που σήκωναν και τα τεράστια έξοδα που απαιτούσε η αντιμετώπισή του τους λύγισε).

Όσο ένας υπουργός δείχνει παντοδύναμος και ασκεί πιέσεις, κάποιος υπηρεσιακός παράγοντας σπεύδουν (αφελώς; για άλλους λόγους;) να του κάνουν το χατίρι. Όταν ο υπουργός φεύγει, μένουν μόνοι, αυτοί και το σκάνδαλο. Που αν διαβεί τις πύλες των ποινικών δικαστηρίων, είναι σίγουρο πως θα ξεκινήσει γι' αυτούς τους υπάλληλους ο προσωπικός τους Γολγοθάς. Γιατί σ' αυτές τις περιπτώσεις το σύστημα πάντοτε αναζητά αποδιοπομπαίους τράγους, που δε θα τους βρει στα πολιτικά πρόσωπα, αλλά στους αφελείς (ή φοβιτσιάρηδες ή κάτι άλλο) υπηρεσιακούς παράγοντες.

Ας τα ξαναπούμε, λοιπόν, ένα χεράκι για να συνεννοούμαστε και να μην μας πει κανείς ότι δεν τον προειδοποιήσαμε.

Υποχρεωτική αποχή

Καταρχάς, υπάρχει ένα ζήτημα εφαρμογής των κανόνων της χρηστής διοίκησης, όπως αναφέρονται στο Διοικητικό Δίκαιο. Για να νομιμοποιηθεί η εταιρία του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ) ως παραχωρησιούχος του οικοπέδου της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, θα πρέπει να τελεσιδικήσει η αγωγή που έχει ασκήσει μέλος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Υπενθυμίζουμε σε όσους/ες τυχόν έχουν ασθενή μνήμη, ότι η αγωγή έχει δύο σκέλη. Το ένα σκέλος αφορά την εγκυρότητα νομιμότητα της γενικής συνέλευσης του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ που αποφάσισε την παραχώρηση στην εταιρία του Μελισσανίδη. Το άλλο σκέλος αφορά αυτή καθαυτή τη σύμβαση παραχώρησης, που ζητείται να κριθεί ως μη νόμιμη. **Όσο, λοιπόν, διαρκεί αυτή η δικαστική εκκρεμότητα, όλες οι υπηρεσίες του ΥΠΕΝ υποχρεούνται να απόσχουν από κάθε ενέργεια, ακόμα και έκφραση γνώμης, που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως παρέμβαση υπέρ του ενός ή του άλλου μέρους της αντιδικίας που εκκρεμεί στα δικαστήρια.** Υπενθυμίζουμε ότι όλες οι υπηρεσίες έχουν ενημερωθεί με τον πιο επίσημο τρόπο (με δικά μας έγγραφα) για την ύπαρξη αυτής της δικαστικής εκκρεμότητας, οπότε δεν μπορούν να επικαλεστούν άγνοια.

Να το πούμε απλά, όχι για τους υπηρεσιακούς παράγοντες, που τα γνωρίζουν αυτά, αλλά για τους αναγνώστες μας. Δεν μπορεί οποιαδήποτε υπηρεσία του ΥΠΕΝ - είτε αυτή που

καλείται να εκφράσει γνώμη για τη σύμβαση που έχει καταθέσει ως... τίτλο ιδιοκτησίας η εταιρία του Μελισσανίδη, είτε αυτή που είναι αρμόδια για την έκδοση της Εγκρίσης και της Αδειας Δόμησης - να ασχοληθεί με το συγκεκριμένο ζήτημα, όσο αυτό εκκρεμεί δικαστικά. Η ΔΙΠΑ (Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης), που εισηγήθηκε να εκδοθεί ΑΕΠΟ (Αδεια Εγκρίσης Περιβαλλοντικών Ορων), **με εντολή Σκουρλέτη**, προσπάθησε να κρύψει την ωμή παραβίαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης με τον στρεψόδοικο ισχυρισμό ότι... δεν εξετάζει το ιδιοκτησιακό. Ισχυρισμό στον οποίο έχουμε απαντήσει και στον οποίο σύντομα θα επανέλθουμε. Οι υπόλοιπες υπηρεσίες, όμως, δεν μπορούν να επικαλεστούν το ίδιο. Θα πρέπει να ασχοληθούν - πριν από οτιδήποτε άλλο - με το ιδιοκτησιακό: μπορεί η συγκεκριμένη ανώνυμη εταιρία να χτίσει γήπεδο στη συγκεκριμένη οικοδομική έκταση;

Αυτό, λοιπόν, δεν μπορούν να το κάνουν, έως ότου τελεσιδικήσει η υπόθεση στα δικαστήρια. Φαντάζεστε να βγουν αύριο-μεθαύριο οι υπηρεσίες του ΥΠΕΝ και να πουν ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ νόμιμα μπορεί να χτίσει γήπεδο στο οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ και μετά να βγει το δικαστήριο και να πει ότι απαγορεύεται να συναφθεί τέτοια σύμβαση παραχώρησης; Ή, αντίθετα, φαντάζεστε να κρίνουν νόμιμη τη σύμβαση παραχώρησης οι υπηρεσίες του ΥΠΕΝ και να εμφανιστεί στο δικαστήριο η πλευρά Μελισσανίδη, κραδαίνοντας τη συγκεκριμένη κρίση; Δε θα είναι αυτό μια ωμή παρέμβαση σε μια αντιδικία, που θα έχει ως σκοπό να ασκήσει πίεση υπέρ της μιας πλευράς;

Όπως βλέπετε, οι λεγόμενοι κανόνες της χρηστής διοίκησης δεν έχουν ηθική σημασία. Έχουν πρακτική πολιτική σημασία, για να διευκολύνεται η λειτουργία του ίδιου του συστήματος.

Παράνομη παραχώρηση

Πάμε τώρα και στην ουσία. Θα επαναλάβουμε πως η συγκεκριμένη σύμβαση παραχώρησης είναι **παράνομη** (και γι' αυτό **άκυρη**), διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο (είτε στην αρχική του έκταση των 26,6 στρεμμάτων, είτε στην έκταση των 29,1 στρεμμάτων όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 42 του Ν. 4277/2014) **δεν αποτελεί ιδιοκτησία του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ. Αποτελεί ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, που παραχωρήθηκε μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο Σωματείο, για την ανάπτυξη κοινωφελούς έργου** (ερασιτεχνικός αθλητισμός).

Κανένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (το Σωματείο εν προκειμένω) δεν μπορεί να παραχωρήσει σε άλλο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (και μάλιστα κερδοσκοπικό, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ») ακίνητο ιδιοκτησίας του Δημοσίου, το οποίο του έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση,

για κοινωφελείς σκοπούς. Μόνο το ίδιο το Δημόσιο, στο οποίο ανήκει η κυριότητα του ακινήτου, μπορεί να κάνει τέτοια παραχώρηση, μέσα από διαδικασίες που ορίζει ο νόμος (υπουργική απόφαση κτλ.).

Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του ΥΠΕΝ σημείωνε στην πρώτη γνωμοδότησή του ότι πρέπει να εξεταστεί αν η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» ανήκει σε εκείνους τους φορείς «που σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 42 δύνανται να υπογράψουν με το ως άνω αθλητικό σωματείο (σ.σ. η υπογράμμιση είναι της υπηρεσίας) ΑΕΚ ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης κλπ.». Η συγκεκριμένη διάταξη αναφέρει ότι το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης της έκτασης από το Δημόσιο, δύνανται να υπογράψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με τον οικείο Δήμο, την Περιφέρεια, ιδρύματα, το Δημόσιο ή άλλους φορείς του Δημοσίου τομέα. Όπως αντιλαμβάνεστε, η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» δεν ανήκει σε καμιά απ' αυτές τις κατηγορίες και άρα δεν μπορεί να υπογράψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ.

Τι θα κάνει τώρα η συγκεκριμένη υπηρεσία του ΥΠΕΝ; Θα κάνει αβαβά αυτή της την επισήμανση και θα πει πως η σύμβαση παραχώρησης στην εταιρία του Μελισσανίδη δε συνιστά ειδική προγραμματική σύμβαση αθλητικής ανάπτυξης; Τι συνιστά τότε; Νόμιμη σύμβαση παραχώρησης από ένα μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου προς ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, ενός οικοπέδου ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, χωρίς το Δημόσιο να έχει ερωτηθεί γι' αυτό; Θα υπενθυμίσουμε στους υπηρεσιακούς παράγοντες τη νομική «αλφαβήτα», την οποία προφανώς δεν αγνοούν.

Υπάρχει σωρεία νομικών διατάξεων που αντιμετωπίζουν το συγκεκριμένο ζήτημα και όλες είναι στην ίδια κατεύθυνση: αν χρειάζεται να γίνει παραχώρηση σε τρίτο, αυτή δεν την κάνει ο παραχωρησιούχος, αλλά το ίδιο το Δημόσιο, που είναι σε κάθε περίπτωση ο ιδιοκτήτης. Υπάρχουν περιπτώσεις φορέων του Δημοσίου που έκλεισαν ή συγχωνεύθηκαν. Τα ακίνητα που τους είχαν παραχωρηθεί για χρήση επέστρεψαν στο Δημόσιο και παραχωρήθηκαν σε άλλους φορείς με νέες υπουργικές αποφάσεις παραχώρησης. Κι αυτό έχει μια λογική. Δεν μπορεί η περιουσία του Δημοσίου να γίνεται ξέφραγο αμπέλι. Δηλαδή, να παραχωρεί το Δημόσιο κάποιο οικόπεδο του για κοινωφελείς σκοπούς και ο παραχωρησιούχος να το δίνει σε κάποιον τρίτο για να «κονομάει». Οποτε γίνεται κάτι τέτοιο, συνιστά σκάνδαλο. Τόσο απλά.

Για να μην πάμε πολύ πίσω χρονικά, θα αναφέρουμε ενδεικτικά μόνο δύο σχετικά πρόσφατους νόμους που αφορούν παραχώρηση ακινήτων του

Δημοσίου (κατά τα άλλα, πρόκειται για αντιδασικούς νόμους).

◆ Ο Ν. 3147/2003 (άρθρο 4) προβλέπει ότι η κυριότητα των ακινήτων που περιήλθαν κατά νομή, χρήση και κατοχή σε νομικά πρόσωπα εποπτείας υπουργείου Γεωργίας ανήκει στο υπουργείο Γεωργίας. Αυτά τα ακίνητα επιτρέπεται να παραχωρούνται, κατά χρήση για ορισμένο χρόνο, δωρεάν προς το Δημόσιο, ΟΤΑ ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου **που εκπληρούν κοινωφελή σκοπό ή με αντάλλαγμα προς άλλα νομικά πρόσωπα**, όμως η παραχώρηση γίνεται **με απόφαση του υπουργού Γεωργίας** μετά από γνώμη του συλλογικού οργάνου που διοικεί τα πρόσωπα αυτά. Ούτε κρατικοί φορείς, δηλαδή, δεν μπορούν να κάνουν παραχώρηση ακινήτων. Απαιτείται υπουργική απόφαση.

◆ Ο Ν. 4061/2012 ασχολείται κατά κύριο λόγο με την παραχώρηση ακινήτων του Δημοσίου. Το άρθρο 11 παρ. 1 αυτού του νόμου προβλέπει: **«Ο παραχωρησιούχος οφείλει να χρησιμοποιεί το ακίνητο για τη χρήση για την οποία του παραχωρήθηκε. Απαγορεύεται η εκμίσθωση, καθώς και η παραχώρηση της χρήσης καθ' οιονδήποτε τρόπο σε τρίτο πρόσωπο, εκτός αν συναινέσει, εγγράφως, το όργανο που εξέδωσε την απόφαση παραχώρησης»**.

Από τις διατάξεις που ενδεικτικά παραθέσαμε γίνεται φανερό ότι ένας παραχωρησιούχος (το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ εν προκειμένω) δεν μπορεί, **σε κάθε περίπτωση**, να παραχωρήσει το ακίνητο σε τρίτο (στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» εν προκειμένω), χωρίς την έγγραφη συναίνεση του οργάνου που έκανε την παραχώρηση (του ΥΠΕΝ εν προκειμένω). Δεν είναι τσιφλίκι της ΑΕΚ το οικόπεδο, για να μπορεί να το παραχωρήσει σε μια εταιρία συμφερόντων Μελισσανίδη, χωρίς να ρωτήσει τον ιδιοκτήτη του, το Ελληνικό Δημόσιο.

Σε παλιότερο άρθρο μας είχαμε γράψει τα εξής, απευθυνόμενοι στο τρίο Λαφαζάνη-Τσιρώνη-Αποστόλου, που εμφανιζόταν ως συλλογική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ (πριν αποκοπεί και πάλι απ' αυτό το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και αναβαθμιστεί ο Αποστόλου σε υπουργό): Ο Ν. 4061/2012 (άρθρο 6) για την παραχώρηση της χρήσης για κοινωφελείς σκοπούς προβλέπει πως η παραχώρηση ανακαλείται «αν ο χρήστης δεν εκπληρώσει το σκοπό της παραχώρησης εντός πενταετίας από την έκδοση της απόφασης παραχώρησης ή αν αλλάξει ο σκοπός της παραχώρησης, χωρίς τη συναίνεση του οργάνου που εξέδωσε την πράξη αυτή». Το συγκεκριμένο ακίνητο εδώ και δώδεκα χρόνια δεν χρησιμοποιείται για το σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκε. Και σαν να μην έφτανε αυτό, ο παραχωρησιούχος το παραχωρεί σε τρίτο, σε ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, χωρίς να ζητήσει έγκριση από το Δημόσιο. Τι περιμένει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ για να θεωρήσει την παραχώρηση άκυρη, να πάρει το

ακίνητο και να το ενώσει με το Άλσος, δίνοντας στο λαό της Αθήνας έναν κατά 26,6 στρέμματα μεγαλύτερο πνεύμονα πρασίνου;

Από τότε πέρασαν έντεκα μήνες. Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (και επί Λαφαζάνη και επί Σκουρλέτη) δεν έκανε τίποτα για να βάλει τέρμα στην παρανομία. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά εξέδωσε και την προκλητική ΑΕΠΟ, δείχνοντας μια αδιαστική δουλικότητα μπροστά στον Μελισσανίδη. Βλέποντας τον εν λόγω καπιταλιστή, όχι μόνο να φωτογραφίζεται δημόσια με τον εκ της «αγίας τριάδας» του Μαξίμου Αλ. Φλαμπουράρη, που δε δίστασε να διαβεβαιώσει προκλητικά τους παρατρεχάμενους της εξέδρας ότι «το γήπεδο θα γίνει», αλλά και να πραγματοποιεί κρυφά ραντεβού στο Μαξίμου (παλιότερα τα κρυφά ραντεβού γίνονταν στην έδρα του ομίλου του), είμαστε βέβαιοι ότι θα ασκηθούν ασφυκτικές πιέσεις στους υπηρεσιακούς παράγοντες για να προχωρήσει η παρανομία. Γι' αυτό **προειδοποιούμε και περιμένουμε**.

ΥΓ. Στις 15 Οκτώβρη του 2015, ο Σκουρλέτης οργάνωσε την περιβόητη τριμερή, με τη συμμετοχή του Μελισσανίδη και του δημάρχου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Α. Βασιλόπουλου. Στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε το υπουργείο, όπως και στη δήλωση που έκανε ο Σκουρλέτης, δεν υπάρχει «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Υπάρχει μόνο ΑΕΚ, δήμος και υπουργείο.

Στις 30 Νοέμβρη, έγινε τετραμερής σύσκεψη, με την προσθήκη και της περιφέρειας. Το υπουργείο δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση. Εξέδωσε, όμως, η ΠΑΕ ΑΕΚ και ήταν μια ανακοίνωση απ' αυτές που τις λέμε «συμφωνημένες». Η ανακοίνωση αρχίζει ως εξής: **«Στη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε σήμερα το μεσημέρι στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας με αντικείμενο συζήτησης το νέο γήπεδο της ΑΕΚ, το σωματείο ΑΕΚ (ιδιοκτήτης του οικοπέδου) και η Δικέφαλος 1924 ΑΕ (ως κατασκευάστρια εταιρία του νέου γηπέδου) εκπροσωπήθηκαν από τους κ.κ.:»**.

Τα πράγματα οριοθετούνται με σαφήνεια και μεγάλη προσοχή: ιδιοκτήτης του οικοπέδου το σωματείο ΑΕΚ και η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ απλώς **κατασκευάστρια εταιρία**. Δηλαδή, εργολάβος που θα κατασκευάσει το γήπεδο και όχι παραχωρησιούχος στον οποίο το σωματείο ΑΕΚ παραχώρησε για μισό αιώνα όλα τα δικαιώματά του επί του οικοπέδου και όλα τα έσοδα από τη λειτουργία του γηπέδου. Αυτό ήταν προφανώς απαίτηση του Σκουρλέτη, που ακόμα δεν είχε πάρει την τελική απόφαση να προχωρήσει στο σκάνδαλο της παραχώρησης ενός οικοπέδου ιδιοκτησίας του δημοσίου στην επιχείρηση ενός καπιταλιστή. Και η πλευρά Μελισσανίδη έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και δέχτηκε αυτή την απαίτηση, προβλέποντας σε... καλύτερες μέρες. Ας το έχουν και αυτό υπόψη τους οι υπηρεσιακοί παράγοντες. Αν θέλουν, ας μπουν και αυτοί στο κάδρο των... καλύτερων ημερών. Αγνοια, πάντως, δεν μπορούν να επικαλεστούν.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ηδημαγωγία δεν ταιριάζει σε ανθρώπους καλλιεργημένους αλλά σε αμαθείς και κακοήθεις (Αριστοφάνης, Ιππής)

Απρόσμενο σύμμαχο στην Αγγλία βρήκε ο Κοντονής στη διαμάχη του με ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Η βρετανική ιστοσελίδα «Inside World Football» παρουσίασε μια πολύ λεπτομερή ανάλυση του αρθρογράφου της Ματ Σκοτ, στην οποία εμμέσως πλην σαφώς αφήνει υπονοούμενα για σχέσεις διαπλοκής ανάμεσα στην ΦΙΦΑ, την ΟΥΕΦΑ και την ΕΠΟ.

Αφορμή για την ανάλυση στάθηκαν οι απειλές προς την ελληνική κυβέρνηση για Gexit, ενώ το βρετανικό σάιτ εμπλέκει τον πρόεδρο της ΦΙΦΑ Τζιάνι Ινφαντίνο, τον γενικό γραμματέα της ΟΥΕΦΑ Θεόδωρο Θεοδωρίδη και τον πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός Βαγγέλη Μαρινάκη. Ο Σκοτ αναπτύσσει την επιχειρηματολογία του σε τρεις βασικές παραμέτρους.

1. Τη στιγμή που ο Ινφαντίνο πρέπει να αντιμετωπίσει το σκάνδαλο διαφθοράς σχετικά με τα τηλεοπτικά δικαιώματα της UEFA, θέμα για το οποίο η βοήθεια από τον Θεοδωρίδη του είναι απαραίτητη, πρέπει να αντιμετωπίσει και την κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο. 2. Στις υποθέσεις διαφθοράς στο ελληνικό ποδόσφαιρο υπάρχει σαφής εμπλοκή του Ολυμπιακού, ομάδας στην οποία αντιπρόεδρος είναι ο πατέρας του Θεοδωρίδη, συνεπώς υπάρχει άμεση εμπλοκή του γενικού γραμματέα της ΟΥΕΦΑ με το θέμα. 3. Ο Κοντονής, πριν την απόφαση της ελληνικής Δικαιοσύνης και με αφορμή τα επεισόδια στον ημιτελικό κυπέλλου ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός, αποφάσισε να παρέμβει και να ματαιώσει τη διοργάνωση. Για την επανένταξη της απαιτεί την απομάκρυνση όσων κατηγορούνται για συμμετοχή στις υποθέσεις διαφθοράς στο ελληνικό ποδόσφαιρο (ανάμεσα στους οποίους βρίσκονται ο πρόεδρος και μέλη της διοίκησης της ΕΠΟ), άτομα τα οποία στην πλειοψηφία τους είναι φίλα προσκείμενα στον Ολυμπιακό.

Με αυτά τα δεδομένα, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι από την ακύρωση των αποφάσεων της κυβέρνησης η ομάδα που θα επωφεληθεί περισσότερο είναι ο Ολυμπιακός, δηλαδή η ομάδα για την οποία ενδιαφέρεται ο Θεοδωρίδης. Συνεπώς, η ΦΙΦΑ, για να διασφαλίσει τη βοήθειά του προς τον Ινφαντίνο στην υπόθεση «Panama Papers», δεν έχει άλλο δρόμο από τη σκληρή γραμμή απέναντι στον Κοντονή.

ΥΓ. Η ανάλυση που μόλις σχολιάσαμε ξεκινάει με μια φράση από τους «Ιππής» του Αριστοφάνη. Η φράση επιλέχτηκε ως τίτλος, προκειμένου να γίνει γνωστό ότι η στήλη διαθέτει αξιοσημείωτο καλλιτεχνικό υπόβαθρο, που χάνεται στο βάθος των αιώνων.

Προς πρόσληψη Μελισσανίδη!

Ο αθλητισμός δε θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση και συνεπώς η κωλοτούμπα του Κοντονή και της κυβέρνησης στο θέμα του Gexit δεν αποτέλεσε έκπληξη για κανέναν. Η στήλη αισθάνεται μερικώς δικαιωμένη από την εξέλιξη της υπόθεσης. Κόντρα στη συντριπτική πλειοψηφία των αθλητικογράφων που είχε προβλέψει ως λύση για την αποφυγή του Gexit την παραίτηση του ΔΣ της ΕΠΟ, είχαμε προβλέψει ότι τελική κατάληξη της διαπραγματεύσεως θα είναι η κωλοτούμπα Κοντονή. Πέσαμε όμως έξω στο χρόνο που θα έκανε πίσω, αφού προβλέψαμε ότι θα κρατούσε «σκληρή» στάση μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης από το ΣΤΕ, προκειμένου να έχει κάποια επιχειρήματα για να δικαιολογήσει τη «συνθηκολόγησή» του.

Η κυβέρνηση επέλεξε (ή αναγκάστηκε να επιλέξει) τη λύση της κωλοτούμπας σε μια χρονική περίοδο που είχε την πρωτοβουλία των κινήσεων. Πριν σχολιάσουμε το περιεχόμενο του «έντιμου συμβιβασμού» με τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, είναι αναγκαίο να εξηγήσουμε γιατί είχαμε αποκλείσει το σενάριο της παραίτησης της διοίκησης της ΕΠΟ, στο οποίο δεν είχαμε κάνει καμία αναφορά.

Από τα δημοσιεύματα των εφημερίδων καλλιεργούνταν η εντύπωση ότι η κυβέρνηση δε θα έκανε πίσω, παρά τις απειλές της ΕΠΟ. Όμως, όλοι αυτοί δεν έπαιρναν υπόψη τους ή δεν αξιοολογούσαν σωστά μια πολύ σημαντική παράμετρο. Οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση, ορισμένοι από τους οποίους είναι κατηγορούμενοι για σωρεία αδικημάτων (κάποιοι για κακουργήματα), έχουν ως προτεραιότητά τους να σώσουν το τομάρι τους και όχι το ελληνικό ποδόσφαιρο. Επιπλέον, ο ένας

«κρατάει» τον άλλο, με αποτέλεσμα να συμπεριφέρονται και να ενεργούν ως ομάδα και όχι ως άτομα. Ήταν λοιπόν λογικό να κάνουν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να διατηρήσουν τις καρέκλες και τα αξιώματά τους, γιατί αυτό είναι το πιο σημαντικό ατού που έχουν για να παζαρέψουν και να πάρουν εγγυήσεις ότι δε θα μπουν στη φυλακή. Συνεπώς, το τελευταίο που θα έκαναν θα ήταν να παραδώσουν το πιο δυνατό τους χαρτί.

Ενας ακόμα παράγοντας που απομάκρυνε το ενδεχόμενο παραίτησης της διοίκησης της ΕΠΟ ήταν το γεγονός ότι ο Μαρινάκης ήταν επίσης εμπλεκόμενος και κατηγορούμενος στην υπόθεση και κατά συνέπεια δεν μπορούσε να «αδειάσει» τους συνοδοιπόρους του και να παζαρέψει με την κυβέρνηση μόνο για τον εαυτό του. Ας δούμε όμως τα τέσσερα σημεία της συμφωνίας με τη ΦΙΦΑ, για να καταλάβουμε το μεγαλείο της κωλοτούμπας που έκανε ο Κοντονής.

Σύμφωνα με το κοινό ανακοινωθέν των δυο πλευρών, η ΕΠΟ θα αποσύρει την προσφυγή της από το ΣΤΕ κατά της απόφασης ματαίωσης του Κυπέλλου, θα καταθέσει αίτηση θεραπείας για να επανεξετάσει η κυβέρνηση την απόφασή της και ο Κοντονής θα την κάνει δεκτή, ενώ η ΦΙΦΑ θα δεσμευτεί ότι θα ξεκινήσουν άμεσα οι εργασίες της Επιτροπής Δεοντολογίας, η οποία θα εξετάσει υποθέσεις και πριν τον Ιούνιο του 2014, ενώ θα παραπεμφθούν εφτά από τους εμπλεκόμενους στην υπόθεση της «εγκληματικής οργάνωσης».

Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για να αποδειχτεί ότι η κυβέρνηση έκανε για μια ακόμα φορά πίσω και άφησε ανενόχλητο το ποδοσφαιρικό κύκλωμα που

«γλίτωσε» με ελάχιστες απώλειες, αφού ακόμα και οι επτά που θα παραπεμφθούν το πιο πιθανό είναι να απαλλαγούν από τις κατηγορίες που τους βαρβαίνουν. Μολονότι άπαντες συμφωνούσαν με την εκτίμηση ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων έβλεπε θετικά το ενδεχόμενο του Gexit, προκειμένου να επέλθει «κάθαρση» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, ο Κοντονής δεν είχε το σθένος να φτάσει την υπόθεση μέχρι το τέλος. Παραφράζοντας το γνωστό ανέκδοτο με τον κυνηγό και την αρκούδα, μπορούμε να πούμε ότι οι συριζαίοι πήγαν στη διαπραγμάτευση με τη ΦΙΦΑ όχι για να βρουν λύση, αλλά για να κάνουν την κωλοτούμπα.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, για την επιβεβαίωση των οποίων κάνουμε επισταμένες και συστηματικές ενέργειες, θα προσληφθεί άμεσα στο Μαξίμου, ως ειδικός σύμβουλος, ο τέως ολυμπιονίκης στη γυμναστική Ιωάννης Μελισσανίδης. Η πρόσληψή του αποφασίστηκε στην πρόσφατη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής, προκειμένου να προετοιμαστούν κατάλληλα οι υπουργοί που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις με τους «θεσμούς» και να μη ρεζιλεύουν τη χώρα με άχαρες και ατσούμπλες κωλοτούμπες.

ΥΓ2. Αν και με μια πρώτη ανάγνωση φαίνεται ότι οι μικρομεσαίες ομάδες πέτυχαν μια «νίκη» απέναντι στις μεγάλες όσον αφορά την κατανομή των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, επί της ουσίας δεν αλλάζει τίποτα. Μετά τη συμφωνία στο πρόσφατο ΔΣ της ΕΠΟ, η κατανομή των τηλεοπτικών δικαιωμάτων θα γίνεται σε ποσοστό 40% ισομερώς σε όλες τις ομάδες, ενώ το υπόλοιπο 60% θα κατανέμεται με βάση τη βαθμολογική τους θέση και όχι με βάση την εμπορικότητά τους. Σύμφωνα με τις οικονομικές εκτιμήσεις, θα αναδιανεμηθεί ποσό γύρω στα τέσσερα με πέντε εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τριακόσιες με τετρακόσιες χιλιάδες για κάθε μια από τις μικρομεσαίες ομάδες, ποσό που δεν μπορεί να λύσει το οικονομικό πρόβλημα αυτών των ομάδων, οι οποίες όμως αποδέχονται το ρόλο του κομπάρσου για να κονομάνε οι τέσσερις-πέντε μεγάλες. Η στήλη κάνει την πρόβλεψη ότι πολύ σύντομα η μια ομάδα θα καταγγέλλει την άλλη για στήσιμο αγώνων προκειμένου να κερδίσουν θέση στο βαθμολογικό πίνακα, ενώ η ομάδα που θα ελέγχει το παρασκήνιο θα τις ελέγχει ακόμα περισσότερο, αφού θα μπορεί να μοιράζει τους βαθμούς, άρα και τα φράγκα, χρησιμοποιώντας τα «εργαλεία» της παράγκας.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΙΑΝΦΡΑΓΚΟ ΡΟΖΙ

Φωτιά στη θάλασσα

Η Λαμπεντούζα είναι ένα μικρό νησί, μόλις είκοσι τετρ. χιλ., με περίπου πέντε με έξι χιλιάδες κατοίκους, μεταξύ της Σικελίας και των ακτών της Τυνησίας. Κάθε χρόνο, αυτό το νησάκι δέχεται χιλιάδες μετανάστες από την Αφρική. Κάθε τόσο, η Λαμπεντούζα πρωταγωνιστεί στα δελτία ειδήσεων, ως τόπος όπου μεταφέρονται οι σοροί εκατοντάδων πνιγμένων.

Ο Ρόζι ταξιδεύει στο νησί, μένει εκεί για ενάμιση χρόνο και δημιουργεί αυτή την ταινία. Οι προθέσεις του σκηνοθέτη είναι πολύ μακριά από την πληροφόρηση. Θεωρεί ότι πλέον ο πρωταρχικός ρόλος του ντοκιμαντέρ δεν είναι αυτός, καθώς υπάρχει τρομερή άμεση πρόσβαση στην πληροφορία, πολύ πριν από τη δημιουργία μιας ταινίας. Γι' αυτόν, σκοπός του ντοκιμαντέρ είναι η αλήθεια και μάλιστα δοσμένη με τρόπο ποιητικό. Αυτή είναι η γραφή του. Επέλεξε να δείξει πλάνα τόσο από τη θάλασσα, με τα σαπιοκάραβα, τους μετανάστες και το δράμα τους, όσο και από την καθημερινότητα των κατοίκων του νησιού. Δυο κόσμοι παράλληλοι (ειδικά μετά την εμπλοκή της Frontex, η αλληλεπίδραση κατοίκων και μεταναστών έχει περιοριστεί αρκετά), των οποίων το πιο κομβικό σημείο επαφής αποτελεί ο γιατρός, που εκφράζει την αλληλεγγύη του και βοηθά τους μετανάστες. Πρωταγωνιστής είναι, επίσης, ο πισσιρικός Σαμουέλε, που κυνηγά πουλιά με τη σφεντόνα του. Ο Σαμουέλε είναι ουσιαστικά ο οδηγός του σκηνοθέτη στη ζωή του νησιού.

Η πιο έντονη γεύση που αφήνει η ταινία του Ρόζι είναι μια αίσθηση προσωπικής τριβής. Ο θεατής αισθάνεται να έχει βρεθεί σε εκείνα τα μέρη, να έχει μιλήσει με τους κατοίκους, να έχει δώσει το χέρι του σε έναν μετανάστη. Αυτή η εντύπωση της προσωπικής εμπειρίας, η οποία μεταφέρεται αυτούσια, είναι το πιο σημαντικό στοιχείο της ταινίας.

Η «Φωτιά στη θάλασσα» βραβεύτηκε με τη Χρυσή Αρκτο Καλύτερης Ταινίας στο Φεστιβάλ Βερολίνου 2016.

ΑΝΑ ΜΟΥΙΛΑΕΡΤ

Δεύτερη μάνα

Εδώ και δεκατρία χρόνια, η Βαλ έχει αφήσει την κόρη της στη γιαγιά της και δουλεύει ως οικονόμος ενός πλούσιου σπιτιού, μακριά, στο Σάο Πάολο. Εκεί φροντίζει το γιο της οικογένειας, για τον οποίο είναι και δεύτερη μάνα. Όταν η κόρη της θα έρθει για να σπουδάσει στο Σάο Πάολο, θα είναι ευπρόσδεκτη στο σπίτι που δουλεύει η μάνα της, η οποία πια θεωρείται «μέλος της οικογένειας».

Η Μουιλαέρτ προσεγγίζει με χιούμορ και δεισδυτική ματιά το θέμα της μητρότητας, της ανατροφής των ξένων παιδιών και των κοινωνικών διαφορών. Με ιδιαίτερη ελαφρότητα, που αγγίζει τα όρια της σαπουνόπερας, παρουσιάζει τις ταξικές διαφορές και τις ιδιαίτερες κοινωνικές δομές που ισχύουν στη βραζιλιάνικη κοινωνία ως κατάλοιπο της αποικιοκρατίας.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Μες στην κλειστή μοναξιά μου / Εσφισα την ζεστή παιδική σου άγνοια / Στην αγνή παρουσία σου καθρέφτισα την χαμένη ψυχή μου / Εμείς αγαπήσαμε. Εμείς / Προσευχόμαστε πάντοτε. Εμείς / Μοιραστήκαμε το ψωμί και τον κόπο μας / Κι εγώ μέσα σε σένα και σ' όλους. (Μαν. Αναγνωστάκης, «Πέντε μικρά θέματα»)

Φτηνό το φως, / φτηνά μαγαζιά, φτηνότερα λόγια. / Άλλοι έφυγαν, άλλοι κοιμούνται, άλλοι πεθάνανε. / Κι αυτοί κι εκείνοι το ίδιο γερνάνε. / Εσύ αρνήθηκες τον γενικό κανόνα. / Αφησε πλαγιασμένο στο κρεβάτι σου το ομοίωμά σου / μην καταλάβουν πως εσύ πλανιέσαι / στο μέγα δάσος, άοπλος κυνηγός, / φορώντας τις λευκές σου μπότες. (Γιάννης Ρίτσος, «Ο ωραίος δραπετής», Αθήνα, 18-3-1985)

► Θα σκάσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αν δεν είναι στην ουρά (της πορείας...).

► Τώρα η «πορεία» Πάτρα-Αθήνα ήταν ενταγμένη σε ποια κατηγορία και τι ακριβώς έδωσε πέρα από υιοθέτησή της από μια σειρά ΜΜΕ;

► «Σταθμό» είδε την «πορεία» ο Ριζοσπάστης (12-4-2016, πρώτη σελίδα). Για την μόνιμη «στάθμευση» στην απραξία των λαϊκών μαζών δεν μας λείπει τίποτα.

► Και, βέβαια, φοιτητοσπουδαστικές εκλογές...

► «Κανένας δεν απαιτεί η Ελλάδα να τηρήσει κατά γράμμα την συμφωνία αλλά οι αριθμοί πρέπει να βγαίνουν» - Β. Σόιμπλε. Αυτό δείχνει και τι «σόνι» (μπλε) είναι οι «διαπραγματεύσεις» και τα όρια που -ασμένως- έχει αποδεχτεί η συγκυβέρνηση.

► Απόλυτος σεβασμός στην αστική νομιμότητα...

► Κокκορολασπομαχίες (μπας και τσιμπήσει το πόπολο).

► Πουλί-πουλάκι πέταξε, πουλί-πουλάκι λείει: Βρε, άδικα λασπώνετε και κονταροχτυπιέστε. Αφού το ξέρουν (όλοι) καλά πως συμφωνείτε σ' όλα...

► Ο Ευκλείδης σέρνει το χορό και ο Σταθάκης δίπλα, υπηρετάκος πια σωστός τη χλέπα αναδεύει.

► «Ασφυκτούν» τα ΝΕΑ (η φυλλάδα της Μιχαλακοπούλου): «Ασφυκτική η κατάσταση στο Ελληνικό με 6.000 πρόσφυγες». Νοικοκυραίοι, a l' armi!

► Αποσύρεται το χαρτονόμισμα των 500 ευρώ (χεστήκαμε, λες και το είδαμε από κοντά...).

► Και ο βασιλιάς Φίλιππος της Ισπανίας παρεμβαίνει για να σώσει την κατάσταση στην χώρα, απευθύνοντας έκκληση για σχηματισμό κυβέρνησης (τα σκατά επιπλέον ακόμα, σε χώρες όπως η ως άνω, η Βρετανία κ.λπ.).

► «Οι πολιτικοί μας αντίπαλοι

Ριχάρδος ο Γερμανόφοδος

έχουν μάθει να είναι yes men» - τάδε έφη ο υπουργός Δρίτσας. Και αφού είναι yes men είπαν (και) αυτοί όπως και ο Σύριζα το μέγα YES στο Μνημόνιο.

► Κουφάλες δεν ξοφλήσαμε.

► Γιατί χρωστάμε ακόμα.

► Την Τρίτη (12-4-2016) η ΑΥΓΗ έπαιζε (σε επανάληψη) το έργο «Εκάθαρες κόκκινες γραμμές σε αφορολόγητο και συντάξεις».

► Δεν πίνεις γάλα, πίνεις βιλούδου (κοινώς νεράκι).

► Ν. Παρασκευόπουλος: ένας αδίστακτος αστός.

► Φασίστες και ΜΑΤ (αστυνομία), η ίδια συμμορία.

► Κι άλλη καρπαζιά με ΦΠΑ: 24% από 23%.

► Ευτυχώς που υπήρχαν και οι ρητές διαβεβαιώσεις της συγκυβέρνησης για την μη αύξησή του.

► The Temple of the King (R. Blackmore).

► Ξύλινα λόγια, ξύλο απ' τα ΜΑΤ, ξηλωμένες μνήμες, ξυλόσομπα.

► Ελα, στη θέση της καρδιάς εί-

ναι ένα πολύτιμο πετράδι, αυτά που λάμπουν τη μέρα και χάνονται το βράδι.

► Καθόλου πρώτη φορά η απόπειρα περαιτέρω «μπουντρομποποίησης» των λευκών κελιών.

► Η ιδιωτικοποίηση βλάπτει σοβαρά την υγεία: εκατοντάδες ασθενείς, στους οποίους περιλαμβάνονται καρκινοπαθείς και νεφροπαθείς, δεν πήγαν στο καθορισμένο ραντεβού για θεραπεία, αφού δεν έφθασαν ποτέ τα ασθενοφόρα, και αυτό κατόπιν της ιδιωτικοποίησης της διακομιδής των μη επειγόντων περιστατικών στο Σάσεξ (theguardian.gr, 12-4-2016). Α, ρε, χλίδα ο αναπτυγμένος καπιταλισμός...

► Δεν έχει μου και μα - ντοκουμέντα Παναμά.

► Brexit αλλά: «Οι περισσότερες βρετανικές εταιρίες επιθυμούν την παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (economist.com, 13-4-2016). Οπου το μέγιστον κέρδος, ιδού η «Βίβλος» του κεφαλαίου.

► 35 έτη συναπτά Έλληνες Ευρωπαίοι, η Ευρώπη απομυζά κι οι Έλληνες (πτωχοί) μαζεύουν τα παιοί...

του Λόρκα είναι από τα πιο πολυσυζητημένα θεατρικά έργα.

Παρουσιάζοντας τη δική της εκδοχή, η Ορτίθ προσπάθησε να προσδώσει στοιχεία διαχρονικότητας στην ερωτική αυτή ιστορία, γι' αυτό και ο χρόνος και ο τόπος δεν διευκρινίζονται. Έχει επιλέξει μια γραφή εντυπωσιακή ενδεχομένως, με μια πρώτη ματιά, αλλά επιδερμικότατη στην ουσία της. Φαίνεται ότι αντιμετώπισε το έργο ως μια απλή κοινή ιστορία πάθους. Όταν προσπάθησε να αναλύσει τον Λόρκα και σε άλλα επίπεδα, το έργο του μάλλον την κατάπιε.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ο χώρος γράφει τη δική του ιστορία. «Παιδί» του φλεγόμενου Δεκέμβρη του 2008, η Στρούγκα έγινε ευρύτερα γνωστή, πέρα από τα όρια της Νέας Φιλαδέλφειας όπου βρίσκεται, επειδή συγκέντρωσε το μένος των μπράβων του Μελισσανίδη, οι οποίοι την βανδαλίσαν και επεχείρησαν να την κάψουν. Ιούνη του 2014 ήταν κι εκείνο το βράδυ η Στρούγκα συμβόλισε την αλλαγή σελίδας στην υπόθεση «γήπεδο Μελισσανίδη». Φυσικά, μερικοί βάνδαλοι δε θα μπορούσαν να σταματήσουν ένα εγχείρημα γειωμένο στην τοπική κοινωνία (και όχι μόνο). Έτσι, στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας η Στρούγκα γιόρτασε περήφανη τα έβδομα γενέθλιά της, μ' ένα τριήμερο πολιτιστικό-πολιτικών εκδηλώσεων. Εστω και καθυστερημένα, στέλνουμε κι εμείς τις ευχές μας.

ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ

Το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο έρχεται να προστεθεί στην εντεινόμενη επίθεση που δέχονται οι καταπιεσμένοι από το κράτος και τα αφεντικά. Απέναντι στην εθνική ρητορική που θέλει συμπίεση εκμεταλλευτών και εκμεταλλευμένων, απέναντι σε γραφειοκράτες, Μ.Ε., συμπίεση των ιδίων μας τις αυταπάτες για καλύτερη ζωή των συνδηκών ζωής μας μέσα στον καπιταλισμό, να αποτελέσει μία ακόμη αφορμή για να δημιουργήσουμε αντιθεσμικές και αντι-ιεραρχικές κοινότητες αγώνα σε χώρους εργασίας, γειτονίες, σχολεία και σχολές.

ΑΥΞΗΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΖΩΗΣ
 Αύξηση ενοίκιων των Μ.Μ.Μ.
 Κόψιμο ρευστότητας
 Αποκλεισμός κοινωνικών ομάδων από την περίθαλψη
 Μείωση μισθών
 Ανασφάλεια εργασία
 Αύξηση φορολογίας

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
 Αύξηση ορίων συντάξησης στα 67
 Μείωση καλύτερης συντάξης στα 384 ευρώ για 20 χρόνια δουλειάς
 Κατάργηση ΕΚΑΕ
 Μείωση επικουρικών
 Αύξηση εισφορών για περίθαλψη

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
 Δολοφονίες-απελάσεις-εγκλεισμοί μεταναστών
 Πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας
 Ποινικοποίηση (βιολογική) κοινωνικής δράσης
 Χρήση του τρομοκρατικού νόμου
 Στεγνωσιές και σε κοινωνικούς αγώνες

Η ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ
Η ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΨΗΦΙΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
ΠΟΡΕΙΑ: 14/4 | ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ.ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ | 18:00
 19/4 | ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ | 18:00
 Συντονισμός ενάντια στο νέο ασφαλιστικό

◆ Βλέπεις (στη Θεσσαλονίκη) μια αφίσα που καλεί σε συμμετοχή στη γενική απεργία για το Ασφαλιστικό κι εκεί που πας να χαρείς, να αισθανθείς ικανοποίηση για τη διέγερση του μετώπου, αισθάνεσαι την ανάγκη να σταθείς κριτικά. Από το πρώτο κίολας σύνθημα: «Το Ασφαλιστικό δεν λύνεται με νόμους». Και όμως, το Ασφαλιστικό (όπως και κάθε ζήτημα που αφορά τους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης στο κεφάλαιο) λύνεται με νόμους. Ασφαλιστικό χωρίς νόμο δεν υπάρχει. Οι εργασιακές σχέσεις, υπό την ευρεία τους έννοια, περιέχονται και το Ασφαλιστικό. Και οι εργασιακές σχέσεις αποτυπώνονται σε νόμους, οι οποίοι -όταν έρχονται ως αποτέλεσμα νικηφόρων αγώνων της εργατικής τάξης- αποτυπώνουν τις διεκδικήσεις που κατακτήθηκαν στη λήξη αυτών των αγώνων. Φυσικά, η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης από το κεφάλαιο εξακολουθεί να υφίσταται, όμως αν οι συλλογικές κατακτήσεις δεν αποτυπωθούν σε νόμους του αστικού κράτους, τότε θα βασιλεύσει η αυθαιρεσία του κάθε χωριστού καπιταλιστή. Η αφίσα καλεί σε αγώνα και «απέναντι στις ίδιες μας τις αυταπάτες για καλύτερη ζωή των συνδηκών ζωής μας μέσα στον καπιταλισμό». Τι νόημα έχει τότε η υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, ο αγώνας για βελτίωσή της; Η ίδια η Κοινωνική Ασφάλιση (όπως και το μεροκάματο, το ωράριο και όλα όσα ονομάζουμε εργασιακές σχέσεις) ανήκει στις λεγόμενες μερικές διεκδικήσεις, που αφορούν τη βελτίωση της θέσης της εργατικής τάξης μέσα στον καπιταλισμό. Ρεφορμισμός δεν είναι να μην αποδέχεσαι τον αγώνα για άμεσες διεκδικήσεις, αλλά να τον θεωρείς ως τελικό σκοπό, πνίγοντας την προοπτική της προλεταριακής επανάστασης.

Δεν νομίζουμε πως θα διαφωνήσει κανείς στην εκτίμηση ότι ο Θ. Δρίτσας είναι ένας πολιτικός κλόουν, σαν πολλούς άλλους που έχουμε γνωρίσει στο παρελθόν. Τη μια μέρα βγαίνει και διακηρύσσει την αντίθεσή του στην πώληση του λιμανιού του Πειραιά στην Cosco, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο αγώνας συνεχίζεται από τα υπουργικά έδρανα, και την άλλη -έχοντας μάλλον εισπράξει την οργή του μεγάρου Μαξίμου,

το λουμπάγκο από την κωλοτούμπα (με πρώτον και καλύτερο τον υπουργό των εργολάβων Σπίρτζη). Υποστηρίζουν ότι το Μνημόνιο μιλά για εννιά ιδιωτικοποιήσεις και κακώς η τρόικα ζητάει περισσότερες. Να τελειώνει η πλάκα. Το Μνημόνιο αναφέρει ρητά τα λιμάνια Πειραιά και Θεσσαλονίκης, την ΤΡΑΙΝΟΣΕ ROSCO, τα περιφερειακά αεροδρόμια και «περίπου 20 επιλεγείσες δρόσεις του ΤΑΙΠΕΔ

Στοιχείο του νεο-αποικισμού οι ιδιωτικοποιήσεις

όπου φιλοξενήθηκε η υπογραφή της συμφωνίας πώλησης του λιμανιού στην Cosco, κάνει νέο ραδιοτηλεοπτικό σουλάτσο για να μαζέψει όσα είπε προηγουμένα. Οργανώνει και δίωρη συνέντευξη Τύπου, για να δώσει έναν ακόμα όρκο πίστης στον Τσίπρα και στην... Cosco: «Η νέα περίοδος στο λιμάνι του Πειραιά υπό την πλειοψηφική κατοχή των μετοχών και το διευθυντικό δικαίωμα της Cosco, κολοσσού με μεγάλη επιχειρηματική και οικονομική επιφάνεια, θα έχει αναπτυξιακή διάσταση, κυρίως στο ζήτημα της προσέλκυσης πελατών» (στο Mega είχε πει ότι «η πώληση του λιμανιού γίνεται για να ικανοποιηθούν οι δανειστές, όχι για την ανάπτυξή του»!).

Μια αποστροφή της παρاللهρηματικής συνέντευξης Δρίτσα παρουσιάζει πολιτικό ενδιαφέρον: «Διαχειρίζομαι τη δομική διαφορά που προέκυψε μετά τη συμφωνία σε σχέση με τις προγραμματικές μας δηλώσεις». Σε ελεύθερη απόδοση, ο Δρίτσας ανέθεσε στον εαυτό του το ρόλο της κυβερνητικής Πυθίας, που θα λέει και θα ξελέει, σε μια προσπάθεια να απαλύνει την οργή εκείνων των λαϊκών στρωμάτων που αισθάνονται ότι υπέστησαν διπλή εξαπάτηση, γενικώς και ειδικώς (όπως π.χ. οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ). Επειδή, όμως, οι Τσιπραίοι δεν του ανέθεσαν τέτοιο ρόλο, είναι σίγουρο πως εκείνο που προσπαθεί να διαχειριστεί ο Δρίτσας είναι η προσωπική του πολιτική σωτηρία. Να ξαναβγεί βουλευτής στον Πειραιά θέλει ο άνθρωπος, αν κι αυτό ακόμα γίνεται δύσκολη υπόθεση πια.

Ο ανανήψας Δρίτσας συμ-

φωνεί με τον Τσίπρα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν αναπτυξιακή διάσταση. Και το ερώτημα είναι πότε το κατάλαβαν αυτό;

Μέχρι να γίνουν κυβέρνηση, εμφανίζονταν κάθετα αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις, παρυσιάζοντας μια λίγο-πολύ σωστή επιχειρηματολογία σε ό,τι αφορά τις συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων. Βλέποντας μάλιστα τα πράγματα από τη σκοπιά μιας σοσιαλδημοκρατικής, κείνσιανού τύπου διαχείρισης του αστικού κράτους, θεωρούσαν ότι χωρίς τις βασικές υποδομές και τις μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις το κράτος ούτε τον αναπτυξιακό του ρόλο θα μπορέσει να παίξει, ούτε κοινωνική πολιτική να ασκήσει.

Όταν έγιναν κυβέρνηση, ο Δραγασάκης το είχε «μοντάρει» κάπως διαφορετικά: όχι ιδιωτικοποιήσεις, αλλά συμφωνίες αναπτυξιακού χαρακτήρα

με καπιταλιστικούς ομίλους (ντόπιους και ξένους), χωρίς το δημόσιο να χάσει. Όταν υπέγραψαν το Μνημόνιο, συμφώνησαν σε ιδιωτικοποιήσεις νέτα-σκέτα, με την εξής ταπεινωτική «ομολογία πίστης», όπως γράφεται στο Μνημόνιο: «Η ιδιωτικοποίηση μπορεί να συμβάλει στο να καταστεί αποδοτικότερη η οικονομία και να μειωθεί το δημόσιο χρέος. Ενώ η διαδικασία ιδιωτικοποίησης έχει σταματήσει από τις αρχές του έτους, η κυβέρνηση είναι πλέον αποφασισμένη να προχωρήσει με ένα φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και να διερευνήσει όλες τις δυνατότητες μείωσης της συνολικής χρηματοδότησης μέσω μιας εναλλακτικής δημοσιονομικής πορείας ή μέσω μεγαλύτερων εσόδων από ιδιωτικοποιήσεις».

Πέρα από τον Δρίτσα, υπάρχουν και άλλοι που προσπαθούν να «διαχειριστούν»

Κάθε σπίτι στα χέρια τραπεζίτη

«Για το πρώτο θέμα, δεν θα σας πω θέματα ορίων ή οτιδήποτε άλλο. Η προσέγγισή μας είναι γνωστή, ότι θέλουμε, ειδικά για την πρώτη κατοικία και τα συνδεδεμένα δάνεια με την πρώτη κατοικία, ένα μεταβατικό διάστημα προκειμένου να μην ανοίξει η αγορά άμεσα. Αρα χρειαζόμαστε ένα μεταβατικό διάστημα και αυτό είναι αντικείμενο συζήτησης. Νομίζω ότι θα βρεθεί κάποια λύση στο θέμα αυτό».

Με το γνωστό του ύφος, ο Γ. Σταθάκης έδωσε αυτή την απάντηση (στη συνέντευξη Τύπου των τριών υπουργών την περασμένη Τρίτη), χωρίς να δεχτεί τον καταιγισμό ερωτήσεων που θα ανέμενε κανείς. Τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου είναι και δασκαλεμένα και ξεσκολισμένα. Από το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» πέρασαν στο «θα εξαιρεθούν από την πώληση τα κόκκινα δάνεια που αφορούν πρώτη κατοικία» και τώρα περνούν στη «μεταβατική περίοδο». Δεν έχει σημασία πόση θα είναι η μεταβατική περίοδος. Το βέβαιο είναι πως δε θα είναι τρία χρόνια, που διαρρέει ότι ζητά η κυβέρνηση. Γι' αυτό, άλλωστε, ο Σταθάκης αρνήθηκε να δώσει αριθμό. Σημασία έχει πως και τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια για αγορά πρώτης κατοικίας θα περάσουν στα χέρια των «κορακιών», με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους εργαζόμενους που πετάχτηκαν στην ανεργία και δεν μπορούν ν' αποπληρώσουν το δάνειο που πήραν.

που βρίσκονται σε εκκρεμότητα» (αναφέρονται σε ειδικό παράρτημα). Κι όχι μόνον αυτό, αλλά προβλέπεται και η δημιουργία ενός νέου Ταμείου Ξεπουλήματος, που θα πρέπει να βγάλει 50 δισ. ευρώ. Αυτό το Ταμείο δεν μπήκε ακόμα στη συζήτηση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Όταν έρθει η ώρα ν' ανοίξει η συζήτηση για τη νέα επιμήκυνση του χρέους, τότε θα συντελεστεί και αυτό το έγκλημα κατά της κρατικής περιουσίας, που σχηματίστηκε με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού.

Οι ιδιωτικοποιήσεις αποτελούν βασικό στοιχείο του νεοαποικισμού που προωθείται με εργαλείο το χρέος. Οι καπιταλιστικοί όμιλοι παίρνουν ό,τι τους ενδιαφέρει επιχειρηματικά, σε εξευτελιστική τιμή, ενώ το κράτος στερείται μια σειρά εσόδων. Παράλληλα, στις ιδιωτικοποιούμενες επιχειρήσεις ανατρέπονται πλήρως οι εργασιακές σχέσεις και δίνεται ώθηση στη γενική διαδικασία κινεζοποίησης της εργατικής τάξης, καθώς πέφτουν και τα τελευταία οχυρά που υπήρχαν (χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ο ΟΤΕ). Η ελληνική κεφαλαιοκρατία, εξαρτημένη και μεταπρατική από τα γενοφασκία της, δεν έχει καμιά αντίρρηση στο ξεπούλημα της περιουσίας του δικού της κράτους. Σπεύδει να πάρει θέση στο πλευρό των μονοπωλικών ομίλων, παίζει το ρόλο του μειοψηφικού μετόχου και του υπερβολάβου τους, ενώ ταυτόχρονα επωφελείται από την κινεζοποίηση που προλεταριάτου για να αυξήσει την κερδοφορία της ακόμα και στις συνθήκες της κρίσης. Αυτή είναι, εν συντομία, η λογική της ιδιωτικοποίησης.

βαθύ κόκκινο

Ξεδιαντροπιά

Τσακαλώτος: «Είναι ένα νομοσχέδιο φορολογικά πολύ προοδευτικό».

Κατρούγκαλος: «Η ίδια λογική αναδιανομής και προσασίας που ακούσατε από τον Υπουργό Οικονομικών ότι χαρακτηρίζει το φορολογικό νομοσχέδιο, χαρακτηρίζει και το ασφαλιστικό. Ακριβώς γιατί είναι κοινή η επιλογή μας, αυτή που μας προσδιορίζει στον πολιτικό χάρτη, που όπως είπε και ο Ευκλείδης έχει βορρά και νότο, έχει Αριστερά και Δεξιά, υπέρ μιας πολιτικής που είναι πολιτική Αριστερή υπέρ των αδύναμων, κοινωνικά αναδιανεμητική και κοινωνικά δίκαιη».

Πρόκειται για πρόκληση. Αρκεί να σκεφτούμε μόνο ένα πράγμα: όλα τα αντεργατικά και φορομνηστικά μέτρα του τρίτου Μνημονίου δεν έρχονται να αντικαταστήσουν αντίστοιχα μέτρα των δύο προηγούμενων Μνημονίων, αλλά έρχονται να προστεθούν σ' αυτά. Ούτε ένα μέτρο από τα προηγούμενα δεν καταργήθηκε. Επομένως, ό,τι προστίθεται τώρα κάνει τα πράγματα εξ ορισμού χειρότερα. Οι συριζαίοι, μάλιστα, έχουν πια την προνοητικότητα να μην υπόσχονται καμιά ελάφρυνση στο ορατό μέλλον (όπως έκαναν κάποτε οι Σαμαροβενιζέλοι, για να μη θυμίσουμε τι υπόσχονταν οι συριζαίοι πριν αναρριχηθούν στην εξουσία). Το μόνο που υπόσχονται είναι ότι δε θα πάρουν άλλα μέτρα (που κι αυτό είναι ψεύτικο).

Αυτοί, όμως, που το περασμένο καλοκαίρι μυζόκλαιγαν, ισχυριζόμενοι ότι υπέγραψαν το Μνημόνιο εκβιαζόμενοι, αυτοί που δε δίσταζαν να μιλήσουν ακόμα και για... πραξικόπημα στην ΕΕ, βγαίνουν τώρα με μοναδικό θράσος και ισχυρίζονται ότι εφαρμόζουν... προοδευτική πολιτική.

Ακόμα και μαθηματικά να δει κανείς το φορολογικό, θα διαπιστώσει ότι δεν πρόκειται καν για προοδευτική κλίμακα. Σε εισόδημα 10.000 ευρώ προστίθεται φόρος 100 ευρώ, ενώ σε εισόδημα 15.000 ευρώ η επιβάρυνση είναι 61 ευρώ. Σε εισόδημα 25.000 ευρώ η επιβάρυνση είναι 176 ευρώ, ενώ σε εισόδημα 27.000 ευρώ η επιβάρυνση πέφτει στα 8 ευρώ! Το αλαλούμ αυτό προκύπτει από το συνεχές γράψε-σβήσε ανάμεσα σε τεχνοκράτες της κυβέρνησης και της τρόικας, με στόχο να εξασφαλίσουν 1,8 δισ. ευρώ από την άμεση φορολογία.

Όμως, ακόμα κι αν υπήρχε μια συνεπής προοδευτικότητα από μαθηματική άποψη, η αντιδραστικότητα από κοινωνική άποψη θα ήταν οφθαλμοφανέστατη. Διότι η άμεση φορολογία προσθέτει κι άλλα βάρη στα χαμηλά εισοδήματα. Ακόμα κι αν στα ψηλότερα εισοδήματα η επιβάρυνση ήταν σχετικά μεγαλύτερη, ο συνολικός συσχετισμός δε θ' άλλαζε, γιατί αυτός είναι ήδη παγίωμένος στη φορολογία εισοδήματος.

Και τι να πούμε για την έμμεση φορολογία, την ευθέως αντιλαϊκή, από την οποία σκοπεύουν να πάρουν άλλα 1,8 δισ. ευρώ, μετά απ' αυτά που πήραν το περασμένο καλοκαίρι και απ' αυτά που έχουν πάρει τα προηγούμενα χρόνια; Προοδευτικό πρόσημο θα έχουν και αυτά τα μέτρα;

Η ξεδιαντροπιά των συριζαίων έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Αφού μεταπήδησαν στη χορεία των μνημονιακών δυνάμεων και ξανακέρδισαν τις εκλογές, μόνο ένα μέλημα έχουν: πώς να κρατηθούν όσο περισσότερο γίνεται στην εξουσία, έχοντας υποστήριξη από εγχώρια αστικά κέντρα και από τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Γι' αυτό και σκορπούν δεξιά-αριστερά και σε καθημερινή βάση τα πιο τερατώδη ψέματα, εκτιμώντας ότι κάποια απ' αυτά θα γίνουν πιστευτά ή τουλάχιστον θα δημιουργήσουν σύγχυση και τα μέτρα τους θα περάσουν «χωρίς ν' ανοίξει ρουθούνι».

Το αν θα κρατηθούν στην εξουσία και πόσο ελάχιστα ενδιαφέρει. Αλλωστε, μια κοινοβουλευτική διαδοχή δε θα οδηγήσει σε τίποτα το διαφορετικό από άποψη πολιτικής διαχείρισης. Το ζήτημα είναι τα παθήματα να γίνουν μαθήματα. Να σταματήσει ο ακολουθητισμός προς διάφορους τσαρλατάνους που φορούν λαμπρή αριστερή στολή. Ν' αρχίσει, επιτέλους, να οικοδομείται το αντίπαλο πολιτικό δέος, ως εργαλείο πραγματικά ανατρεπτικών εξελίξεων.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση